

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดสงขลา

วันที่ ๒ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการจังหวัดสงขลา โจทก์
นายอัลดุรรอเซาะห์หรืออัลดุรรอเซาะห์หรือชั้น ที่ ๑
นายยูโซะหรือโซะ ที่ ๒
นายวัชรินทร์ ที่ ๓ จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต พยายาม ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย อั้งยี่ ซ่องโจร ก่อให้เกิดระเบิด
ทำให้เสียทรัพย์ ความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ

ระหว่าง { พนักงานอัยการจังหวัดสงขลา โจทก์
นายอุสมันหรือเซ็ง จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต พยายาม ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย อั้งยี่ ซ่องโจร ก่อให้เกิดระเบิด
ทำให้เสียทรัพย์ ความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ

- ๒ -

คดีทั้งสองสำนวนนี้ศาลรวมการพิจารณาเป็นคดีเดียวกันโดยให้เรียกโจทก์ทั้งสอง
สำนวนว่า โจทก์ เรียกจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในสำนวนแรกว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ และเรียกจำเลย
ในสำนวนหลังว่า จำเลยที่ ๔ ตามลำดับ

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องทั้งสองสำนวนเป็นใจความว่า เมื่อวันที่ เดือน และเวลาใด
ไม่ปรากฏชัดปี ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสี่
กับพวกเข้าร่วมเป็นสมาชิกของคณะบุคคลที่ใช้ชื่อว่า "ขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี" ซึ่งก่อตั้งขึ้นก่อนเกิดเหตุ
คดีนี้เมื่อหลายปีมาแล้ว และมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์
แบ่งแยกราชอาณาจักรจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และจังหวัดสงขลาบางอำเภอแล้วตั้งตนเป็น
รัฐอิสลามปกครองตนเองเรียกว่า "รัฐปัตตานีหรือปัตตานีดารุสลาม" โดยกระทำการอันเป็นความผิดอาญา
ซึ่งความผิดนั้นมีโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ด้วยการใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการ
อันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต อันตรายอย่างร้ายแรงต่อร่างกายและเสรีภาพของบุคคล ด้วยการก่อการร้าย
ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างรุนแรงและต่อเนื่อง สละสมกำลังพลและอาวุธทำการโฆษณาชวนเชื่อและยุยง
และปลุกกระตมราษฎรซึ่งนับถือศาสนาอิสลามและมีถิ่นที่อยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และบางอำเภอ
ของจังหวัดสงขลาว่า ตามประวัติศาสตร์เคยเป็นดินแดนของชาติมลายู (ที่ถู ก มลายู) ที่นับถือศาสนา
อิสลามมาก่อน แต่ถูกประเทศไทยหรือสยามเข้ารุกรานยึดครองและรัฐบาลไทยปกครองโดยไม่สนใจ

- ๓ -

ดูแลความเป็นอยู่ของราษฎรที่นับถือศาสนาอิสลาม มีการกดขี่ข่มเหงราษฎรที่นับถือศาสนาอิสลาม
ข้าราชการไทยปฏิบัติต่อผู้นับถือศาสนาอิสลามอย่างไม่เป็นธรรมและเลือกปฏิบัติทำให้ราษฎรที่นับถือ
ศาสนาอิสลามได้รับคำโฆษณาชวนเชื่อยุยงและปลุกกระตมดังกล่าว บางส่วนหลงเชื่อและรู้สึกเกลียดชัง
ราษฎรที่นับถือศาสนาพุทธ เกลียดชังข้าราชการและรัฐบาลไทย จึงเข้าร่วมเป็นสมาชิกของขบวนการ
ดังกล่าว ดำเนินการให้มีการแบ่งแยกดินแดนตามวัตถุประสงค์ของขบวนการชักจูงวงศ์ญาติและเพื่อนฝูง
เข้าเป็นสมาชิกหรือแนวร่วมของขบวนการ จัดส่งครูสอนศาสนาหรืออุstadas เข้าไปยังโรงเรียนสอนเด็กเล็ก
หรือตาดีกา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามหรือปอเนาะต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังแนวคิดในการแบ่งแยก
ดินแดนให้กับเด็กและเยาวชนรวมทั้งนักเรียนในโรงเรียนปอเนาะให้เกลียดชังข้าราชการและรัฐบาลไทย
ฝึกระเบียบวินัยเพื่อให้ฟังคำสั่งของอุstadas ปลุกกระตมแนวคิดการปกครองแบบรัฐปัตตานี และแผ่ขยาย
เข้าสู่กลุ่มเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตามโรงเรียนปอเนาะ และโรงเรียนอื่น ๆ ขบวนการดังกล่าว
มีการแบ่งหน้าที่กันทำชัดเจน กล่าวคือ กลุ่มการเมืองท้องถิ่น กลุ่มสนับสนุนเงินทุน กลุ่มองค์กรศาสนา
กลุ่มปฏิบัติการก่อการร้าย กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ มีการลักลอบฝึกอาวุธสอนวิชาทหาร การสูบบแบบก่องโจร
ให้แก่สมาชิกของขบวนการในการก่อการร้ายเพื่อแบ่งแยกดินแดนขบวนการมีรายได้จากการบริจาค
ของสมาชิกและแนวร่วมที่มีฐานะร่ำรวย รวมทั้งได้รับเงินสนับสนุนจากต่างประเทศที่เป็นแนวร่วม
ทำให้ขบวนการมีเงินทุนในการจัดซื้ออาวุธต่าง ๆ สะสมไว้ และอาวุธอีกส่วนหนึ่งได้มาจากการปล้น

- ๔ -

เจ้าพนักงานตำรวจ ทหาร และฝ่ายปกครองเมื่อมีกำลังพลและสะสมอาวุธได้พอสมควรแล้วขบวนการ ได้จัดตั้งกองกำลังติดอาวุธทำการก่อการร้ายในพื้นที่ต่าง ๆ ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และ สงขลาบางอำเภออย่างรุนแรงและต่อเนื่องโดยไม่เกรงกลัวกฎหมาย ทำทลายอำนาจรัฐใช้กำลัง ประทุษร้าย ฆ่าเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่าง ๆ และประชาชน วางเพลิงเผาสถานที่ราชการและ สถานที่ต่าง ๆ วางระเบิดสถานที่ราชการร้านค้า โดยมีความมุ่งหมายเพื่อขู่เข็ญรัฐบาลไทย และเพื่อสร้าง ความหวาดกลัวในหมู่ประชาชนอันเป็นความผิดฐานเป็นกบฏ ก่อการร้าย อั้งยี่และช่องโจร เมื่อระหว่าง วันเดือนและเวลาใดไม่ปรากฏชัดปี ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวันและกลางคืน ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสี่กับพวก ร่วมกันกระทำความผิดฐานอั้งยี่ โดยเข้าเป็นสมาชิกของคณะบุคคล ที่ได้ชื่อว่า "ขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี" อันเป็นคณะบุคคลที่ปกปิดวิธีดำเนินการมีความมุ่งหมายเพื่อ การอันมิชอบด้วยกฎหมายแล้วได้ร่วมกันก่อการร้ายโดยใช้กำลังประทุษร้าย สะสมกำลังพล จัดหา และรวบรวมอาวุธเพื่อก่อการร้าย ตระเตรียมการโดยมีเจตนาร่วมกันฆ่าและพยายามฆ่า เจ้าพนักงานของรัฐและประชาชนทั่วไปโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ร่วมกันจัดหาเงินทุน ทรัพย์สินหรือ รับการฝึกการก่อการร้ายในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการอันเป็นการสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย จำเลยทั้งสี่กับพวกต่างเป็นสมาชิกของคณะบุคคลสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปกระทำความผิดฐานช่องโจรโดยสมคบการก่อการร้าย โดยใช้กำลังประทุษร้าย สะสมกำลังพลเพื่อก่อการร้าย

- ๕ -

มีวัดจตุระเบ็ดที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้อันเป็นความผิดตามที่บัญญัติไว้ในภาค ๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และความผิดนั้นมีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต จำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไปและจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา กลางวัน จำเลยทั้งสี่กับพวก ร่วมกันมีไว้ในครอบครอง ผลิต และประกอบวัดจตุระเบ็ดชนิดแสงเครื่อง เป็นระบบไฟฟ้าโดยใช้วงจรของโทรศัพท์เคลื่อนที่ ดัดแปลง ตั้งเวลาและควบคุมจากระยะไกล เป็นสวิทช์ จตุระเบ็ด ใช้วัดจตุระเบ็ดที่มีอนุมูลของสารเคมีที่สามารถใช้เป็นส่วนผสมของวัดจตุระเบ็ด ดัดแปลงเป็น ดินระเบิดหลัก มีเหล็กเส้นตัดเป็นท่อนดัดแปลงเป็นสะเก็ดระเบิดประกอบรวมกันใส่ไว้ในถังบรรจุ เคมี/ผงเคมีดับเพลิงดัดแปลง น้ำหนักประมาณ ๒๐ ถึง ๒๕ กิโลกรัม นำไปซุกซ่อนไว้ในรถจักรยานยนต์ เมื่อเกิดระเบิดสามารถสังหารชีวิตมนุษย์ สัตว์ และทำลายทรัพย์สินให้เกิดความเสียหายได้ในระยะ ๒๐ ถึง ๓๐ เมตร จากจุดระเบิดซึ่งเป็นวัดจตุระเบ็ดที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ จำเลยทั้งสี่ กับพวก ร่วมกันผลิต มีไว้ในครอบครองและประกอบระเบิดแสงเครื่องที่ประกอบเป็นระบบไฟฟ้าไม่ทราบ ระบบการจุดระเบิด แต่น่าเชื่อว่าการตั้งเวลาด้วยโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือการควบคุมจากระยะไกล ด้วยโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยการโทรเข้า ดัดแปลงเป็นสวิทช์จตุระเบ็ด ใช้วัดจตุระเบ็ดที่มีอนุมูลของ สารเคมีที่สามารถใช้เป็นส่วนผสมของวัดจตุระเบ็ดดัดแปลงเป็นดินระเบิดหลัก มีเหล็กเส้นตัดท่อน ทำเป็นสะเก็ดระเบิด ประกอบรวมกันใส่ไว้ในถังบรรจุแก๊สสูงต้มดัดแปลง น้ำหนักประมาณ ๘๐ ถึง

- ๖ -

๕๐ กิโลกรัม แล้วนำไปซุกซ่อนไว้ในรถยนต์ เมื่อเกิดระเบิดสามารถสังหารชีวิตมนุษย์ สัตว์ ทำลายทรัพย์สินให้ได้รับความเสียหายได้ในระยะ ๓๐ ถึง ๕๐ เมตรจากจุดระเบิด ซึ่งเป็นวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ จำเลยทั้งสี่กับพวกร่วมกันนำเอาวัตถุระเบิดที่ผลิตและมีไว้ในครอบครองดังกล่าวไปซุกซ่อนในรถจักรยานยนต์และรถยนต์กระบะ จากนั้นขับรถจักรยานยนต์ไปจอดไว้ริมถนนพลพิชัย หน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่น และขับรถยนต์กระบะไปจอดภายในลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ ซึ่งเป็นถนนสาธารณะที่เป็นแหล่งชุมชนและมีประชาชนพักอาศัยและสัญจรไปมาเป็นจำนวนมาก โดยมีวัตถุประสงคร่วมกันใช้ระเบิดแสวงเครื่องดังกล่าวด้วยการร่วมกันจุดชนวนระเบิดทำให้เกิดการระเบิดขึ้นอย่างรุนแรง โดยมีเจตนาพร้อมกันฆ่าประชาชนที่พักอาศัยหรือที่สัญจรไปมาบริเวณดังกล่าวให้ถึงแก่ความตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน สะเก็ดระเบิดที่เกิดจากการระเบิดหน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่นถูกนายวุฒิชัย ผู้เสียหายที่ ๑ นางสาววรรณภรณ์ ผู้เสียหายที่ ๒ เป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บเป็นอันตรายสาหัส นางสาวภคกุล ผู้เสียหายที่ ๓ ได้รับอันตรายแก่กาย นายทินรัตน์ ผู้เสียหายที่ ๔ นางทับทิม ผู้เสียหายที่ ๕ นายวงศกุล ผู้เสียหายที่ ๖ นางสาวอัจฉริยา ผู้เสียหายที่ ๗ และนางสาวกัญญา ผู้เสียหายที่ ๘ ได้รับบาดเจ็บไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ และผลจากการระเบิดที่หน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่นทำให้ รถยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้มีชื่อที่จอดอยู่และสัญจรไปมาได้รับความเสียหาย จำนวน ๙ คัน เป็นเงิน ๓๙๕,๐๐๐ บาท กับอาคารบ้านเรือนและทรัพย์สิน

- ๗ -

ของราษฎรบริเวณดังกล่าวได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และสะเก็ดระเบิดที่เกิดจากการระเบิดบริเวณลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ถูกนายศักดิ์ ผู้เสียหายที่ ๙ เป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บเป็นอันตรายสาหัส ร้อยตำรวจโทหญิงสมใจ ผู้เสียหายที่ ๑๐ และร้อยตำรวจโทชาญชัย ผู้เสียหายที่ ๑๑ เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย นางทิพย์มณี รัตนนิล ผู้เสียหายที่ ๑๒ และนางสาวธนีสราวิชต์ ผู้เสียหายที่ ๑๓ ได้รับบาดเจ็บแต่ไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ จำเลยทั้งสี่กับพวกลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้ว แต่ไม่มีบุคคลใดถึงแก่ความตาย และผลของการระเบิดที่บริเวณลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ เป็นเหตุให้รถยนต์และรถจักรยานยนต์ของผู้มีชื่อที่เจ้าพนักงานตำรวจยึดไว้เป็นของกลางในคดีอาญาหรือยึดไว้เพื่อทำการตรวจสอบ ได้รับความเสียหายจำนวนหลายคัน เป็นเงิน ๖,๖๕๓,๓๕๐ บาท ทำให้อาคารสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ บ้านพักข้าราชการของสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ ได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๑,๗๘๐,๐๐๐ บาท รวมความเสียหายทั้งสิ้น ๑๐,๕๓๓,๓๕๐ บาท (ที่ถูก ๑๐,๙๒๘,๓๕๐ บาท) จำเลยทั้งสี่กับพวกร่วมกันกระทำความผิดดังกล่าวโดยมีเจตนามุ่งหมายเพื่อขู่ข่มขู่และบังคับรัฐบาลไทยให้กระทำการแบ่งแยกดินแดนหรืออำนาจปกครองของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาสและบางอำเภอของจังหวัดสงขลา ออกจากราชอาณาจักรไทยตามวัตถุประสงค์ และเพื่อสร้างสถานการณ์ให้เกิดความปั่นป่วนและเกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน อันเป็นการก่อความไม่สงบเรียบร้อย เหตุเกิดที่ตำบล

- ๘ -

หาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตำบลไต่ไม่ปรากฏชัด อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี
ตำบลสะกอม อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เกี่ยวพันกัน หลังเกิดเหตุเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗
เจ้าพนักงานยึดซากรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้าเวฟ หมายเลขตัวถัง เอ็นเอฟ ๑๒๕ซี-๐๐๙๗๑๕๙
เลขเครื่องยนต์ เอ็นเอฟ๑๒๕ซีอี-๐๐๙๗๑๕๙ จำนวน ๑ คัน เหล็กเส้นตัด ๑ ถู ขึ้นส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่
๑ ขึ้น ขึ้นส่วนแบตเตอรี่ ๑ ขึ้น แผงวงจรสีเขียว ๑ ขึ้น ขึ้นส่วนโลหะทรงกลมมีเกลียว ๑ ถู ขึ้นส่วน
โลหะบรรจุระเบิด ๑ ถู ขึ้นส่วนขวดพลาสติกสีขาว ๑ ถู ขึ้นส่วนของคาปาซิลเตอร์ ๑ ขึ้น ขึ้นส่วน
พลาสติกสีแดง ๑ ชุด ปลอกแฮนด์รถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุ ๑ ชุด ฝาปิดจุกลมยางรถจักรยานยนต์
คันก่อเหตุ ๑ ชุด ขึ้นส่วนหมวกนิรภัย ๑ ชุด ขึ้นส่วนไฟหน้ารถคันก่อเหตุ ๑ ชุด ป้ายทะเบียนรถ
คันก่อเหตุ ๑ ชุด ก้านเบรกมือรถคันก่อเหตุ ๑ ชุด สายไฟสวิตช์ปิดเปิดรถคันก่อเหตุ ๑ ชุด ซึ่งเป็น
ทรัพย์สินที่จำเลยทั้งสี่กับพวกร่วมกันใช้กระทำความผิดที่หน้าร้านเซเวนอีเลฟเว่น เป็นของกลาง และตรวจยึด
ซากรถยนต์กระบะยี่ห้อโตโยต้า วิโก้ หมายเลขทะเบียน ผต ๘๑ สข ขึ้นส่วนแบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่
ฝาหลังแผงวงจร ซิมการ์ดมินิ เอไอเอส(แบบเล็ก) หมายเลขซิม ๘๙๖๖๐๓-๑๔๑๐-๖๗๑๘-๒๕๗๔-๑
เอส ๓๔๑ จำนวน ๑ อัน แบตเตอรี่ขนาด ๙ โวลต์ ๑ ก้อน สายเสียบแบตเตอรี่ ภาชนะหุ้มระเบิด
ภาชนะบรรจุระเบิด (ถังแก๊ส) ๑ ถัง เหล็กเส้นตัด ขึ้นส่วนป้ายทะเบียนรถยนต์ ผค ๒๗๐๓ สงขลา
(ทำขึ้นเอง) มือจับประตูรถด้านขวา ๑ อัน ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่จำเลยทั้งสี่กับพวกใช้กระทำความผิดบริเวณ

- ๙ -

ลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ และเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เจ้าพนักงานยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อซัมซุง สีขาว หมายเลข ๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เจ้าพนักงานยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อโนเกีย สีเทาดำ หมายเลข ๐๙ ๑๖๕๗ ๔๔๓๔ โทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อโนเกีย สีดำ จำนวน ๑ เครื่อง หมายเลขอีมี่ ๓๕๙๖๐๔๐๕๐๗๗๘๕๖๘ และหมายเลขอีมี่ ๓๕๙๖๐๔๐๕๐๗๗๘๕๗๖ โทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อโนเกีย หมายเลขอีมี่ ๓๕๘๓๔๗๐๕๓๖๗๒๔๑๙ จำนวน ๑ เครื่อง ซิมการ์ดจำนวน ๒ ซิม หมายเลข ๐๙ ๓๖๐๙ ๖๘๔๐ และหมายเลข ๐๘ ๘๓๔๙ ๓๐๙๐ เป็นของกลาง ซึ่งจำเลยทั้งสี่กับพวกมีไว้ติดต่อกัน กับยึดรถยนต์เก๋งยี่ห้อฮอนด้า หมายเลขทะเบียน ณว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร ๑ คัน เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ เจ้าพนักงานยึดรถยนต์กระบะยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ๑ คัน ที่จำเลยทั้งสี่กับพวกใช้เป็นยานพาหนะในการรับส่งและเคลื่อนย้ายกำลังพล ในการกระทำความผิดเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๐, ๘๓, ๙๑, ๑๓๕/๑, ๑๓๕/๒, ๒๐๙, ๒๑๐, ๒๒๑, ๒๒๒, ๒๒๔, ๒๘๘, ๒๘๙, ๓๕๘ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๔, ๓๘, ๕๕, ๗๔, ๗๘ ธิบของกลาง

จำเลยทั้งสี่ให้การปฏิเสธ

- ๑๐ -

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์และจำเลยทั้งสองแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติ
ได้ว่า เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา เกิดเหตุระเบิดที่หน้าร้านเซเวนอีเลฟเว่น
สาขาพลพิชัย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๒ ได้รับบาดเจ็บเป็นอันตรายสาหัส ผู้เสียหายที่ ๓
ได้รับอันตรายแก่กาย ส่วนผู้เสียหายที่ ๔ ถึงที่ ๘ ได้รับบาดเจ็บไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตราย
แก่กายหรือจิตใจ ตามผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์และเวชระเบียนเอกสารหมายเลข จ.๖๑ ถึง
จ.๖๓ และ จ.๖๕ ถึง จ.๖๘ ทำให้รถยนต์ รถจักรยานยนต์ของผู้มีชื่อที่จอดอยู่และสัญจรไปมาบริเวณ
ดังกล่าวได้รับความเสียหาย ๙ คัน คิดเป็นเงิน ๓๙๕,๐๐๐ บาท ตามบัญชีรถยนต์และรถจักรยานยนต์
เอกสารหมายเลข จ.๗๗ ก็ทำให้อาคารบ้านเรือนและทรัพย์สินของราษฎรบริเวณดังกล่าวได้รับความเสียหาย
เป็นเงิน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท ตามบัญชีทรัพย์สินถูกทุบทุกร้ายเอกสารหมายเลข จ.๗๕ ในวันเดียวกันเวลา
๑๓.๕๐ นาฬิกา เกิดเหตุระเบิดที่บริเวณลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ เป็นเหตุให้ผู้เสียหายที่ ๙
ได้รับอันตรายสาหัส ผู้เสียหายที่ ๑๐ และที่ ๑๑ ได้รับอันตรายแก่กาย ส่วนผู้เสียหายที่ ๑๒ และที่ ๑๓
ได้รับบาดเจ็บแต่ไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามผลการตรวจบาดแผลของแพทย์
และเวชระเบียน เอกสารหมายเลข จ.๖๙ ถึง จ.๗๔ และทำให้รถยนต์ รถจักรยานยนต์ของผู้มีชื่อที่
เจ้าพนักงานตำรวจยึดไว้เป็นของกลางในคดีอาญาหรือยึดไว้เพื่อตรวจสอบ ซึ่งจอดอยู่บริเวณดังกล่าว
ได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๖,๖๕๓,๓๕๐ บาท อาคารสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ บ้านพักข้าราชการ

- ๑๑ -

ของสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๑,๗๘๐,๐๐๐ บาท ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสาร
หมาย จ.๗๕ หลังเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจยึดเศษชิ้นส่วนทรัพย์สินที่คนร้ายใช้ในการกระทำความผิด
เป็นของกลางตามบัญชีของกลางคดีอาญาเอกสารหมาย จ.๗๘ และ จ.๗๙ คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัย
ประการแรกว่าคนร้ายก่อให้เกิดระเบิดโดยวิธีการใด สำหรับในปัญหานี้ โจทก์มีพยานตำรวจโทพิสิษฐ์
เบิกความว่า พยานเป็นผู้ตรวจที่เกิดเหตุบริเวณลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่
จากการตรวจที่เกิดเหตุพบรถยนต์กระบะ ยี่ห้อโตโยต้า รุ่นวีโก้ ถูกแรงระเบิดฉีกขาดซึ่งมีอยู่เพียงคันเดียว
พื้นดินบริเวณที่รถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดจอดอยู่เป็นหลุม ส่วนหัวของรถยนต์กระเด็นไปติดกับ
ตัวอาคาร ส่วนท้ายกระบะไปติดกับรั้ว บริเวณรอบ ๆ ลานจอดรถพบสะเก็ดระเบิด เป็นเหล็กเส้นตัดท่อน
ความยาวตั้งแต่ ๐.๕ ถึง ๑ เซนติเมตร จำนวนเกือบ ๑๐๐ ท่อน อยู่บริเวณในหลุม ปากหลุม และกระเด็น
ไปไกลสุด ห่างจากหลุมดังกล่าวประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ เมตร นอกจากนี้ยังพบแผงวงจรโทรศัพท์
เคลื่อนที่ แผงวงจรระเบิดและซิมการ์ดตกกระจายอยู่บนถนนด้านทิศตะวันออกของอาคารก่อสร้าง
และแพลตฟอร์มตำรวจ กับพบกรอบโทรศัพท์เคลื่อนที่ แผงวงจรโทรศัพท์เคลื่อนที่ แบตเตอรี่ของ
โทรศัพท์เคลื่อนที่ และถ่านไฟฉายขนาด ๙ โวลต์ และ ๑.๕ โวลต์ อยู่บริเวณรอบ ๆ หลุมระเบิด
บางส่วนกระเด็นออกไป สำหรับรถยนต์กระบะคันซุกซ่อนวัตถุระเบิด พยานตรวจหาหมายเลข
เครื่องยนต์และหมายเลขตัวถัง พยานยังพบแผ่นป้ายทะเบียน ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเป็นแผ่นป้าย

- ๑๒ -

ทะเบียนปลอม เนื่องจากไม่มีตราของกรมการขนส่งทางบก ตกอยู่กระจัดกระจายรอบบริเวณดังกล่าว มีสภาพแตกหัก และป้ายทะเบียนบางส่วนยังติดอยู่กับตัวรถ พยานจัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์ ตามเอกสารหมายเลข จ.๙๑ และถ่ายรูปแนบท้ายเอกสารดังกล่าว สำหรับเหตุที่เกิดขึ้นบริเวณหน้าร้าน เซเวนอีเลฟเวน สาขาพลพิชัย โจทก์มีพันตำรวจโทหญิงกรุณา เบิกความว่า ในวันเกิดเหตุเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา พยานได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนให้ไปตรวจที่เกิดเหตุหน้าร้านเซเวนอีเลฟเวน สาขาพลพิชัย เมื่อพยานกับพวกเดินทางไปถึง ที่เกิดเหตุถูกปิดล้อมพื้นที่โดยใช้เชือกกันไว้แล้ว หากหันหน้าเข้าหาร้านสะดวกซื้อที่เกิดเหตุ ไปทางด้านซ้ายจะปิดกั้นพื้นที่ห่างจากหลุมระเบิดไปประมาณ ๑๐ เมตร ส่วนทางด้านขวาจะปิดกั้นพื้นที่ห่างจากหลุมระเบิดไปประมาณ ๓๐๐ เมตร พยานถ่ายรูปสถานที่เกิดเหตุก่อนเข้าตรวจที่เกิดเหตุ ซึ่งจากการเข้าสำรวจพื้นที่เบื้องต้น พบรถจักรยานยนต์ที่เชื่อ่านำมาประกอบระเบิด เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีรถจักรยานยนต์ที่ได้รับความเสียหาย ล้มระเนระนาดประมาณ ๑๐ คัน แต่มีรถจักรยานยนต์เพียงคันเดียวที่ได้รับความเสียหายมากที่สุด เพราะฉีกขาดเป็น ๓ ท่อน ชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ส่วนกลางมีเลขเครื่องยนต์ และบริเวณดังกล่าว พบหลุมระเบิดที่พื้นถนน ห่างจากหน้าร้านที่เกิดเหตุประมาณ ๓ เมตร หลุมมีความลึกประมาณ ๔ เซนติเมตร และกว้างประมาณ ๗ เซนติเมตร นอกจากนี้ยังพบสายไฟที่มีสวิตช์ปิดเปิดอยู่ใกล้กับ ชิ้นส่วนที่เป็นชิ้นส่วนด้านหน้าของรถจักรยานยนต์ที่ใช้ระเบิดอยู่ใกล้กับหลุมระเบิด กรอบป้าย

- ๑๓ -

ทะเบียนรถจักรยานยนต์ และพบแผ่นป้ายพลาสติกสีขาว ปรากฏตัวอักษรเพียง สงขล นอกนั้น ไม่สามารถอ่านได้ เนื่องจากได้รับความเสียหาย บริเวณรอบที่เกิดเหตุพบเหล็กเส้นตัดมีขนาดยาว ๐.๕ เซนติเมตร ถึง ๑.๕ เซนติเมตร และเหล็กเส้นที่พบไกลที่สุด อยู่ห่างจากหลุมระเบิดประมาณ ๓๐๐ เมตร นอกจากนี้ยังพบชิ้นส่วนกล่องโลหะที่เชื่อว่าเป็นภาชนะที่ใช้บรรจุวัตถุระเบิดก่อนนำมา ติดตั้งกับรถคันระเบิด มีความหนาประมาณ ๐.๓ มิลลิเมตร ซึ่งพบอยู่กระจัดกระจาย แต่ชิ้นส่วน ที่ใหญ่ที่สุดจะอยู่ห่างจากหลุมระเบิดประมาณ ๑๐ เมตร เหตุที่เชื่อว่าเป็นกล่องโลหะที่ประกอบขึ้นมา เพื่อบรรจุระเบิด เนื่องจากสภาพของแผ่นเหล็กถูกสะเก็ดระเบิดจนเป็นรู เป็นการบ่งบอกให้รู้ว่า แผ่นโลหะนั้นน่าจะอยู่ใกล้ชิดกับวัตถุระเบิด ซึ่งจะปรากฏทั้งรอยไหม้และรู กับพบชิ้นส่วนแผงวงจร อิเล็กทรอนิกส์สีเขียว กระจายอยู่ทั่วบริเวณและชิ้นส่วนของแบตเตอรี่สีดำซึ่งเชื่อว่าเป็นชิ้นส่วนของ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ และพบชิ้นส่วนของถ่านไฟฉายจำนวนหนึ่ง ชิ้นส่วนพลาสติกสีเทาขาว เป็นเกลียว ซึ่งเชื่อว่าเป็นเกลลอน้ำมัน หลังจากตรวจที่เกิดเหตุ พยานจัดทำรายงานตาม เอกสารหมาย จ.๘๖ จากชิ้นส่วนต่างๆที่ตรวจพบไม่ว่าจะเป็นชิ้นส่วนถ่านไฟฉาย ชิ้นส่วนแบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ แผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ และเกลลอน้ำมัน สิ่งของต่าง ๆ เหล่านี้ สื่อถึงว่า เป็นส่วนประกอบของระเบิดแสวงเครื่อง และโจทก์มีพยานตำรวจโทสุนทร เบิกความว่า พยานทำหน้าที่ เป็นผู้ตรวจพิสูจน์วัตถุระเบิดตามที่พนักงานสอบสวนส่งมาให้ตรวจ กรณีที่เกิดขึ้นบริเวณลานจอดรถ

- ๑๔ -

สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ หลังจากได้รับวัตถุของกลาง พยานทำการตรวจพิสูจน์ของกลางดังกล่าว
ปรากฏว่าเป็นระเบิดแสวงเครื่องที่ประกอบในคอนเทนเนอร์ คือ ภาชนะโลหะถังบรรจุแก๊สหุงต้ม
ดัดแปลง ซึ่งพยานไม่ทราบวิธีการจุดระเบิด เนื่องจากพนักงานสอบสวนไม่ได้ส่งของกลางมาด้วย แต่
จากการตรวจพิสูจน์น่าจะเชื่อว่าจะใช้วิธีการจุดระเบิดโดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งอาจใช้การตั้งเวลาหรือ
การโทรเข้าเพื่อให้มีการจุดระเบิดและเกิดระเบิดขึ้น พยานจัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์ตามเอกสาร
หมาย จ.๑๒๖ แต่เหตุผลที่พยานเชื่อว่าการจุดระเบิดน่าจะใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เนื่องจากในหนังสือนำเสนอ
มีชิ้นส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วย และวัตถุระเบิดมีองค์ประกอบคล้ายกับที่ผู้ก่อเหตุความไม่สงบในเขตสาม
จังหวัดชายแดนภาคใต้ใช้ ดังนั้นคนร้ายอาจใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หรือวิทยุสื่อสารเป็นสวิทช์จุดระเบิด
ระเบิดแสวงเครื่องที่คนร้ายใช้เมื่อตรวจพิสูจน์แล้วพบว่ามีถังบรรจุแก๊สอันเป็นส่วนประกอบของวัตถุ
ระเบิดมีน้ำหนักบรรจุ ๘๐ ถึง ๙๐ กิโลกรัม มีรัศมีการทำลายล้างแบบฉกรรจ์ในระยะ ๓๐ ถึง ๕๐
เมตร หมายความว่าหากมีสิ่งมีชีวิตอยู่ในระยะดังกล่าวก็อาจเสียชีวิตทันที เพราะมีสะเก็ดระเบิดที่เป็น
เหล็กเส้นตัดด้วย ซึ่งจากภาพถ่ายหมาย จ.๙๑ แผ่นที่ ๑๓ เมื่อดูเปรียบเทียบกับผลการตรวจพิสูจน์แล้ว
สภาพซากรถยนต์คันดังกล่าวเชื่อว่าเป็นรถคันที่ซุกซ่อนวัตถุระเบิด สำหรับวัตถุของกลางที่เก็บได้จากหน้า
ร้านเซเวนอีเลฟเว่น สาขาพลพิชัย พยานเป็นผู้ตรวจพิสูจน์เช่นเดียวกัน ได้ความว่าเป็นระเบิดแสวงเครื่องที่
ประกอบเป็นระบบไฟฟ้าโดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่จุดระเบิด ซึ่งอาจเป็นการตั้งเวลาหรือใช้วิธีโทรเข้าเป็น

- ๑๕ -

ตัวจตุระเปิด โดยบรรจุไว้ในถังบรรจุสารเคมีหรือผงเคมีเพลิงตัดแปลง น้ำหนักรวมประมาณ ๒๐ ถึง ๒๕ กิโลกรัม แล้วนำไปซุกซ่อนไว้ในรถจักรยานยนต์ทำให้เกิดระเบิดขึ้น จากน้ำหนักของวัตถุระเบิดนั้นจะมีรัศมีทำลายล้างฉกรรจ์ในระยะ ๒๐ ถึง ๓๐ เมตร หากดูเปรียบเทียบกับภาพถ่ายซากรถจักรยานยนต์ตามภาพถ่ายหมาย จ.๘๖ แผ่นที่ ๑๓ เชื่อว่าเป็นซากรถจักรยานยนต์คันประกอบ จากการตรวจหาสารระเบิด ปรากฏว่าพบอนุมูลไนเตรทซึ่งเป็นสารเคมีที่ใช้เป็นส่วนผสมของวัตถุระเบิดทั้งที่เก็บได้จากลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่และที่หน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่น สาขาพลพิชัย แต่ผู้ตรวจพิสูจน์ไม่ยืนยันว่าเป็นวัตถุระเบิดชนิดใดตามเอกสารหมาย จ.๑๒๕ และ จ.๑๒๖ สารอนุมูลไนเตรทเป็นสารที่สามารถตรวจพบได้หลังเกิดระเบิด เนื่องจากเมื่อเกิดระเบิดแล้วก็จะเป็สารเคมีที่หลงเหลือติดอยู่กับวัตถุ เห็นว่า พยานโจทก์ดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นผู้ตรวจสถานที่เกิดเหตุหรือผู้ตรวจพิสูจน์วัตถุระเบิดของกลาง ต่างเป็นพยานคนกลางที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรเฉพาะทาง เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ทั้งมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจที่เกิดเหตุและตรวจพิสูจน์วัตถุระเบิดมาเป็นเวลานาน ให้ความเห็นตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งมีคำตอบที่สามารถพิสูจน์หาเหตุผลได้ เบิกความไปตามข้อมูลที่ตรวจสอบพบเห็นตามหน้าที่รับผิดชอบ โดยไม่ได้รู้จักหรือทราบมาก่อนว่าคนร้ายเป็นใคร จึงไม่มีเหตุที่จะเบิกความบิดเบือนข้อเท็จจริงไปจากที่พยานทั้งสามตรวจสอบได้ คำพยานมีน้ำหนักรับฟัง โดยพยานปากผู้ตรวจสถานที่เกิดเหตุนับว่าเป็นพยานชุดแรกที่เข้าไปในที่เกิด

- ๑๖ -

เหตุซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่พยานชุดดังกล่าวต้องเข้าไปในที่เกิดเหตุทันทีเพื่อเก็บรวบรวมชิ้นส่วนและวัตถุต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุดเพราะชิ้นส่วนและวัตถุดังกล่าวจะเป็นพยานหลักฐานที่บ่งชี้ได้ว่า เหตุระเบิดเกิดขึ้นจากวัตถุสิ่งของหรือยานพาหนะใด พยานผู้ตรวจสถานที่เกิดเหตุอธิบายการเข้าเก็บวัตถุพยานต่าง ๆ ไปตามขั้นตอนที่พยานปฏิบัติซึ่งจะเห็นว่าทำโดยเคร่งครัด ต้องจัดทีมสำรวจ สวมชุดเฉพาะกิจ และจัดเก็บวัตถุพยานตามหลักปฏิบัติที่ได้รับการฝึกอบรมมา อันจะเห็นได้ว่าเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบและรัดกุมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งลักษณะที่เกิดเหตุทั้งสองแห่ง พยานทั้งสองถ่ายรูปเป็นหลักฐานไว้โดยละเอียดว่าสถานที่เกิดเหตุมีสภาพความเสียหายเล็กน้อยเพียงใด มีวัตถุใดบ้างที่พยานจัดเก็บรวบรวมเพื่อส่งตรวจพิสูจน์ ไร้อุปกรณ์สงสัยว่าจะมีการสร้างพยานหลักฐานส่วนใดส่วนหนึ่งขึ้นมาเอง หรือมีการรวบรวมวัตถุพยานที่ไม่ได้เกี่ยวข้องในคดีนี้ส่งไปตรวจพิสูจน์ด้วย ได้ความจากพันตำรวจโท พิสิทธิ์ว่า บริเวณลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ มีรถยนต์กระบะยี่ห้อโตโยต้า รุ่นวีโก้ เพียงคันเดียวที่ได้รับความเสียหายมากที่สุด ฉีกขาดเป็น ๒ ท่อน แต่หมายเลขเครื่องยนต์และหมายเลขตัวถังรถยังสมบูรณ์อยู่ทำให้ตรวจสอบประวัติของรถได้ ข้อเท็จจริงดังกล่าวพยานถ่ายรูปให้ปรากฏไว้เป็นหลักฐานท้ายรายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๙๑ ภาพที่ ๑๓ ถึง ๑๗ ซึ่งแสดงให้เห็นสภาพรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดว่ามีสภาพความเสียหายสอดคล้องกันกับคำพยานจริง ส่วนพันตำรวจโทหญิงกรุณา ผู้ตรวจสถานที่เกิดเหตุหน้าร้านเซเวนอีเลฟเวน สาขาพลพิชัย

- ๑๗ -

ยืนยันว่า รถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดมีสภาพความเสียหายมากที่สุด แต่พบชิ้นส่วนที่มีเลข
เครื่องยนต์ให้ตรวจสอบได้ ซึ่งก็สอดคล้องตรงกันกับภาพถ่ายซากรถจักรยานยนต์ ตามภาพประกอบ
รายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุ เอกสารหมาย จ.๘๖ ภาพที่ ๘, ๑๑, ๑๒, ๑๓ และที่ ๒๐
เมื่อพิจารณาตามภาพถ่ายดังกล่าวเห็นได้ว่าจุดที่มีหลุมระเบิดยังตรงกันกับจุดที่รถจักรยานยนต์ยี่ห้อ
ฮอนด้า สีน้ำเงิน หมายเลขทะเบียน ขกร สงขลา ๘๕๔ จอดอยู่ก่อนเกิดเหตุตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๒๐
แผ่นที่ ๒ ด้วย นอกจากนี้บริเวณใกล้เคียงโดยรอบของที่เกิดเหตุทั้งสองแห่งจะพบเศษชิ้นส่วนวัสดุ
คล้าย ๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นชิ้นส่วนแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือชิ้นส่วน
แบตเตอรี่ ซึ่งพันตำรวจโทสุนทร ผู้ตรวจพิสูจน์วัตถุชิ้นส่วนจากสถานที่เกิดเหตุทั้งสองแห่งยืนยันว่า
ชิ้นส่วนดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นองค์ประกอบของระเบิดแสวงเครื่อง โดยคนร้ายใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่
หรือวิทยุสื่อสารในการตั้งเวลาหรือควบคุมจากระยะไกลเป็นสวิตช์จุดระเบิด แม้เหตุที่เกิดขึ้นบริเวณ
ลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ พันตำรวจโทสุนทรจะระบุในรายงานการตรวจพิสูจน์เอกสาร
หมาย จ.๑๒๖ ว่า ไม่ปรากฏว่าคนร้ายใช้วิธีการจุดระเบิดแบบใด แต่พยานเบิกความอธิบายว่า น่าเชื่อ
ว่าเป็นการจุดระเบิดโดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยตอบคำถามตมโจทก์ว่า เพราะพยานเห็นชิ้นส่วน
โทรศัพท์แล้ว แต่ไม่ได้ตรวจพิสูจน์เนื่องจากพนักงานสอบสวนขอส่งชิ้นส่วนดังกล่าวไปตรวจหา
สารพันธุกรรม ซึ่งคนร้ายอาจใช้วิธีการโทรเข้าหรือตั้งเวลาก็เป็นได้ การที่พยานเบิกความยืนยันถึง

- ๑๘ -

วิธีการจุดระเบิดของคนร้ายโดยอาศัยประสบการณ์การตรวจพิสูจน์ซึ่งเห็นเพียงวัตถุที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงให้ความเห็นอันเป็นการขยายความจากรายงานการตรวจพิสูจน์เพื่อให้สิ้นกระแสะความ ก็มีเหตุผล เนื่องจากคนร้ายใช้ระเบิดที่มีองค์ประกอบเหมือนกับที่พยานเคยตรวจพิสูจน์ จึงไม่ทำให้คำพยาน มีพิรุธและมีน้ำหนักลดน้อยลง ซึ่งเมื่อพยานดูภาพถ่ายซากรถยนต์กระบะและซากรถจักรยานยนต์แล้ว พยานลงความเห็นว่ารถทั้งสองคันดังกล่าวเป็นรถที่คนร้ายใช้ซุกซ่อนวัตถุระเบิดอันสอดคล้องกับ คำพยานปากพันตำรวจโทพิสิษฐ์และพันตำรวจโทหญิงกรุณา จากคำพยานดังกล่าว เมื่อนำมา พิจารณาประกอบรายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมาย จ.๘๖ และ จ.๘๑ แล้วจะเห็นได้ว่า สถานที่เกิดเหตุทั้งสองแห่งจะมีหลุมอยู่ใกล้กับซากรถยนต์กระบะและซากรถจักรยานยนต์ที่ได้รับความเสียหายมากที่สุด หลุมระเบิดดังกล่าวชี้ได้ว่าวัตถุระเบิดอยู่ที่จุดดังกล่าวก่อนเกิดเหตุระเบิด เพราะเมื่อเกิดเหตุระเบิด ย่อมเกิดแรงอัด รัศมีของแรงอัดจึงทำให้พื้นดินเกิดการยุบตัวลงและทำลายล้าง วัตถุหรือสิ่งของที่อยู่ใกล้ชิดหรือติดกับวัตถุระเบิดทำให้ได้รับความเสียหายมากกว่าวัตถุที่อยู่ ห่างออกไป ดังนั้นเมื่อได้ความว่าที่เกิดเหตุทั้ง ๒ แห่งพบซากรถยนต์กระบะและซากรถจักรยานยนต์ ที่ฉีกขาดและได้รับความเสียหายมากที่สุดอยู่ใกล้กับหลุมระเบิด จึงเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่า รถยนต์กระบะและรถจักรยานยนต์ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๘๖ แผ่นที่ ๑๓ และ ๑๔ และภาพถ่าย หมายเลข จ.๘๑ แผ่นที่ ๑๓ ถึง ๑๕ เป็นรถที่คนร้ายใช้ประกอบระเบิดจริง ยิ่งไปกว่านั้นได้ความว่า

- ๑๙ -

เมื่อตรวจสอบหมายเลขเครื่องยนต์กับหมายเลขตัวถังของรถทั้งสองคันแล้ว ทำให้พิสูจน์ทราบได้ว่า แท้จริงแล้วรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดดังกล่าว หมายเลขทะเบียน ผต ๘๑ สงขลา เป็นของ นางสาวนิตยา และนายวิโรจน์ ซึ่งข้อเท็จจริงในส่วนนี้โจทก์ยังมีคำให้การของบุคคลทั้งสองซึ่งได้ให้การ ต่อพนักงานสอบสวนยืนยันว่า เป็นรถยนต์กระบะของตนเองที่ถูกคนร้ายก่อเหตุชิงเอาไปในเขตพื้นที่ อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานีก่อนหน้านี้ ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๔ และ จ.๕ ส่วน รถจักรยานยนต์เป็นรถหมายเลขทะเบียน ขกน ยะลา ๙๒๓ ที่มีการแจ้งหายไว้ที่โรงพยาบาลศูนย์ยะลา ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เมื่อได้ความว่ารถทั้งสองคันดังกล่าวติดแผ่นป้ายทะเบียนปลอม ยิ่งเป็นการสนับสนุนให้เห็นว่ารถทั้งสองคันเป็นรถประกอบระเบิด เพราะคนร้ายย่อมต้องใช้รถที่ดูจาก สภาพภายนอกสามารถอำพรางสายตาได้ว่าเป็นรถที่ถูกต้องและเมื่อนำไปก่อเหตุต้องยากแก่การ ตรวจสอบหาหลักฐานไปถึงคนร้ายผู้กระทำความผิดได้ เช่นนี้แล้วจากพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมา ดังกล่าวมีน้ำหนักมั่นคงฟังได้ว่า คนร้ายที่ก่อเหตุในคดีนี้ใช้วิธีการประกอบระเบิดมาในรถยนต์กระบะ ยี่ห้อโตโยต้า รุ่นวีโก้ ติดแผ่นป้ายทะเบียน ผค ๒๗๐๓ สงขลา และรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า ติดแผ่น ป้ายทะเบียน ขกร สงขลา ๘๕๔ ซึ่งเป็นแผ่นป้ายทะเบียนปลอม แล้วขับรถยนต์กระบะและ รถจักรยานยนต์ดังกล่าวเข้าไปจอดยังสถานที่เกิดเหตุโดยชุกซ่อนวัดถูระเบิดไว้ในรถอันเป็นระเบิด แสงสว่างที่ประกอบขึ้นเองจากวัสดุทั่วไปที่เป็นการง่ายต่อการชุกซ่อนแต่ยากต่อการเฝ้าสังเกต

- ๒๐ -

เพราะลำพังหากดูจากภายนอก จะไม่ทราบว่ารถคันดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เปิดซุกซ่อนอยู่ อันมีลักษณะการก่อเหตุเหมือนกับที่เคยเกิดขึ้นในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยความในข้อนี้พันตำรวจโทสุนทร เบิกความสนับสนุนว่า จากประสบการณ์การทำงานตรวจวัดวัตถุประสงค์ของพยาน ปรากฏว่าวัตถุประสงค์ที่คนร้ายใช้คดีนี้มีลักษณะเหมือนกับที่กลุ่มผู้ก่อการร้ายใช้ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งต้องนำพยานหลักฐานดังกล่าวมาพิจารณาประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ต่อไปว่าคนร้ายเป็นใคร และเกี่ยวข้องอยู่ในกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบหรือไม่

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยทั้งสี่เป็นคนร้ายหรือไม่ โจทก์มีพันตำรวจโท ปิยะวุฒิ เบิกความได้ว่า ภายหลังจากเกิดเหตุ พยานได้รับมอบหมายให้สืบสวนหาคนร้ายที่ร่วมกันก่อเหตุ พยานสืบสวนจากกล้องวงจรปิดที่ติดตั้งอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ประกอบไปด้วยกล้องวงจรปิดของหน่วยงานราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเอกชน เนื่องจากกล้องวงจรปิดแต่ละกล้องจะตั้งเวลาไม่เท่ากัน พยานเทียบเวลาจริงกับกรมอุทกศาสตร์ไว้ด้วย เมื่อพยานได้ข้อมูลเบื้องต้นว่า รถที่ก่อเหตุบริเวณสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่เป็นรถยนต์กระบะ ยี่ห้อโตโยต้า รุ่นวีโก้ สีบรอนซ์ ติดแผ่นป้ายทะเบียนปลอม หมายเลข ผค ๒๗๐๓ สงขลา และรถที่ก่อเหตุที่หน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่น สาขาพลพิชัยเป็นรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า ติดแผ่นป้ายทะเบียนปลอม หมายเลข ขกร สงขลา ๘๕๔ พยานตรวจดูเส้นทางการเดินทางของคนร้ายจากกล้องวงจรปิดที่ติดตั้ง

- ๒๑ -

อยู่ตามเส้นทางต่าง ๆ จากจุดที่เกิดเหตุระเบิดแล้วดูภาพเหตุการณ์ขยายวงออกไปจนได้ข้อมูลว่า
เหตุระเบิดที่สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ คนร้ายที่ขับรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดเป็นชายสวมเสื้อยืด
โปโลสีน้ำเงิน ใส่กางเกงขาวาวสีสว่างเลยเข้าเล็กน้อย สวมหมวกแก๊ปสีดำ เหน็บซองเอกสารที่รักแร้ซ้าย
เมื่อชายคนร้ายดังกล่าวเดินออกมาจากสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ มีชายสวมเสื้อกั๊กสีเหลืองคล้ายเสื้อวิน
มอเตอร์ไซด์ ขับรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน ขชน ยะลา ๙๖๙ มารับแล้วทั้งสองขับออกจากที่เกิด
จากกล้องวงจรปิดพบว่าชายทั้งสองคนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หลายครั้งก่อนเกิดเหตุระเบิด ส่วนคนร้าย
ที่ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด เป็นชายสวมหมวกนิรภัยมีพลาสติกบังลมปิดหน้า ใส่เสื้อยืด
โปโลสีขาวลายขวาง กางเกงยีนสีน้ำเงิน รองเท้าหุ้มส้นสีขาว สำหรับเหตุที่เกิดขึ้นหน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่น
ตรวจสอบแล้วพบว่า หลังจากที่คนร้ายขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดมาจอดทิ้งไว้ มีชายอีกคน
ขับรถจักรยานยนต์สีแดงดำ สวมหมวกนิรภัยมีพลาสติกบังลมปิดหน้า สวมเสื้อแจกเกตสีดำแขนยาว
กางเกงขาวาวสีดำ รองเท้าสีเข้มมารับไป แล้วทั้งสองคนขับออกจากที่เกิดเหตุไปทางถนนพลพิชัย
จากนั้นพยานกับพวกพร้อมกันตรวจสอบกล้องวงจรปิดเริ่มจากกล้องที่เห็นคนร้ายก่อเหตุทั้งสองแห่ง
ดังกล่าว โดยเป็นการตรวจสอบเส้นทางของคนร้ายทั้งขาไปและขากลับ พบความสัมพันธ์ของผู้ก่อเหตุ
ทั้งสองแห่งว่า เป็นกลุ่มเดียวกัน เนื่องจากคนร้ายที่ขับรถยนต์กระบะและขับรถจักรยานยนต์คันประกอบ
ระเบิดเดินทางมาด้วยกัน ในลักษณะขับตามกันมา ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ในเส้นทางเดียวกันและ

- ๒๒ -

ภายหลังก่อเหตุเดินทางกลับไปในเส้นทางเดียวกัน และคนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์คันสีแดง บางครั้งจะจับคู่ไปกับคนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดโดยใช้เท้าช่วยถีบรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดบางช่วง เพื่อไม่ให้มีการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดและก่อนถึงที่เกิดเหตุกล้องวงจรปิดยังปรากฏภาพเหตุการณ์ว่าก่อนที่คนร้ายจะขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดไปจอดที่หน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่น คนร้ายขับจะชนกับรถยนต์กระบะบรรทุกสินค้าด้วย และจากการตรวจสอบอย่างละเอียดเพื่อสืบค้นว่าเพราะเหตุใดในการเดินทางกลับของคนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์คันสีแดงซึ่งรับชายที่ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดเมื่อขับผ่านหน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่น สาขาสุราษฎร์แล้วปรากฏว่า เหลือคนขับรถเพียงคนเดียว ทั้งที่ก่อนหน้านี้ ขณะที่รถจักรยานยนต์ขับผ่านกล้องที่ติดตั้งบริเวณสถานีบริการน้ำมันพุมผลปิโตรเลียมซึ่งตั้งอยู่ห่างจากร้านเซเว่นอีเลฟเว่น สาขาสุราษฎร์เพียง ๑๐๐ เมตร ยังมีคนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดนั่งซ้อนท้ายอยู่ จนพบความต่อเนื่องเชื่อมโยงว่ามีรถยนต์กระบะ หมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ร่วมก่อเหตุด้วย เพราะมีการขับไปในเส้นทางเดียวกันกับกลุ่มคนร้ายที่ก่อเหตุทั้งขาไปและขากลับรวมระยะทาง ๑๐๐ กิโลเมตรเศษ โดยทำหน้าที่ขับรถนำทางรถจักรยานยนต์และรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดเข้ามาก่อเหตุ และภายหลังจากที่คนร้ายนำรถคันประกอบระเบิดไปจอดที่เกิดเหตุทั้งสองแห่งแล้ว ได้ขับกลับไปในเส้นทางเดียวกันกับรถยนต์กระบะ หมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา จากการ

- ๒๓ -

ตรวจสอบป้ายทะเบียนดังกล่าวพบว่าเป็นรถยนต์กระบะของนางสาวปัทมา ซึ่งเป็นภรรยาของจำเลยที่ ๒ ภาพจากกล้องวงจรปิดทั้งหมด พยานรวบรวมในฮาร์ดดิสก์ หมายเลข จ.๑ และได้จัดทำรายงานการสืบสวนไว้ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๔๒ ในระหว่างที่พยานสืบสวนหาข้อมูลคนร้ายที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ ปรากฏว่าเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ พยานร่วมซักถามข้อมูลจากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมในการเดินทางของกลุ่มผู้ก่อเหตุในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันก่อนเกิดเหตุ ๑ วัน พยานตรวจสอบภาพจากกล้องวงจรปิดในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พบว่า ในช่วงเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา มีรถยนต์เก๋งยี่ห้อฮอนด้า รุ่นที่ดำ ขับเลี้ยวเข้าไปทางตำบลลิ้งชั้น อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ตามข้อมูลของจำเลยที่ ๑ จริง รถคันดังกล่าวขับไปเส้นทางจังหวัดปัตตานี กล้องวงจรปิดที่เกาะหม้อแกงทำให้เห็นป้ายทะเบียนรถยนต์เก๋งยี่ห้อฮอนด้า รุ่นที่ดำ ว่าเป็นหมายเลขทะเบียน ฌว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เมื่อตรวจสอบภาพจากกล้องวงจรปิดในช่วงเช้าของวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พบข้อมูลที่สัมพันธ์กันกับข้อมูลของจำเลยที่ ๒ โดยพบรถยนต์กระบะ หมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา แล่นผ่านสี่แยกดอนยาง เลี้ยวขวามาทางอำเภอหาดใหญ่ ขับมาจนถึงแยกพระพุทธ อำเภอเทพา ซึ่งเป็นเส้นทางมุ่งหน้าไปโรงเรียนเจริญธรรมวิทยา นอกจากนี้จำเลยที่ ๒ ยังพาไปสถานที่ที่คนร้ายไปรับรถยนต์กระบะและรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดซึ่งอยู่ใกล้กับสถานีตำรวจภูธรหนองจิก ซึ่งเป็นเส้นทางเดียวกันกับที่พยานตรวจสอบเห็นรถยนต์เก๋ง ยี่ห้อฮอนด้าคัน

- ๒๔ -

ดังกล่าวเลี้ยวเข้าไปและรถยนต์กระบะของจำเลยที่ ๒ เลี้ยวออกมา เมื่อพยานตรวจสอบกล้องวงจรปิดในเส้นทางที่คนร้ายใช้เดินทางกลับตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้ข้อมูลไว้ ปรากฏว่าพบภาพรถยนต์กระบะ หมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา และรถจักรยานยนต์คันสีแดงซึ่งเห็นเพียงหมวกนิรภัยจากกล้องวงจรปิดที่แยกวังบวบและยังพบภาพรถยนต์กระบะ หมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ที่บ้านควนหมาก อันเป็นทางผ่านจากบ้านลำลอง อำเภอนาทวีไปบ้านลำไพล อำเภอเทพา พยานจัดทำรายงานครั้งที่ ๓ ไว้ตามเอกสารหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๑๖ ถึง ๔๑ นอกจากนี้พยานจัดทำเส้นทางการเดินทางของคนร้ายที่ปรากฏจากกล้องวงจรปิดไว้ตาม แผ่นไว้นิลหมาย วจ.๒ ด้วย พ้นตำรวจเอกศักดิ์ดา เบิกความโดยสรุปได้ใจความว่า พยานเป็นเจ้าของพนักงานตำรวจชุดสืบสวน ทำหน้าที่ตรวจสอบหาความเชื่อมโยงจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลุ่มคนร้าย ข้อมูลของบริษัทผู้ให้บริการจะทำให้ทราบถึงหมายเลขโทรศัพท์ที่มีการติดต่อกัน วันเวลาและตำแหน่งที่มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ และโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละเครื่องจะมีหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมี ๑๕ หลัก หมายเลขอีมี ๑๔ หลักแรกจะไม่ซ้ำกัน โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใดสามารถใช้หมายเลขโทรศัพท์ ๒ หมายเลข โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องนั้นจะต้องมีหมายเลขอีมี ๒ ชุด พยานเริ่มสืบสวนจากซิมการ์ดที่พบบริเวณลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่เป็นหมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๘๗๒๕ ๖๗๓๖ ในระบบของเอไอเอส แบบเติมเงิน ถูกจัดจำหน่ายมาจากร้านมายโฟน ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา

- ๒๕ -

จังหวัดสงขลา โดยเริ่มตรวจสอบจากบริษัทบุญชัยค้าส่ง จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทจัดจำหน่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่และซิมการ์ดรายใหญ่ของภาคใต้ จึงทราบว่าร้านมิสเตอร์ป.เป็นผู้จำหน่ายซิมการ์ดให้กับร้านมายโฟน พยานรวบรวมข้อมูลจัดทำรายงานการสืบสวนครั้งแรกวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย จ.๑๕๒ จากการประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเจ้าพนักงานตำรวจชุดสืบสวนฝ่ายกล้อง โดยการนำทีมของพันตำรวจเอกพิชัย ทำให้ทราบเส้นทางของคนร้าย ทั้งนี้ภาพจากกล้องวงจรปิด แสดงให้เห็นการใช้โทรศัพท์ของกลุ่มคนร้ายผู้ต้องสงสัย พยานจึงดำเนินการขอข้อมูลจากบริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รวม ๓ เครือข่าย เป็นการขอข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในวันเกิดเหตุ ๖ จุด อันเป็นตำแหน่งที่สอดคล้องกับการเดินทางในช่วงเวลาก่อนและหลังเกิดเหตุตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึง ๑๕ นาฬิกา ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๑๕ และ ๑๖ เมื่อได้ข้อมูลดังกล่าว พยานกับพวก ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลการใช้โทรศัพท์ จนพบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่พบว่ามีการใช้งานผิดปกติในช่วงเวลาและในสถานที่ดังกล่าว รวม ๔ หมายเลข เป็นหมายเลขโทรศัพท์ในเครือข่ายระบบเอไอเอส ทั้งหมด ดังนี้ หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๗๔๘๓ หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๘ ๖๔๖๖ และหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๓๗๙๙ ทั้ง ๔ หมายเลขดังกล่าวไม่ปรากฏข้อมูลว่าบุคคลใดเป็นผู้เปิดใช้งาน ทั้งมีการใช้งานเพียงเฉพาะในวันเกิดเหตุเท่านั้น แต่มีหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๘ ๖๔๖๖ ที่โทรไปยังหมายเลข ๐๙ ๘๐๒๙ ๔๓๒๐ ซึ่งเป็นหมายเลขนอกจาก ๔ หมายเลขดังกล่าวหลังเกิดเหตุ ๑ ชั่วโมง

- ๒๖ -

จำนวน ๑ ครั้ง ต่อมาในวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พยานส่งหมายเรียกขอข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้ง ๕ หมายเลขดังกล่าว ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๑ และในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พยานทำหนังสือขอตรวจสอบการจำหน่ายซิมการ์ดโทรศัพท์ดังกล่าวไปยังบริษัท บุญชัยค้าส่ง จำกัด ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๑๑ ทำให้ทราบว่า ซิมการ์ดทั้งสี่หมายเลขถูกจัดจำหน่ายมาจากร้านค้าในอำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา เหมือนกับซิมการ์ดที่พบบริเวณลานจอดรถ สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ โดย ๔ หมายเลขดังกล่าว มีการเปิดให้บริการในระยะเวลาใกล้เคียงกันดังนี้ หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๓๗๙๙ และหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ เปิดใช้เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๘ ๖๔๖๖ เปิดใช้เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๗๔๘๓ เปิดใช้เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๔ หมายเลขดังกล่าวนี้ปรากฏตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๑๐ ถึง ๑๔ ปรากฏว่าหมายเลขโทรศัพท์ทั้ง ๔ หมายเลขใช้งานในเขตพื้นที่ตามเส้นทางที่สอดคล้องกับเส้นทางของคนร้ายในกล้องวงจรปิด พยานจัดทำตารางแสดงให้เห็นเวลาที่ใช้โทรศัพท์และตำแหน่งของโทรศัพท์ ตามเอกสารหมาย จ.๑๕๔ แผ่นที่ ๗ และยังสามารถจัดทำแผนผังการติดต่อของผู้ใช้หมายเลขต้องสงสัยตามเอกสารหมาย จ.๑๕๔ แผ่นที่ ๙ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์การใช้โทรศัพท์ประกอบข้อมูลจากภาพในกล้องวงจรปิดสรุปได้ว่า คนร้ายที่ขับรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดใช้หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๘ ๖๔๖๖ คนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์สวม

- ๒๗ -

เสื่อก๊กสีเหลือง ใช้หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๓๗๙๙ คนที่อยู่ในรถยนต์กระบะ ยี่ห้อโตโยต้า ดีโพรดี
ใช้หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ และคนร้ายที่เป็นชาย ๒ คน ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด
ไปจอดที่หน้าร้านสะดวกซื้อใช้หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๗๔๘๓ การวิเคราะห์ดังกล่าวมาจากการดูภาพ
จากกล้องวงจรปิดที่เห็นคนร้ายใช้โทรศัพท์ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์ที่ได้รับ
จากบริษัทผู้ให้บริการ ซึ่งจะปรากฏตำแหน่งที่มีการใช้โทรศัพท์ พบว่าสัมพันธ์กัน พยานจัดทำรายงาน
ครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย จ.๑๕๔ พยานสืบสวนขยายผลการใช้งาน
จาก ๔ หมายเลขดังกล่าว รวมถึงโทรศัพท์หมายเลข ๐๙ ๘๐๒๙ ๔๓๒๐ และยังได้ขอรายละเอียด
เพื่อทราบว่า หมายเลขโทรศัพท์ ๔ หมายเลขดังกล่าวที่ปรากฏหมายเลขอีมี่ในการใช้งานด้วยนั้น
มีการนำเครื่องที่มีหมายเลขอีมี่เดียวกันไปใช้งานคู่กับหมายเลขโทรศัพท์หมายเลขอื่นอีกหรือไม่ กับให้
ตรวจสอบหมายเลขต้องสงสัยอื่นอีกหลายหมายเลข ตามหมายเรียกเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๖๘
พบว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องที่ใช้กับหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ นั้นมีหมายเลขอีมี่
๓๕๙๗๘๓๐๕๙๐๓๕๙๓๐ ซึ่งมีการใช้งานคู่กับหมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ ด้วยโดยเป็นการใช้งาน
ในวันเกิดเหตุ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๓ เปรียบเทียบกับแผ่นที่ ๖๖ และโดยปกติแล้ว
โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขอีมี่ ๓๕๙๗๘๓๐๕๙๐๓๕๙๓๐ จะใช้งานคู่กับหมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖
เพราะในวันเกิดเหตุในช่วงเวลาที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ใช้งานคู่กับหมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ ก็จะมี

- ๒๘ -

ปรากฏว่าไม่มีการใช้งานคู่กับหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ ดังนั้นผู้ใช้งานหมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ และหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ จึงเป็นคนเดียวกัน เมื่อตรวจสอบหมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ พบว่าผู้เปิดใช้คือนายอับดุลฮาเลง มีการเปิดใช้งานเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๖๕ และนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับกลุ่มคนร้ายที่มีการใช้โทรศัพท์ติดต่อกัน พยานพบว่า ในช่วงเช้าของวันเกิดเหตุผู้ใช้หมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ โทรไปหาผู้ใช้หมายเลข ๐๙ ๓๘๓๔ ๘๔๓๖ จำนวน ๘ ครั้ง จึงขยายผลขอข้อมูลหมายเลข ๐๙ ๓๘๓๔ ๘๔๓๖ เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมโยง พบว่าหมายเลข ๐๙ ๓๘๓๔ ๘๔๓๖ ติดต่อกับหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ ในเขตพื้นที่บ้านลำลอง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ในวันเกิดเหตุแต่เป็นเวลาหลังเกิดเหตุ พื้นที่บ้านลำลองเป็นพื้นที่ตำแหน่งสุดท้ายในการใช้งานของ ๓ หมายเลขที่มีการใช้งานเฉพาะกิจในวันเกิดเหตุ พยานตรวจสอบหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ พบการใช้งานของผู้ใช้หมายเลขดังกล่าวอยู่ที่บ้านกุ่ม ตำบลสำนักแก้ว อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ใช้เดินทางจากอำเภोजะนะ ไปยังจังหวัดปัตตานีช่วงเวลา ๑๖ นาฬิกา แล้วกลับมาที่อำเภोजะนะอีกครั้ง ต่อมาในวันเกิดเหตุมีการใช้งานที่ทำให้ทราบตำแหน่งของผู้ใช้ว่าเคลื่อนที่มาจากบ้านสะกอมหัวนอน อำเภोजะนะ บ้านท่าแมงลัก อำเภอทเพา บ้านประจำ อำเภोजะนะ ซึ่งเป็นเส้นทางลัดไปบ้านทุ่งลุง ตำบลพะตง พบการใช้งานที่บ้านนายัม ตำบลบ้านนา อำเภोजะนะ บ้านทุ่งปรือ ตำบลพะตง ตลาดทุ่งลุง

- ๒๙ -

ถนนกาญจนวนิช จนกระทั่งช่วงเวลา ๑๕.๔๖ นาฬิกาถึงเวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา มีการใช้งานที่บ้านลำไทร
อำเภอเทพา บ้านสะกอม อำเภอจะนะ และเวลา ๑๙.๑๘ นาฬิกา ใช้งานที่บ้านม่วงอน ตำบลป่าชิง
อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ทั้งนี้หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ มีการติดต่อทั้งก่อน ในวันเกิดเหตุและ
หลังเกิดเหตุกับหมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗, ๐๙ ๑๖๕๗ ๔๔๓๔ และหมายเลข ๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖
หลายครั้ง เมื่อตรวจสอบหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ จดทะเบียนแสดงตนในนามของนางสาวนุรีชะ
หมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗ จดทะเบียนแสดงตนในนามของนางสาวปัทมา ส่วนหมายเลข ๐๙
๑๖๕๗ ๔๔๓๔ ไม่ปรากฏชื่อผู้เปิดใช้ แต่จากการใช้งาน ทำให้ทราบว่าผู้ใช้อยู่ในพื้นที่บ้านกูปู ตำบล
สำนักแต้ว อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา นอกจากนี้ยังตรวจสอบพบว่าหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔
มีการติดต่อกับหมายเลข ๐๙ ๘๐๒๔ ๖๒๔๖ ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ทุกวัน
เมื่อตรวจสอบหมายเลข ๐๙ ๘๐๒๔ ๖๒๔๖ ปรากฏว่ามีการใช้งานคู่กับโทรศัพท์หมายเลขอีมี
๓๕๙๙๗๐๐๕๙๘๗๙๐๐๐ ซึ่งเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขอีมีเดียวกันกับที่มีการ
ใช้งานคู่กับหมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ โดยผู้ใช้เป็นคนเดียวกันกับที่ใช้ ๔ หมายเลขเฉพาะกิจด้วย
หลังจากที่ตรวจสอบพบความเชื่อมโยงดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงได้มีการเข้าตรวจค้น
บ้านเลขที่ ๔๓/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านโนนด อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา พบโทรศัพท์เคลื่อนที่
ยี่ห้อซัมซุง สีขาว หมายเลข ๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ หมายเลขอีมี ๓๕๒๔๕๗๐๕๗๓๕๘๖๘๗ ที่บริเวณ

- ๓๐ -

ขนำหน้าบ้าน จากการสอบถามนายอับดุลต่อละ พี่ชายของจำเลยที่ ๔ แจ้งว่าเป็นโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๔ ซึ่งหลบหนีก่อนที่จะเข้าพนักงานจะเข้าตรวจค้น พยานตรวจสอบยังไปบริษัทผู้ให้บริการ ปรากฏว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อซัมซุงที่ตรวจยึดได้ มีหมายเลขโทรศัพท์และหมายเลขอีมี่ตรงกับที่ตรวจสอบได้ในเบื้องต้นก่อนหน้านี้ ในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ช่วงเข้าพยานกับพวกพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ทหารได้สนธิกำลังเข้าไปในพื้นที่ ตำบลสำนักแก้ว อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พบจำเลยที่ ๓ จากการตรวจค้นตัวจำเลยที่ ๓ พบโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๙ ๑๖๕๗ ๔๔๓๔ ซึ่งมีหมายเลขโทรศัพท์และหมายเลขอีมี่ตรงกับที่ได้รับข้อมูลมา ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๖๓ พยานกับพวกตรวจยึดไว้ตามบันทึกการตรวจยึดเอกสารหมายเลข จ.๑๘๙ และควบคุมตัวจำเลยที่ ๓ ไปที่กรมทหารพรานที่ ๔๑ ระหว่างควบคุมตัวจำเลยที่ ๓ มีโทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ โทรเข้าไปหาจำเลยที่ ๓ หลายครั้ง แต่จำเลยที่ ๓ ให้ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับบุคคลที่ใช้หมายเลขดังกล่าวโทรเข้ามา ต่อมาในวันเดียวกันช่วงบ่ายพบเครื่องโทรศัพท์ที่มีหมายเลขอีมี่ซึ่งใช้งานคู่กับหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ มุ่งหน้าไปอำเภอหาดใหญ่ จึงได้ประสานกับเจ้าพนักงานตำรวจในพื้นที่ให้ตั้งจุดตรวจ จนพบรถยนต์กระบะยี่ห้อมิตซูบิชิ รุ่นไทรทันที่ด่านตรวจควนมีด มีจำเลยที่ ๑ เป็นคนขับ และพบโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อโนเกีย สีดำ อยู่ในรถยนต์กระบะ เมื่อตรวจสอบหมายเลขอีมี่ปรากฏว่าโทรศัพท์เครื่องดังกล่าวมี ๒ อีมี่เป็นอีมี่หมายเลข ๓๕๙๖๐๔๐๕๐๗๗๘๕๖๘ และหมายเลข ๓๕๙๖๐๔๐๕๐๗๗๘๕๗๖ ตามภาพถ่าย

- ๓๑ -

หมาย จ.๑๕๕ แผ่นที่ ๒ และที่ ๓ ซึ่งหมายเลขอิมี่ ๓๕๙๖๐๔๐๕๐๗๗๘๕๖๘ พบว่ามีการใช้งานคู่กับ
โทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ ตามข้อมูลการใช้โทรศัพท์เอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๔๒
ถึง ๔๕ จำเลยที่ ๑ ระบุว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องดังกล่าวเป็นของตนเองที่ใช้งานคู่กับซิมการ์ด
หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ แต่ได้ทิ้งซิมการ์ดดังกล่าวไปแล้ว เมื่ออธิบายสาเหตุการติดตามจับกุม
จำเลยที่ ๑ ระบุว่าเกี่ยวข้องกับการก่อเหตุคดีนี้จริง โดยให้นางสาวนุรีชะ น้องสะใภ้เปิดใช้งานโทรศัพท์
เคลื่อนที่หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ ให้ นอกจากนี้ยังได้ตรวจยึดรถยนต์เก๋ง หมายเลขทะเบียน
ฉว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร ภายในรถมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วยแต่ไม่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ ตามบันทึก
การตรวจยึดเอกสารหมาย จ.๑๘๘ สำหรับจำเลยที่ ๒ ซึ่งถูกจับกุมภายหลัง พยานเข้าร่วม
สังเกตการณ์ในขณะที่จำเลยที่ ๒ พาเจ้าพนักงานนำชี้เส้นทางตั้งแต่สามแยกประจำ ถนนนาทวี-จะนะ
มุ่งหน้าบ้านทุ่งลุง ตรงกันกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลุ่มคนร้ายที่ตรวจสอบได้ก่อนหน้านี้
ส่วนจุดที่จำเลยที่ ๒ จอดรถยนต์กระบะรอรับกลุ่มผู้ก่อเหตุกลับนั้น เมื่อตรวจสอบเสาะสัญญาณ
โทรศัพท์จะปรากฏบ้านทรายทองกับวัดชินวงศ์ประดิษฐ์ พยานให้การต่อพนักงานสอบสวนไว้
ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๒๕๑ นางสาวนุรีชะ เบิกความว่า พยานเป็นน้องสะใภ้จำเลยที่
๑ และเป็นเจ้าของรถยนต์เก๋งยี่ห้อฮอนด้า รุ่นที่ดำ สีขาว หมายเลขทะเบียน ฉว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร
ซึ่งปกตินายอิบรอเฮง สามีของพยานเป็นคนใช้งาน หากนายอิบรอเฮงไปทำงานที่ประเทศสหพันธรัฐ

- ๓๒ -

มาเลเซีย พยานจะให้นายอันวา ญาติของพยานใช้รถแทน รถของพยานเพิ่งจะเปลี่ยนล้อแม็กซ์ เป็นแม็กซ์สีดำ กลางล้อมีรูปเสือ พยานยืนยันว่าภาพถ่ายรถตามเอกสารหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๑๔, ๑๕, ๑๘, ๑๙ และแผ่นที่ ๒๓ ถึง ๒๘ เป็นรถของพยาน และพยานเป็นคนเปิดใช้งานหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งได้ให้จำเลยที่ ๑ ไปใช้งานแทน เนื่องจากพยานต้องการซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใหม่เพื่อใช้ถ่ายรูปบุตรที่กำลังจะคลอด พยานให้การต่อพนักงานสอบสวนตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๒๓๐ นายต่าเล๊ะ เบิกความว่า พยานเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๙ ตำบลบ้านนา ซึ่งมีนางสาวปัทมา เป็นลูกบ้านแต่เดิมจำเลยที่ ๒ มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี เพิ่งจะย้ายมาอยู่ที่ตำบลบ้านนา อำเภอจะนะ เมื่อปี ๒๕๕๓ บ้านที่จำเลยที่ ๒ พักอาศัยมีเพียงจำเลยที่ ๒ กับนางสาวปัทมาเท่านั้น พยานเห็นจำเลยที่ ๒ เป็นคนใช้รถยนต์กระบะยี่ห้อโตโยต้า สีบรอนซ์ทอง หมายเลขทะเบียน จำได้เฉพาะหมวดตัวเลขว่าเป็นเลข ๑๓๔๐ และไม่เคยเห็นบุคคลใดมาขอยืมรถจำเลยที่ ๒ ไปใช้ พยานชี้ยืนยันภาพรถยนต์กระบะและภาพจำเลยที่ ๒ ข้อความใต้ภาพถ่ายหมาย จ.๙๖ พยานเป็นคนเขียนเอง พยานให้การต่อพนักงานสอบสวนตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๒๓๑ นายดอแม็ง เบิกความว่าเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พยานถูกเชิญไปเป็นพยานในการซักถามผู้ที่ถูกควบคุมตัวอยู่ที่กรมทหารพรานที่ ๔๑ เป็นการซักถามถึงเหตุการณ์ในคดีนี้ โดยพยานยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ใช้คำถามสุภาพและไม่มีการข่มขู่ผู้ถูกซักถาม พยานให้การต่อพนักงานสอบสวนตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย

- ๓๓ -

จ.๒๓๒ นายอับดุลอาซิซ และนายอาเดล เบิกความว่า เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา ขณะที่พยานทั้งสองอยู่ในโรงเรียนเจริญธรรมวิทยา มีเจ้าหน้าที่ทหารมาเชิญพยานให้ไปกรมทหารพรานที่ ๔๑ เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีข้อมูลที่จำเลยที่ ๑ โทรศัพท์ติดต่อกับพยาน นายอับดุลอาซิซ ซึ่งภาพจำเลยที่ ๑ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๙ ส่วนนายอาเดล ซึ่งภาพจำเลยที่ ๑ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๓ ซึ่งจะมีนายเจริญ ประธานชมรมคนดีศรีทักษิณร่วมเป็นสักขีพยานด้วย พยานให้การต่อพนักงานสอบสวนตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๒๓๙ และ จ.๒๔๐ นางสาวปัทมา เบิกความว่า พยานทำงานอยู่มูลนิธิพีเอสไอ พยานอยู่กินฉันสามีภรรยาจำเลยที่ ๒ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ และเป็นเจ้าของรถยนต์กระบะ ยี่ห้อโตโยต้า รุ่นดีโพรดี หมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา นอกจากจำเลยที่ ๒ แล้วจะมีพี่ชายของพยานใช้รถคันดังกล่าวด้วย พยานรับว่านำรถไปเปลี่ยนล้อแม็กซ์ พยานเคยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อโนเกีย สีดำ ครั้นพยานซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใหม่ พยานให้จำเลยที่ ๒ ใช้โทรศัพท์ยี่ห้อโนเกียดังกล่าว โดยได้ให้ซิมการ์ดที่อยู่ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อเลโนโว แก่จำเลยที่ ๒ ด้วย แต่พยานจำหมายเลขโทรศัพท์ไม่ได้ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ขณะที่พยานอยู่ที่ทำงาน มีเจ้าพนักงานตำรวจไปหาแล้วพาพยานกลับบ้าน ขอตรวจค้นร่างกายและตรวจค้นภายในบ้านแต่ไม่พบสิ่งของผิดกฎหมาย จากนั้นนำกระดาษพับครึ่งมาให้พยานลงลายมือชื่อ สักครู่หนึ่ง จำเลยที่ ๒ ขับรถจักรยานยนต์กลับบ้าน เจ้าหน้าที่ทหารใช้ปืนจี้และลากจำเลยที่ ๒ เข้าบ้าน แล้วนำ

- ๓๔ -

เอกสารแผ่นที่พยานลงชื่อไปให้จำเลยที่ ๒ ลงชื่อ จากนั้นพาพยานและจำเลยที่ ๒ ไปสถานีตำรวจ
ภูธรจะนะ และพาไปที่มีรถยนต์กระบะของพยานจอดอยู่ พยานพบพี่ชายและเพื่อนของพี่ชายด้วย
เจ้าพนักงานตำรวจขอตรวจค้นภายในรถ เมื่อตรวจค้นเสร็จอนุญาตให้พยานกับพวกกลับบ้าน เว้นแต่
จำเลยที่ ๒ ซึ่งถูกนำไปควบคุมอยู่ที่กรมทหารพรานที่ ๔๑ และหลังจากนั้นจำเลยที่ ๒ ถูกนำไป
ควบคุมต่ออีกแห่ง ขณะที่จำเลยที่ ๒ อยู่ที่สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ พยานไปเยี่ยมจำเลยที่ ๒
แต่มีเจ้าพนักงานตำรวจมาพาพยานไปในการนำขึ้นสถานที่ต่างๆ ของจำเลยที่ ๒ ตามภาพถ่ายหมายเลข
จ.๑๒๓ พยานเขียนข้อความใต้ภาพถ่าย จ.๙๔ แผ่นที่ ๒ แต่เขียนไปตามที่เจ้าพนักงานตำรวจบอก
พยานให้การต่อพนักงานสอบสวนไว้ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๒๔๑ ร้อยตรีวิโรจน์
เบิกความว่า พยานรับราชการอยู่กรมทหารพรานที่ ๔๑ ทำหน้าที่เป็นผู้ซักถามจำเลยทั้งสี่ซึ่งถูกส่งตัวมา
ควบคุมตามกฎอัยการศึก นอกจากจำเลยทั้งสี่ยังมีบุคคลอื่นที่ถูกส่งตัวมาควบคุมประมาณ ๑๐ คน
ในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พยานรับตัวจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และนายมะดาโอะ ต่อมาในวันที่
๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ พยานรับตัวจำเลยที่ ๒ เมื่อซักถาม จำเลยที่ ๒ รับสารภาพทั้งยังนำชี้จุด
ฝังโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๐๙ แผ่นที่ ๒๓ สำหรับจำเลยที่ ๔ พยานรับตัวเมื่อวันที่
๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ พยานจัดทำรายงานการซักถามจำเลยทั้งสี่ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๐๑ จ.๒๐๙
จ.๒๑๑ และ จ.๒๑๖ ร้อยตำรวจเอกหญิงกรรณิการ์ เบิกความว่า พยานรับราชการอยู่ที่

- ๓๕ -

ศูนย์พิทักษ์สันติ พยานเป็นผู้ซักถามจำเลยที่ ๒ ซึ่งจำเลยที่ ๒ สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ เป็นอย่างดี จากการซักถาม จำเลยที่ ๒ ระบุว่าอยู่ในขบวนการกู่ชาติรัฐปัตตานี โดยให้รายละเอียด ตั้งแต่มีใครเป็นผู้ร่วมก่อเหตุ และในบรรดาผู้ร่วมก่อเหตุมีใครเป็นหัวหน้าผู้สั่งการ การเลือกสถานที่ ในการวางระเบิด การประชุมวางแผน วันและสถานที่ที่มีการประชุมวางแผน จุดที่ไปรับรถยนต์และ รถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด การแบ่งหน้าที่กันทำ เส้นทางในการเดินทางในวันเกิดเหตุ ซึ่งได้มีการสำรวจเส้นทางกันก่อน มีการตกลงกันว่าจะใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการติดต่อกัน ซึ่งนายซารีซานอัมรี หรือนายมือดี เป็นผู้จัดหามาให้พร้อมซิมการ์ด เมื่อจำเลยที่ ๒ รับทราบแผนการ จำเลยที่ ๒ ไม่อยาก เข้าร่วมก่อเหตุ แต่กลัวที่เคยได้เข้าร่วมสาบานตนและเกรงใจจำเลยที่ ๑ เมื่อนำภาพจาก กล้องวงจรปิดให้จำเลยที่ ๒ ดู จำเลยที่ ๒ ชี้ยืนยันภาพถ่ายรถที่เกี่ยวข้องในคดีนี้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น รถยนต์กระบะและรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด รถจักรยานยนต์ทั้งสองคันที่ไปรับคนร้าย ผู้ก่อเหตุ และรถยนต์กระบะที่ขับนำทางกลุ่มคนร้ายคือรถยนต์กระบะของจำเลยที่ ๒ ก็ได้อธิบายว่า ในรถแต่ละคันมีใครอยู่บ้าง และทำหน้าที่อย่างไร ทั้งได้ชี้ยืนยันภาพถ่ายของกลุ่มคนร้ายที่ร่วมก่อเหตุ ในคดีนี้ตามรายงานการซักถามเอกสารหมาย จ.๑๗๐ และ จ.๑๗๑ ในการซักถามจำเลยที่ ๒ ไม่ประสงค์ให้มีญาติหรือทนายความร่วมฟังด้วย ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๙ แผ่นที่ ๒๑ จำเลยที่ ๒ เขียนตอบด้วยลายมือตนเอง ดาบตำรวจหญิงเยาวนิตย์ เบิกความว่า พยานทำหน้าที่เป็น

- ๓๖ -

ผู้ชกถามจำเลยที่ ๑ ซึ่งถูกส่งตัวมาควบคุมที่ศูนย์พิทักษ์สันติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พยานชกถามจำเลยที่ ๑ รวม ๒๗ ครั้ง ในช่วงแรกจำเลยที่ ๑ ให้ข้อมูลว่า จำเลยที่ ๑ เป็นคนขับรถยนต์กระบะ หมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ชายที่ขับรถจักรยานยนต์คันสีแดงคือ นายเฟาซี จำเลยที่ ๑ ไม่รู้จักชายที่ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด พยานจัดให้ จำเลยที่ ๑ ซ้ำภาพบุคคลที่จำเลยที่ ๑ กล่าวอ้างถึง และจัดทำรายงานผลการชกถามตามเอกสารหมาย จ.๑๖๕ ต่อมาจำเลยที่ ๑ ให้ข้อมูลที่แตกต่างไปจากเดิมและมีรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น โดยรับว่า จำเลยที่ ๑ เป็นชายที่ขับรถจักรยานยนต์คันสีแดง คนขับรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา คือจำเลยที่ ๒ มีจำเลยที่ ๓ อยู่ในรถยนต์กระบะ ส่วนจำเลยที่ ๔ เป็นคนขับรถจักรยานยนต์ คันประกอบระเบิด ส่วนการก่อเหตุที่สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ มีนายสุไลมาน และ นายนุรุดดิน รับผิดชอบในการก่อเหตุ ผู้ประกอบระเบิดคือนายอิสยาซะห์ พยาน จึงจัดทำรายงานผลการชกถามตามเอกสารหมาย จ.๑๖๖ และจัดให้จำเลยที่ ๑ ซ้ำภาพบุคคลที่ จำเลยที่ ๑ กล่าวอ้างว่าร่วมก่อเหตุทั้งยังซ้ำภาพจากกล้องวงจรปิดแล้วยืนยันว่าเป็นใครทำหน้าที่ อย่างไรด้วย หลังจากนั้นจำเลยที่ ๑ ให้ข้อมูลที่มีรายละเอียดชัดเจนถึงขั้นตอนการก่อเหตุ ว่ามีการ ประชุมกันกี่ครั้ง วางแผนการใช้รถ และการจัดหาโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ในการติดต่อกันเฉพาะกิจ โดยมีนายซารีซาน เป็นหัวหน้าผู้สั่งการและจัดหาโทรศัพท์เคลื่อนที่มาให้ ตามรายงานผลการชกถาม

- ๓๗ -

เอกสารหมาย จ.๑๖๗ ในการซักถามตั้งแต่ครั้งที่ ๒๐ เป็นต้นไปนั้น จำเลยที่ ๑ แจ้งกับพยานว่าจะให้ข้อมูลที่เป็นความจริง จำเลยที่ ๑ นำซีดีภาพผู้ร่วมก่อเหตุ และบอกถึงหน้าที่ของแต่ละคนว่ามีหน้าที่อย่างไรไม่ว่าจะเป็นก่อน ขณะหรือหลังเกิดเหตุ ซึ่งจำเลยที่ ๑ สมครใจนำซีดีสถานที่ที่จำเลยที่ ๑ กล่าวอ้างว่าเกี่ยวข้องกับคดีนี้รวม ๑๖ จุด ในการนำซีดีเข้าหน้าที่หลายฝ่ายร่วมเดินทางไปด้วย ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๖๘ แผ่นที่ ๓๐ ถึง ๓๗ ร้อยตำรวจโทอำมรงค์ เบิกความว่าพยานเป็นผู้ซักถามจำเลยที่ ๓ ซึ่งถูกส่งตัวเข้ามาที่ศูนย์พิทักษ์สันติ จำเลยที่ ๓ รับว่าเคยเข้าร่วมขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี แต่ปัจจุบันจำเลยที่ ๓ ต้องการใช้ชีวิตแบบปกติสุขจึงไม่อยากจะยุ่งเกี่ยวกับขบวนการดังกล่าว จำเลยที่ ๓ รู้จักกับจำเลยที่ ๑ ในวันเกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ มารับจำเลยที่ ๓ ไปส่งขึ้นรถจักรยานยนต์ของชายคนหนึ่ง แล้วชายคนดังกล่าวขับพาจำเลยที่ ๓ ไปขึ้นรถยนต์อีกคันหนึ่ง ในรถยนต์คันดังกล่าวมีชาย ๒ คน ชาย ๒ คนพูดคุยโทรศัพท์กับบุคคลอื่นแล้วหันมาสอบถามเส้นทางจากจำเลยที่ ๓ จากนั้นก็พาจำเลยที่ ๓ ไปส่งที่ทางเข้าบ้านจำเลยที่ ๓ พยานจัดทำรายงานผลการซักถามตามเอกสารหมาย จ.๑๗๒ ร้อยตำรวจโทนัทรพี เบิกความว่า พยานเป็นผู้ซักถามจำเลยที่ ๔ ซึ่งถูกส่งตัวมาจากกรมทหารพรานที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ ให้ข้อมูลว่า ในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ โทรศัพท์มาขอให้จำเลยที่ ๔ ช่วยซื้อน้ำมันเบนซินเติมรถจักรยานยนต์ นั้ดรับกันที่ถนนบ้านสะกอม-กรงอิดำ อำเภอเทพา เมื่อถึงเวลามีชายขับรถจักรยานยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า เวฟ สีน้ำเงินดำ

- ๓๙ -

พื้นที่ไม่ห่างกันมากนัก โดยอยู่ห่างกันเพียง ๒ กิโลเมตร ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ห่างกันเพียง ๑๕ นาที โดยคนร้ายเลือกสถานีตำรวจอันเป็นสถานที่ราชการที่มีผู้คนมาติดต่อในแต่ละวันเป็นจำนวนมากและหน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่น สาขาพลพิชัยอันเป็นแหล่งชุมชน โดยใช้วิธีการแฝงตัวเป็นประชาชนคนหนึ่งขับรถยนต์กระบะและรถจักรยานยนต์ที่ซุกซ่อนวัตถุระเบิดเข้าไปจอด ณ สถานีทั้งสองแห่งดังกล่าว เมื่อคนร้ายจอดรถไว้เพื่อก่อเหตุแล้ว คนร้ายได้นั่งรถอีกคันหนึ่งที่พวกของคนร้ายขับมารอแล้วหลบหนีไปทันที ซึ่งการกระทำเช่นนี้ย่อมกระทำกันเป็นขบวนการและมีการเตรียมการทั้งนัดหมายกันมาแล้วเป็นอย่างดี ยากที่จะหาประจักษ์พยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์โดยตรงมาเบิกความได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยพยานหลักฐาน ไม่ว่าจะพยานบุคคลที่เป็นพยานแวดล้อมใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุ เป็นอย่างยิ่งหรือพยานวัตถุที่ได้จากการสืบสวนสอบสวนมาพิจารณาประกอบเป็นสำคัญว่าจำเลยทั้งสี่เป็นคนร้ายหรือไม่ จากการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุทั้งสองแห่งปรากฏว่าคนร้ายใช้วัตถุที่เป็นองค์ประกอบระเบิดคล้ายกันทำให้เกิดระเบิดในระยะเวลาใกล้เคียงกัน สถานที่เกิดเหตุห่างกันไม่มากนัก แสดงว่ามีการตั้งเวลาโดยจงใจจุดระเบิดเพื่อให้เกิดระเบิดขึ้นในเวลาต่อเนื่องกัน ลักษณะหรือวิธีการที่กระทำแบบเดียวกันนี้ บ่งชี้ให้เห็นว่าคนร้ายที่ก่อเหตุทั้งสองแห่งต้องมีความเชื่อมโยงกัน

ภายหลังเกิดเหตุทันทีที่ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ มีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานตำรวจให้เป็นคณะทำงานซึ่งมีอยู่หลายชุดประกอบไปด้วยเจ้าพนักงานตำรวจจากหลายหน่วยงาน เพื่อเร่งสืบสวน

- ๕๐ -

หาข้อเท็จจริงและเหล่าคนร้ายโดยได้แบ่งหน้าที่กันทำและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันโดยตลอด
ปรากฏว่าข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนผ่านเครื่องมือพิเศษนั้น จะประกอบไปด้วยข้อมูลจากกล้องวงจร
ปิดและข้อมูลจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งต้องสงสัยว่าเป็นหมายเลขที่คนร้ายใช้ติดต่อกัน จึงต้อง
พิจารณาข้อมูลดังกล่าวว่ามีความน่าเชื่อถือและสอดคล้องกันหรือไม่เพียงใด เมื่อพิจารณาข้อมูลจาก
กล้องวงจรปิดซึ่งโจทก์มีพันตำรวจโทปิยวุฒิ เจ้าพนักงานตำรวจชุดสืบสวนจากกล้องวงจรปิดมาเบิก
ความยืนยันว่า พยานเป็นผู้รวบรวมจัดทำฮาร์ดดิสก์หมาย วจ.๑ และจัดทำรายงานตามเอกสารหมาย
จ.๑๔๒ โดยเริ่มวิเคราะห์จากกล้องวงจรปิดที่บ้านที่กภาพขณะเกิดเหตุระเบิดจากที่เกิดเหตุทั้งสองแห่ง
เมื่อมีข้อมูลว่ารถคันใดเป็นรถประกอบระเบิดแล้ว พยานจึงดำเนินการตรวจสอบกล้องไปตามเส้นทาง
ที่รถยนต์กระบะและรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดขับมา แม้พยานจะไม่ได้ถ่ายรูปรจุดที่มีการ
ติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ แต่การนำข้อมูลดังกล่าวมารวบรวมแล้วจัดเก็บในฮาร์ดดิสก์หมาย วจ.๑ พยาน
ได้จัดทำหลักฐานบันทึกการขอรับข้อมูลกล้องวงจรปิดจากหน่วยงานและสถานที่ต่าง ๆ ไว้เพื่อยืนยัน
ว่า ได้มีการจัดขอข้อมูลมาอย่างถูกต้องจากเจ้าของผู้ติดตั้งกล้องจริงตามเอกสารหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่
๔๒, ๔๓ และแผ่นที่ ๑๗๖ ถึง ๑๙๔ อันตรงกับตำแหน่งการติดตั้งกล้องสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่
พยานเบิกความ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวน เมื่อกล้องวงจรปิดที่
รวบรวมมาในคดีนี้ มีกล้องที่เกี่ยวข้องประมาณกว่า ๑๐๐ กล้อง เป็นกล้องวงจรปิดที่เป็นของทั้ง

- ๕๑ -

หน่วยงานราชการ หน่วยงานท้องถิ่นและของเอกชนที่เป็นร้านค้าและบ้านของผู้คนที่ติดตั้งไว้ด้วย
ดังนั้นข้อมูลจากกล้องวงจรปิดจึงเป็นข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้ว่ามีอยู่แท้จริงหรือไม่ นอกจากนี้
ข้อมูลที่ปรากฏในกล้องทุกกล้องจะแสดงให้เห็นถึงวันและเวลาที่กล้องวงจรปิดบันทึกภาพไว้อย่าง
ละเอียดชัดเจน จึงยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข อย่างไรก็ตามหากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลใน
กล้องวงจรปิดกล้องใดกล้องหนึ่ง ตามหลักการย่อมต้องตามไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในกล้องวงจร
ปิดกล้องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยทุกกล้องเพื่อให้ภาพเหตุการณ์สอดคล้องสัมพันธ์กัน แต่ความในข้อนี้พัน
ตำรวจโทปิยวุฒิเองเบิกความยืนยันรับรองว่า พยานไม่เคยพบว่าข้อมูลในกล้องวงจรปิดจะ
เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาประกอบว่าพยานได้รับมอบหมายให้สืบสวนแสวงหาความ
จริงในคดีสำคัญที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงในพื้นที่ ซึ่งหากพยานหลักฐานที่พยาน
รวบรวมมาไม่ใช่ข้อมูลที่มีอยู่จริงหรือถูกนำมาทำให้เป็นเท็จในคดีที่คนร้ายทำเป็นขบวนการและ
วางแผนซับซ้อนเช่นนี้ ย่อมเป็นการยากที่จะนำข้อมูลดังกล่าวมาสืบสวนขยายผลหาความสัมพันธ์
ที่เชื่อมโยงไปถึงกลุ่มคนร้ายได้ เพราะภาพจากกล้องวงจรปิดเป็นพยานหลักฐานเบื้องต้นที่ใช้เป็น
ข้อมูลขยายผลไปหาพยานหลักฐานอย่างอื่นด้วย และส่งผลเป็นอย่างมากต่ออนาคตในหน้าที่รับราชการ
ของพยาน จึงเชื่อว่าพยานรวบรวมข้อมูลจากกล้องวงจรปิด จากแต่ละสถานที่ที่มีการติดตั้งกล้องเพื่อ
นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงตามความเป็นจริง ดังนั้นเมื่อข้อมูลจากกล้องวงจรปิดเป็นข้อมูลที่

- ๔๒ -

สามารถตรวจสอบและพิสูจน์ได้ว่ามีอยู่จริง จึงเป็นพยานหลักฐานที่มีความน่าเชื่อถือ เมื่อพยานรวบรวมข้อมูลจากกล้องวงจรปิดที่ติดตั้งอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ทันที เพื่อนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงไปถึงคนร้ายและนำไปแลกเปลี่ยนกับคณะทำงานชุดสืบสวนคณะอื่น ๆ ซึ่งภาพเหตุการณ์ที่พยานวิเคราะห์แล้วนำมารวบรวมไล่เรียงให้เห็นถึงการเดินทางของกลุ่มคนร้ายว่ามีกี่คน ร่วมเดินทางกันมาอย่างไร ใช้นานพาหนะใด อย่างเป็นลำดับนั้น จะเห็นได้ว่าพยานวิเคราะห์ไปตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ โดยมีหลักการและเหตุผลสนับสนุนให้เห็นว่ารถที่ปรากฏในภาพจากกล้องวงจรปิดเป็นรถคันใด เพราะภาพจากกล้องวงจรปิดที่บันทึกภาพรถของคนร้ายในบางขณะนั้นก็ไม่เห็นป้ายทะเบียนรถ ซึ่งโดยปกติแล้วป้ายทะเบียนเป็นจุดสังเกตเด่นชัดที่จะพิสูจน์ได้ว่าเป็นรถคันเดียวกันหรือไม่ โดยพยานอธิบายให้เห็นถึงจุดเด่นของรถแต่ละคันที่คนร้ายใช้ก่อเหตุว่า มีจุดสังเกตใดบ้างที่ทำให้ทราบว่าเป็นรถคันเดียวกันที่เล่นตามกันในทิศทางเดียวกัน ซึ่งยานพาหนะที่คนร้ายใช้ร่วมก่อเหตุแต่ละคัน นอกจากจะดูจากยี่ห้อและสีของรถเป็นหลักแล้ว ยังสามารถสังเกตได้จากลักษณะพิเศษอย่างอื่นของรถที่แตกต่างจากรถทั่วไปเช่น รถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดจะมีสติ๊กเกอร์รูปธงชาติไทยติดอยู่ที่กระจกหน้าและกระจกหลังของรถทางฝั่งซ้าย ตามภาพถ่าย หมายเลข จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๑๓๗ ภาพที่ ๑๐๑ ข้อเท็จจริงดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณาเปรียบเทียบกับ ภาพรถยนต์กระบะตามเอกสารหมายเลข จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๑๕๐ ภาพที่ ๑๒๗ ซึ่งเป็นภาพจากกล้องที่ติดตั้งกันต่างสถานที่ จะเห็นได้ว่าแม้อาจไม่สามารถ

- ๔๓ -

บันทึกภาพหมายเลขทะเบียนรถได้ แต่หากพิจารณาจากยี่ห้อ สีรถ ลักษณะสติ๊กเกอร์ซึ่งเป็นรูปประเทศไทยที่มีขนาดเท่ากันและตำแหน่งที่ติดสติ๊กเกอร์ก็เป็นตำแหน่งเดียวกัน มีเหตุมีผลสนับสนุนให้เห็นเป็นจริงว่าเป็นรถคันเดียวกันตามที่พยานเบิกความ สำหรับรถจักรยานยนต์นอกจากจะสังเกตที่ยี่ห้อ และสีของรถแล้ว ยังสามารถดูได้จากลักษณะการแต่งกายของผู้ขับขี่ที่เด่นชัด ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวสามารถตรวจสอบและเห็นได้ชัดเจนจากฮาร์ดดิสก์ หมายเลข ๑ ไร้พริ้วสงสัยว่าพยานเบิกความกล่าวอ้างข้อเท็จจริงลอย ๆ ขึ้นมาเองหรือมีการสร้างหรือแต่งเติมพยานหลักฐานเพื่อเอาผิดกับกลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในขณะที่มีการสืบสวนจากกล้องวงจรปิด พยานมีเพียงข้อมูลเฉพาะรถประกอบระเบิดเท่านั้น โดยการสืบสวนหาข้อมูลไม่ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นการเฉพาะเจาะจงว่า มุ่งประสงค์จะสืบสวนไปหาคนร้ายคนใด หรือกลุ่มคนร้ายกลุ่มใด การหาข้อมูลจากกล้องวงจรปิดทั้งหมดก่อนที่จะสรุปเป็นรายงานการสืบสวนทั้ง ๓ ครั้งตามเอกสารหมายเลข จ.๑๔๒ นั้น จะเห็นได้ว่าหากไม่ใช่ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้มาโดยเฉพาะแล้ว ก็ยากเป็นอย่างยิ่งที่จะเฝ้าสังเกตหาความเชื่อมโยงของรถทุกคันที่เกี่ยวข้องได้ เนื่องจากรถที่ต้องสงสัยว่าร่วมก่อเหตุในคดีนี้ยังมีรถหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ซึ่งหากไม่ใช่ผู้มีความเชี่ยวชาญก็ไม่อาจทราบได้ว่ารถคันดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มผู้ก่อเหตุด้วย เนื่องจากรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา จอดรออยู่ห่างจากที่เกิดเหตุในระยะทางที่ไกล

- ๔๔ -

พอสมควรและเป็นรถที่ใช้ทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายวิ่งไปตามเส้นทางปกติที่เป็นเส้นทางซึ่งประชาชนทั่วไปใช้สัญจรไปมา แต่พยานปากพันตำรวจโทปิยะวุฒิเบิกความว่า เหตุที่วิเคราะห์ว่ารถคันดังกล่าวร่วมก่อเหตุด้วยเนื่องจากเมื่อคนร้ายจอดรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดแล้วพากันนั่งซ้อนท้ายขับรถจักรยานยนต์กลับมาในเส้นทางเดิม แต่เมื่อคนร้ายขับผ่านร้านเซเว่นอีเลฟเว่น สาขาสรายุราษฎร์แล้วปรากฏว่าเหลือคนขับเพียงคนเดียว ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้เมื่อคนร้ายทั้งสองคนขับผ่านสถานีบริการน้ำมันฟุ่มผลปิโตรเลียมยังปรากฏว่ามาด้วยกัน ซึ่งสถานที่ทั้งสองแห่งดังกล่าวอยู่ห่างกันเพียง ๑๐๐ เมตร จึงได้ตรวจสอบอย่างละเอียดหาความเชื่อมโยง จนพบว่ามีการยนต์กระบะ รุ่นไทเกอร์ ดีโพรดี สีน้ำตาลขับออกมาจากบริเวณลานดินมุ่งหน้าไปอำเภอสะเดา และเมื่อรถขับผ่านร้านเซเว่นอีเลฟเว่น สาขาสรายุราษฎร์ ไปเล็กน้อยเหมือนมีการจอดรถ ซึ่งก็จะเห็นชายที่ขับรถจักรยานยนต์สวมเสื้อกั๊กสีเหลืองพาชายที่ขับรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดขับมาใกล้กับรถคันดังกล่าว แล้วทั้งหมดขับรถกลับไปในเส้นทางเดิมที่เดินทางมา ทำให้เห็นป้ายทะเบียนรถยนต์กระบะที่จอดรถว่าเป็นรถหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ข้อวิเคราะห์ดังกล่าวพยานตรวจสอบพบเห็นตั้งแต่ขณะที่เจ้าพนักงานตำรวจยังไม่ได้ดำเนินการควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยหรือจับกุมคนร้าย แสดงว่าพยานทำหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยไม่มีข้อมูลจากแหล่งข่าวอื่นมาก่อนว่ารถยนต์คันหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ต้องสงสัยว่าร่วมกระทำความผิดด้วย แต่พบเห็นและวิเคราะห์จากข้อพิรุธที่ปรากฏของรถคันดังกล่าว

- ๔๕ -

โดยแท้ จึงเป็นที่มาของการตั้งข้อสังเกตและขยายความ จนพบข้อเท็จจริงว่ารถยนต์กระบะหมายเลข ทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ก่อเหตุ ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักการที่พยาน วิเคราะห์ประกอบฮาร์ดดีส์ก์หมาย วจ.๑ และภาพจากกล้องวงจรปิดตามเอกสารหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๕๑ ถึง ๗๘ จะเห็นว่ารถยนต์กระบะคันดังกล่าวขับนำหน้าเหมือนเป็นการนำทางรถคันประกอบระเบิด ทั้งสองคันมาตลอดทาง ตั้งแต่ถนนสายประจำ ตำบลนาหว้า อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา มาตาม เส้นทางผ่านบ้านคูนายสังข์ หมู่ที่ ๖ ตำบลแค อำเภอจะนะ บ้านทุ่งจิว หมู่ที่ ๗ บ้านควนเนียง หมู่ที่ ๓ ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ ผ่านเขตเทศบาลเมืองบ้านพรุ มัสยิดบ้านโปะะหมอ สี่แยกบ้านพรุธานี มายังแยกคลองยาเหนือ แล่นมาตามถนนกาญจนวนิช เลี้ยวเข้าถนนสรายุราษฎร์ผ่านสถานีบริการ น้ำมันพุ่มผล แล้วจึงจอดรถ และเมื่อคนร้ายจอดรถจักรยานยนต์และรถยนต์กระบะคันประกอบไว้ ที่เกิดเหตุแล้วได้ขับรถจักรยานยนต์มาในเส้นทางเดิมมาพบกับรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ซึ่งขับออกมาจากจุดจอด แล้วพากันขับกลับในเส้นทางถนนกาญจนวนิช ผ่าน ตลาดสดบ้านพรุ แยกคลองยาเหนือ แยกบ้านพรุธานี ไปมัสยิดโปะะหมอ ผ่านบ้านควนเนียง หมู่ที่ ๓ ร้านลูกปิดมินิมาร์ท หมู่ที่ ๖ บ้านคูนายสังข์ ตำบลแค อำเภอจะนะ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาหว้า มีเพียง คนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน ขชน ยะลา ๙๖๙ เพียงคันเดียวที่หายไป เมื่อขับผ่าน มัสยิดบ้านโปะะหมอ ซึ่งการที่รถยนต์กระบะคันดังกล่าวขับออกมาจากจุดจอดในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน

- ๔๖ -

เป็นอย่างยิ่งกับช่วงเวลาที่คนร้ายขับกลับ และมีลักษณะเหมือนหยุดรอกัน กับขับกลับในเส้นทางเดียวกัน ปรากฏว่าคนร้ายทั้งหมดเดินทางมาและกลับในเส้นทางเดียวกันเป็นระยะทางไกลกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร เหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมที่สื่อแสดงให้เห็นว่า รถตามที่พยานวิเคราะห์ทั้งหมดอยู่ในกลุ่มเดียวกันจริง ส่วนการสังเกตว่ารถที่ปรากฏในกล้องวงจรปิดเป็นรถหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา หรือไม่นั้น พยานอธิบายจุดสังเกตจากล้อแม็กซ์ ๕ ก้าน แผ่นป้ายทะเบียนซึ่งด้านหน้าจะสั้นแต่ด้านหลังยาว แม้อล้อแม็กซ์แบบดังกล่าวจะมีวางจัดจำหน่ายให้แก่ลูกค้าที่สนใจและชอบแต่งรถ แต่หาใช่ว่ารถยนต์กระบะยี่ห้อโตโยต้า รุ่นดีโพรตี สีน้ำตาลทุกคันจะใช้ล้อแม็กซ์ในลักษณะเดียวกันนี้ นอกจากนี้การที่กล้องบันทึกภาพให้เห็นลักษณะภายนอกของรถไม่ว่าจะเป็นยี่ห้อรถ สีรถ และการแต่งรถที่มีล้อแม็กซ์ดังกล่าวขับผ่านในเส้นทางเดียวกับคนร้ายที่ก่อเหตุทั้งขาไปและขากลับในระยะทางไกลหลายสิบกิโลเมตร ย่อมไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่จะมีรถคันอื่นที่มีโช้รถทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา แต่เป็นสีเดียวกัน ยี่ห้อเดียวกัน ลักษณะแผ่นป้ายทะเบียน และการแต่งล้อแม็กซ์เป็นแบบเดียวกัน แล่นผ่านเส้นทางต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับเส้นทางของคนร้ายที่ก่อเหตุและเชื่อมโยงกับเวลาจากกล้องวงจรปิดแต่ละกล้องได้สัมพันธ์กัน ยิ่งไปกว่านั้นได้ความว่าหลังจากที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจยึดรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลาได้ มีการนำมาเปรียบเทียบกับภาพจากกล้องวงจรปิดที่บันทึกภาพรถยนต์กระบะซึ่งขับไปในกลุ่มเดียวกันกับรถของผู้ก่อเหตุ จะเห็นได้ว่ามีลักษณะ

- ๔๗ -

ตรงกันทุกประการไม่ว่าจะเป็น ฉีดน้ำกระจกครอบโครเมียมหรือแบบมีไฟ ตำแหน่งที่ติดป้ายเสียภาษี ไฟเลี้ยงแก้มขวา ล้อแม็กซ์และแผ่นป้ายทะเบียน ตามเอกสารหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๒๐ ถึง ๒๒ ยิ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่พันตำรวจโทปิยวุฒิรวบรวม แล้วแสดงให้เห็นว่ารถที่ไปทางเดียวกับคนร้าย เป็นรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา นั้นเป็นจริง เมื่อพันตำรวจโทปิยวุฒิ ทำหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องมือพิเศษซึ่งต้องผ่านการอบรมและ จบหลักสูตรความรู้เรื่องการใช้เครื่องมือพิเศษ ทั้งหลักสูตรในประเทศและต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๒๐ หลักสูตร ทำงานด้านสืบสวนหาข่าวจากเครื่องมือพิเศษมานานกว่า ๖ ปี ย่อมต้องมีประสบการณ์ จึงจะทำหน้าที่สืบสวนหาข้อมูลจากเครื่องมือพิเศษเช่นกล้องวงจรปิดได้ ซึ่งจากข้อมูลที่พยานรวบรวม วิเคราะห์อย่างมีแบบแผน มีเหตุมีผลอธิบายจนขยายผลได้ความว่า คนร้ายที่ก่อเหตุวางระเบิดทั้งสอง แห่งเป็นคนร้ายกลุ่มเดียวกัน เมื่อพิจารณาประกอบว่ารถที่คนร้ายใช้และเกี่ยวข้องกับการก่อเหตุ เว้นเพียงแต่รถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา และรถจักรยานยนต์คันสีแดง ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบและตรวจยึดได้ ล้วนแล้วแต่เป็นรถที่ถูกคนร้ายโจรกรรมไปจากพื้นที่ในเขต สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งสิ้น จากพยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนดังกล่าว มีเหตุมีผลให้ รับฟังได้ว่ารถยนต์กระบะกับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด เป็นรถที่คนร้ายใช้ก่อเหตุ ส่วนรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน ขชน ยะลา ๙๖๙ และรถจักรยานยนต์คันสีแดงที่ไปรับคนร้าย

- ๕๘ -

ที่ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด เป็นรถที่คนร้ายใช้เป็นพาหนะในการหลบหนี สำหรับรถยนต์
กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา แม้ไม่ใช่รถที่ขับเข้าไปในที่เกิดเหตุและเป็นรถที่ถูกต้อง
แต่ก็เป็นรถต้องสงสัยว่าร่วมก่อเหตุในครั้งนี้ด้วยเพราะมีการเดินทางไปและกลับในเส้นทางเดียวกับ
คนร้ายที่ก่อเหตุ เช่นนี้แล้วข้อมูลจากกล้องวงจรปิดดังกล่าวมีเหตุมีผลที่จะนำมาพิจารณาประกอบ
ข้อมูลในทางสืบสวนด้านอื่นได้ สำหรับข้อมูลสืบสวนอื่นนอกจากนี้ โจทก์มีพันตำรวจเอกศักดิ์ดา
เจ้าพนักงานตำรวจหนึ่งในคณะทำงานชุดสืบสวนหาคนร้ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการสืบค้นข้อมูลจาก
หมายเลขโทรศัพท์ที่ต้องสงสัยว่าเป็นหมายเลขที่คนร้ายใช้ติดต่อกันมาเบิกความเป็นพยานให้เห็นถึง
ความเชื่อมโยงการใช้โทรศัพท์ของคนร้าย ได้ความว่าพยานมีประสบการณ์การทำงานในคดีที่คนร้าย
ก่อเหตุโดยใช้วิธีชุกซ่อนระเบิดกับยานพาหนะหรือวัตถุสิ่งของต่างๆมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ได้รับการ
ฝึกอบรมเรื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่มาโดยเฉพาะเจาะจง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานและ
อุปกรณ์ต่าง ๆ ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยพยานอธิบายว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละเครื่องจะมีหมายเลข
ประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากสติ๊กเกอร์ที่ติดอยู่ในโทรศัพท์หรือจะใช้วิธี
กดรหัส *#๐๖# โทรออก จากนั้นโทรศัพท์จะแสดงหมายเลขอิมี่ ซึ่งหมายเลขอิมี่มีทั้งหมด ๑๕ หลัก
ทั้งนี้หมายเลขอิมี่ ๑๔ หลักแรก ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกเครื่องจะไม่มีโอกาสซ้ำกันได้ การทราบ
หมายเลขอิมี่ดังกล่าวเป็นข้อบ่งชี้ให้ทราบได้ว่า ผู้ใช้นำเครื่องโทรศัพท์ไปใช้กับหมายเลขโทรศัพท์ใดบ้าง

- ๔๙ -

และการทราบหมายเลขโทรศัพท์ในข้อมูลการใช้ก็จะปรากฏหมายเลขอิมี่ที่ใช้คู่กับหมายเลขโทรศัพท์ด้วย ซึ่งโทรศัพท์เคลื่อนที่บางเครื่องสามารถใช้ได้ ๒ หมายเลข แต่โทรศัพท์เครื่องดังกล่าวจะต้องมี หมายเลขอิมี่ ๒ ชุด จะเห็นได้ว่าข้อเท็จจริงที่พยานเบิกความดังกล่าว เป็นหลักการสากลที่ถูกกำหนดขึ้น เป็นแบบเดียวกัน เพื่อให้โทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละเครื่องมีหมายเลขประจำเครื่องอันเป็นการง่ายต่อการ ติดตามข้อมูล ดังนั้นหมายเลขอิมี่จึงไม่ใช่ข้อมูลที่บริษัทผู้ให้บริการหรือบุคคลใดจะสามารถกำหนด ขึ้นได้เอง ส่วนข้อมูลการใช้โทรศัพท์ พยานเบิกความว่าเป็นข้อมูลที่ได้รับจากบริษัทผู้ให้บริการซึ่งจัดส่ง มาตามคำขอของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ โดยการขอข้อมูลทุกครั้งจะมีหมายเรียกเป็นหลักฐาน ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๑๕, ๖๘, ๖๙ และแผ่นที่ ๗๓ แสดงให้เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวถูกขอ ไปยังบริษัทผู้ให้บริการอย่างถูกต้อง เมื่อข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งบริษัทผู้ให้บริการจัดส่งมานั้น เป็นข้อมูลที่บริษัทจัดเก็บจากเสาสัญญาณโทรศัพท์ของบริษัทที่ตั้งอยู่ในแต่ละพื้นที่ ซึ่งโทรศัพท์ เคลื่อนที่จะส่งสัญญาณไปยังเสาสัญญาณที่ใกล้ที่สุดกับตำแหน่งการใช้งาน ข้อมูลการใช้โทรศัพท์ จึงไม่ใช่ข้อมูลที่จะมาตกแต่งหรือเปลี่ยนแปลงกันได้ ดังนั้นตำแหน่งของผู้ใช้โทรศัพท์ว่าโทรจาก โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขใดในขณะที่ใช้โทรศัพท์เครื่องใดติดต่อกับหมายเลขใด จึงเป็นข้อมูลที่เป็นจริง แม้จะไม่สามารถระบุตำแหน่งที่แม่นยำเหมือนเครื่องมือพิเศษ ดังที่พยานตอบคำถามค้านนายจำเลยที่ ๑ แต่ข้อมูลดังกล่าวก็บอกตำแหน่งได้โดยสังเขปว่าผู้ใช้อยู่บริเวณใด จึงนำมารับฟังแล้ววิเคราะห์ประกอบ

- ๕๐ -

พยานหลักฐานอย่างอื่นของโจทก์ได้ เมื่อพยานเบิกความว่า การวิเคราะห์หาหมายเลขโทรศัพท์ต้องสงสัยนั้น ได้มาจากการขอข้อมูลไปยังบริษัทให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้ง ๓ เครือข่ายในวันเกิดเหตุ โดยระบุช่วงเวลาและสถานที่ไว้ ซึ่งปรากฏว่ามีเพียง ๔ หมายเลขที่เชื่อว่า เป็นหมายเลขที่คนร้ายใช้ ติดต่อกัน ล้วนแล้วแต่เป็นหมายเลขโทรศัพท์ที่อยู่ในเครือข่ายของบริษัทแอดวานซ์อินโฟร์เซอร์วิส จำกัด หรือเอไอเอส พยานจึงรวบรวมเฉพาะข้อมูลของเครือข่ายเอไอเอสนำมาประกอบสำนวนคดีนี้ ซึ่งข้อเท็จจริง ดังกล่าวปรากฏให้เห็นว่า บริษัทจัดส่งเอกสารมาให้พยานตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๘๒ ถึง ๓๑๑ จริง แสดงว่าก่อนที่พยานกับพวกจะวิเคราะห์ได้หมายเลขต้องสงสัย ๔ หมายเลขนั้น พยานกับพวก ต้องวิเคราะห์จากหมายเลขโทรศัพท์ที่มีอยู่มากเป็นหมื่นหมายเลขตามที่พยานเบิกความ ดังนั้น หมายเลขเฉพาะกิจจึงเป็นข้อมูลที่มีแหล่งที่มา มิใช่ข้อมูลที่พยานหยิบยกขึ้นมากล่าวอ้างเอง การที่ พยานวิเคราะห์จนได้สี่หมายเลขเฉพาะกิจนั้น แสดงว่าสี่หมายเลขดังกล่าวจะต้องเป็นหมายเลขที่มีการใช้ติดต่อกันในช่วงเวลา และสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้หลายครั้ง จนสื่อเค้าความเป็นพิรุณ ซึ่งเมื่อ ตรวจสอบไปยังร้านค้าที่มีการจัดจำหน่ายซิมการ์ด โดยเริ่มตรวจสอบไปยังบริษัทบุญชัยค้าส่ง จำกัด อันเป็นบริษัทจำหน่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่และซิมการ์ดรายใหญ่ในภาคใต้ ก็พบว่าซิมการ์ดหมายเลข ดังกล่าวมีอยู่จริง ถูกจัดจำหน่ายไปยังร้านค้า ๓ แห่งซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอสะเดา ในช่วงระยะเวลา ใกล้เคียงกัน ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๑๐ ถึง ๑๔ โดยมีนางคอมเชาะ ตาละ นายกฤษฎา

- ๕๑ -

และนายสมศักดิ์ มาเป็นพยานเบิกความยืนยันว่าเป็นผู้จำหน่ายซิมการ์ดดังกล่าว คำของพยานทั้งสาม
ที่ให้รายละเอียดไปตามที่ตรวจสอบพบจากเอกสารของร้านเป็นอย่างเดียวกัน ตั้งแต่ชั้นสอบสวนจึงมี
น้ำหนักรับฟัง นอกจากนี้ยังได้ความว่า ซิมการ์ดที่พบตกอยู่ในที่เกิดเหตุบริเวณสถานีตำรวจภูธร
หาดใหญ่ก็ถูกจัดจำหน่ายจากร้านมายโฟน ซึ่งตั้งอยู่ตำบลสำนักขาม อำเภอสะเดา อันเป็นการ
จำหน่ายมาจากพื้นที่เดียวกันกับร้านที่จำหน่ายซิมการ์ด ๔ หมายเลขเฉพาะกิจตามเอกสารหมาย
จ.๒๔๙ ด้วย เมื่อนำมารับฟังประกอบพฤติการณ์อื่นที่ปรากฏว่าผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ทั้ง ๔
หมายเลข ใช้หมายเลขดังกล่าวโทรติดต่อกันเฉพาะวันเกิดเหตุเท่านั้น จากนั้นก็ไม่ปรากฏการใช้งาน
อีกเลย และไม่แสดงตนผู้ใช้ ซึ่งให้เห็นว่าผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ทั้ง ๔ หมายเลขที่ต้องสงสัยไม่ต้องการให้มี
การติดตามสืบค้นจากหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีการใช้ติดต่อกัน จึงปกปิดชื่อผู้ใช้และหยุดการใช้
งานในวันเกิดเหตุทันที เมื่อพิจารณารายละเอียดการใช้โทรศัพท์ต้องสงสัย ๔ หมายเลขตามที่พยาน
เบิกความว่าเป็นหมายเลขเฉพาะกิจตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๒ ถึง ๕ ที่แสดงให้เห็นถึงวัน
เวลาและตำแหน่งที่ผู้ใช้โทรศัพท์ทั้ง ๔ หมายเลขเฉพาะกิจดังกล่าวติดต่อกันดูประกอบเปรียบเทียบกับ
เส้นทางของคนร้ายตามที่ปรากฏในฮาร์ดดิสก์หมาย วจ.๑ จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งสี่
หมายเลขดังกล่าว โดยเฉพาะหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๓๗๙๙ และหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๘ ๖๔๖๖ มีการ
โทรติดต่อกันหลายครั้งในตำแหน่งใกล้เคียงกับจุดที่เกิดเหตุบริเวณสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ อันเป็น

- ๕๒ -

ช่วงเวลาก่อนจะเกิดเหตุระเบิดขึ้นไม่นาน ซึ่งสอดคล้องสัมพันธ์กับตำแหน่งและเวลาการใช้โทรศัพท์ของชายที่ขับรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน ขชน ยะลา ๙๖๙ ซึ่งทำหน้าที่รับคนร้ายที่ขับรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิด ตามข้อมูลการใช้โทรศัพท์เอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๒ และ ๔ และภาพจากกล้องวงจรปิดเอกสารหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๑๔๕ และ ๑๔๗ ทั้งนี้ตำแหน่งการใช้โทรศัพท์ ๔ หมายเลขเฉพาะกิจดังกล่าวมีการใช้ในตำแหน่งที่เคลื่อนที่ไปตามเส้นทางการเดินทางของคนร้ายที่เดินทางเข้ามาก่อเหตุและหลบหนีไป โดยปรากฏข้อมูลให้เห็นว่าภายหลังเกิดเหตุ ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๗๔๘๓ หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๘ ๖๔๖๖ และหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ ซึ่งเป็น ๓ หมายเลขจาก ๔ หมายเลขเฉพาะกิจนั้น มีการใช้งานภายหลังเกิดเหตุในเขตพื้นที่บ้านลำลอง อำเภอนาหวี ในเวลาใกล้เคียงกันเป็นอย่างยิ่งอีกด้วย และหลังจากนั้นไม่ปรากฏการใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๔ หมายเลขเฉพาะกิจหลังวันเกิดเหตุอีกเลย การที่ผู้ใช้ ๔ หมายเลขเฉพาะกิจใช้หมายเลขดังกล่าวติดต่อกันในเขตพื้นที่อำเภอนาหวีช่วงเวลาก่อนเกิดเหตุระเบิดไม่นาน หลังเกิดเหตุระเบิดจึงเคลื่อนตำแหน่งไปที่อำเภอนาหวีในระยะเวลาต่อเนื่องกันเกี่ยวโยงให้เห็นว่าผู้ใช้หมายเลขดังกล่าวรู้จักและร่วมเดินทางไปด้วยกัน เมื่อพิจารณาว่าการที่กลุ่มคนร้ายซึ่งมีจำนวนหลายคนร่วมเดินทางเข้ามาก่อเหตุในคดีนี้แบ่งหน้าที่กันทำในการนำรถยนต์กระบะและรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดเข้าไปจอดในที่เกิดเหตุ ๒ แห่ง ซึ่งอยู่คนละสถานที่กัน

- ๕๓ -

มีการใช้ยานพาหนะหลายคัน เพื่อความสะดวกในการก่อเหตุและหลบหนี ดังนั้นหนทางในการสื่อสารกันได้รวดเร็วที่สุด คนร้ายย่อมต้องใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการติดต่อประสานงานกัน เพื่อให้แผนการเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ล่วงหน้า ซึ่งหากดูจากฮาร์ดดิสก์หมายเลข วจ.๑ จะเห็นได้ว่า เมื่อชายที่ขับรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดขับเข้าไปจอดที่ลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่แล้วเดินออกมาที่ประตูรั้วด้านหน้า ก็พบกับชายที่ขับรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน ขชน ยะลา ๙๖๙ มารับที่หน้าประตูรั้วสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ ลักษณะที่คนร้ายสามารถนัดหมายเวลาได้ใกล้เคียงกันเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าจะต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อทราบตำแหน่งที่อยู่ของแต่ละคนจากรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ปรากฏ และความสัมพันธ์ในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ประกอบภาพจากกล้องวงจรปิดหมายเลข วจ.๑ ดังกล่าว จึงเชื่อว่า ๔ หมายเลขเฉพาะกิจดังกล่าว เป็นหมายเลขโทรศัพท์ที่คนร้ายเปิดใช้งานเพื่อติดต่อสำหรับก่อเหตุคดีนี้จริง อย่างไรก็ตามแต่ต่อมา ปรากฏว่ากลุ่มคนร้ายจะไม่ได้ใช้งานหมายเลขเฉพาะกิจภายหลังเกิดเหตุ ซึ่งทำให้ยากแก่การติดตามว่ากลุ่มคนร้ายอยู่ที่ใด แต่พันตำรวจเอกศักดิ์ดาใช้วิธีสืบค้นข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงไปหาคนร้าย โดยขอตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์จากหมายเลขอิมี่ที่คนร้ายใช้กับหมายเลขเฉพาะกิจไปยังบริษัทผู้ให้บริการว่าโทรศัพท์หมายเลขอิมี่ดังกล่าวมีการใช้งานใช้คู่กับหมายเลขโทรศัพท์อื่นอีกหรือไม่ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๖๘ จึงพบว่า คนร้ายที่ใช้หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ ซึ่งใช้

- ๕๔ -

หมายเลขดังกล่าวคู่กับโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขอีมี ๓๕๙๗๘๓๐๕๙๐๓๕๙๓๐ นั้นมีการนำโทรศัพท์เครื่องดังกล่าวไปใช้งานคู่กับหมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ ด้วย และเมื่อพิจารณาข้อมูลตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๓ และแผ่นที่ ๖๖ เปรียบเทียบกันจะพบว่า หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ และหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ ซึ่งเป็นหมายเลขเฉพาะกิจของคนร้ายนั้นถูกใช้ในวันเดียวกันจากโทรศัพท์เครื่องเดียวกัน แต่ใช้งานในช่วงเวลาที่ต่างกัน หากเมื่อใดที่คนร้ายใช้หมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ ก็จะปรากฏว่าไม่มีการใช้งานหมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ ดังนั้นจากข้อมูลการใช้งานหมายเลขทั้งสองหมายเลขดังกล่าว ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ในช่วงเวลาที่ใช้จึงมีเหตุมีผลให้เชื่อได้ว่าคนร้ายที่ใช้ทั้งสองหมายเลขดังกล่าว เป็นคนเดียวกันดังที่พยานเบิกความจริง เพราะเป็นการใช้จากโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งพิสูจน์ทราบได้ว่าเป็นเครื่องเดียวกัน นอกจากนี้ยังปรากฏว่า คนร้ายได้ใช้หมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ คู่กับโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขอีมี ๓๕๙๙๗๐๐๕๙๘๗๙๐๐๐ ด้วย ซึ่งหมายเลขอีมีดังกล่าว ยังปรากฏว่ามีการใช้งานคู่กับหมายเลข ๐๙ ๘๐๒๔ ๖๒๔๖ จากการตรวจสอบตำแหน่งของผู้ใช้ทั้งสองหมายเลขนี้ พบว่าอยู่ในตำแหน่งเดียวกันในเวลาเดียวกัน โดยอยู่อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ในช่วงเวลาประมาณ ๗ นาฬิกาและช่วงเวลาใกล้ ๑๖ นาฬิกา และพบว่าผู้ใช้หมายเลข ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ และหมายเลข ๐๙ ๘๐๒๔ ๖๔๒๖ อยู่ในตำแหน่งบ้านลำลอง อำเภอนาทวี ในช่วงเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกาด้วย จากข้อมูลที่ปรากฏ เห็นได้ว่าผู้ใช้ทั้งสามหมายเลข

- ๕๕ -

ดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน ในช่วงเวลาเดียวกัน ใช้โทรศัพท์ซึ่งพิสูจน์ทราบว่าเป็นโทรศัพท์เครื่องเดียวกัน จึงมีเหตุผลสนับสนุนให้เชื่อว่า ผู้ใช้ทั้งสามหมายเลขเป็นบุคคลเดียวกัน ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๓, ๓๔ และแผ่นที่ ๖๖ ดังนั้นการใช้หมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ และหมายเลข ๐๙ ๘๐๒๔ ๖๔๒๖ ของคนร้ายในการโทรติดต่อกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันเกิดเหตุ ซึ่งเป็นวันต้องเดินทางไปก่อเหตุที่โดยปกติแล้วจะต้องติดต่อกับพวกเดียวกันเป็นหลักนั้น ย่อมใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จะสืบค้นต่อไปว่าผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ที่มีการติดต่อกับคนร้ายที่ใช้หมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ และหมายเลข ๐๙ ๘๐๒๔ ๖๔๒๖ รู้เห็นเกี่ยวข้องกับ การก่อเหตุในคดีนี้ด้วยหรือไม่ จะเห็นได้ว่าลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูลของพยาน มิได้มุ่งเน้นไปที่การติดต่อกันระหว่างหมายเลขใดหมายเลขหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง แต่เป็นการวิเคราะห์จากหมายเลขโทรศัพท์ที่มีการติดต่อเชื่อมโยงกันในวันเกิดเหตุจากหมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ และหมายเลข ๐๙ ๘๐๒๔ ๖๔๒๖ ซึ่งเชื่อว่าเป็นหมายเลขของคนร้ายเป็นหลัก จึงพบว่าในช่วงเช้าของวันเกิดเหตุ คนร้ายได้ใช้หมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ โทรติดต่อกับผู้ใช้หมายเลข ๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ ถึง ๘ ครั้ง ในช่วงเวลา ๗.๒๘ นาฬิกา ถึงเวลา ๘.๐๖ นาฬิกา ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๖๐ และแผ่นที่ ๖๖ และพบว่าผู้ใช้หมายเลข ๐๙ ๓๗๔๓ ๘๔๓๖ ได้โทรติดต่อทั้งก่อนและหลังวันเกิดเหตุกับผู้ใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ หลายครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันเกิดเหตุ ทั้งสองหมายเลขดังกล่าวมีการโทร

- ๕๖ -

ติดต่อกันตลอดทั้งวันรวม ๑๕ ครั้ง และยังพบตำแหน่งของผู้ใช้หมายเลข ๐๙ ๓๗๔๓ ๘๔๓๖ ที่บ้านลำลอง อำเภอนาหวี อันเป็นตำแหน่งเดียวกันกับที่พบคนร้ายผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์จาก ๓ ใน ๔ หมายเลข เฉพาะกิจอยู่ในตำแหน่งดังกล่าวในช่วงเวลาใกล้เคียงกันด้วย และเมื่อพิจารณาข้อมูลการใช้โทรศัพท์ หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ จึงพบข้อมูลที่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญว่า ในวันเกิดเหตุผู้ใช้ หมายเลขดังกล่าวได้โทรติดต่อกับหมายเลข ๐๙ ๘๐๒๔ ๖๒๔๖ ด้วย ๗ ครั้ง นอกจากนี้ยังโทรไปยัง หมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗ รวม ๙ ครั้ง และติดต่อไปยังหมายเลข ๐๙ ๑๖๕๗ ๔๔๓๔ รวม ๔ ครั้ง ทั้งมีการเคลื่อนที่ไปตามตำแหน่งเส้นทางของคนร้าย และมีการติดต่อกันก่อนและหลังเกิดเหตุ อีกหลายครั้งด้วย ตามที่ปรากฏในเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๒๕ ถึง ๒๘ แผ่นที่ ๓๐ ถึง ๓๒ แผ่นที่ ๓๔ แผ่นที่ ๓๘ ถึง ๔๐ แผ่นที่ ๔๒ ถึง ๕๘ และแผ่นที่ ๖๐ การติดต่อกันหลายครั้ง แม้ไม่สามารถพิสูจน์ทราบได้ว่าผู้ติดต่อพูดคุยอะไรกัน แต่ย่อมเป็นข้อที่ทำให้เคลือบแคลงสงสัยว่า เพราะเหตุใดผู้ใช้หมายเลขเหล่านี้จึงมีการติดต่อกันหลายครั้งในวันเกิดเหตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการ ติดต่อกันก่อนเกิดเหตุระเบิด ซึ่งเป็นการติดต่อที่มีลักษณะผิดปกติแตกต่างจากการใช้โทรศัพท์พูดคุย ติดต่อกันของบุคคลทั่วไปด้วย และแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ติดต่อกันต้องรู้จักกัน ทั้งผู้ใช้หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ และหมายเลข ๐๙ ๓๗๔๓ ๘๔๓๖ ปรากฏว่ามีการติดต่อกันเองและต่างก็ติดต่อ โดยตรงกับคนร้ายซึ่งเป็นบุคคลเดียวกันกับที่ใช้หมายเลขเฉพาะกิจ ๐๙ ๘๗๑๙ ๖๕๐๕ หลายครั้งด้วย

- ๕๗ -

ซึ่งก่อนที่พยานจะสืบสวนขยายผลไปหา ๔ หมายเลขดังกล่าวนั้น จะเห็นได้ว่า พยานมิได้ทำการสืบสวนมุ่งเน้นไปที่ ๔ หมายเลขนี้เท่านั้น แต่ได้สืบค้นข้อมูลการใช้โทรศัพท์ที่มีการติดต่ออันส่อเค้าความเป็นพิรุณอีกหลายหมายเลข ดังจะเห็นได้ว่าข้อมูลการใช้ที่พยานขอไปยังบริษัทผู้ให้บริการนั้นมีหมายเลขโทรศัพท์หมายเลขอื่นอีกหลายหมายเลขด้วย นอกจากนี้หมายเลข ๐๙ ๘๐๒๙ ๔๓๒๐ ซึ่งเป็นหมายเลขที่คนร้ายใช้หมายเลขเฉพาะกิจโทรหาในวันเกิดเหตุ นั้น พยานก็ขอข้อมูลมาประกอบการสืบสวนแล้วจึงขยายผลให้เห็นเป็นลำดับขั้นตอน อันแสดงให้เห็นถึงการเข้าถึงข้อมูลและการแสวงหาพยานหลักฐานที่ทำอย่างตรงไปตรงมา โดยมีได้มุ่งแสวงหาข้อมูลไปที่ผู้ใช้หมายเลขใดหมายเลขหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง เพราะขณะนั้นพยานก็ยังไม่ทราบแน่นอนว่าบุคคลที่ใช้หมายเลขต้องสงสัยที่ติดต่อกับคนร้ายอยู่ในกลุ่มคนร้ายด้วยหรือไม่ และบุคคลดังกล่าวเป็นใคร ข้อมูลที่พยานวิเคราะห์ผ่านการทำงานของระบบโปรแกรมในคอมพิวเตอร์ที่ออกแบบมาโดยเฉพาะ ประกอบความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์การทำงานของพยาน จึงเป็นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งได้ความว่าหลังจากที่คณะทำงานชุดสืบสวนรวบรวมหาข้อเท็จจริงทั้งจากกล้องวงจรปิดและจากข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่จนพยานพาหนะและหมายเลขโทรศัพท์ต้องสงสัยแล้ว เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ติดตามผู้ต้องสงสัยจากยานพาหนะและผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ที่เชื่อมโยงกับกลุ่มคนร้ายตามที่สืบสวนได้ โดยมีการสนธิกำลังจากหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานตำรวจชุดสืบสวน เจ้าพนักงานตำรวจ

- ๕๘ -

ชุดสืบสวนคดีสำคัญ ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนหน้า และเจ้าหน้าที่ทหาร
เข้าควบคุมบุคคลผู้ต้องสงสัยหลายราย ปรากฏว่าเจ้าพนักงานตำรวจได้สืบหาผู้ใช้หมายเลข
๐๙ ๓๗๔๓ ๘๔๓๖ ซึ่งเป็นหมายเลขที่เชื่อว่าหนึ่งในคนร้ายติดต่อกันในวันเกิดเหตุเมื่อวันที่
๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แต่ในวันดังกล่าวยึดได้เพียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ แต่ไม่พบบุคคลผู้ใช้งาน ในวันที่
๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงใช้เครื่องมือพิเศษจนพบว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ใช้หมายเลข ๐๙ ๑๖๕๗ ๔๔๓๔
และในช่วงบ่ายได้ติดตามผู้ใช้หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ แต่ติดตามจากหมายเลขอื่นี้ จะเห็นได้ว่า
บุคคลที่เจ้าพนักงานตำรวจติดตามนั้นมาจากข้อมูลที่สืบสวนจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งพบว่ามี
ติดต่อหรือเชื่อมโยงกับคนร้ายทั้งสิ้น ได้ความจากพันตำรวจเอกศักดิ์ดาว่าเมื่อติดตามพบจำเลยที่ ๑
จากการตรวจค้น ปรากฏว่าในรถที่จำเลยที่ ๑ ขับมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งมี ๒ หมายเลขอื่นี้คือหมายเลขอื่นี้
๓๕๙๖๐๔๐๕๐๗๗๘๕๖๘ และหมายเลขอื่นี้ ๓๕๙๖๐๔๐๕๐๗๗๘๕๗๖ ซึ่งข้อมูลดังกล่าว
พยานถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานด้วยตามเอกสารหมาย จ.๑๕๕ แผ่นที่ ๒ แต่ไม่พบซิมการ์ดหมายเลข
๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ พันตำรวจเอกศักดิ์ดายืนยันว่า จากการสอบถาม จำเลยที่ ๑ รับว่าเป็นเจ้าของ
โทรศัพท์เครื่องดังกล่าวแต่ได้ทิ้งซิมการ์ดไปก่อนหน้านี้ และจำเลยที่ ๑ รับว่าเกี่ยวข้องกับคดีนี้ด้วย
ทั้งยังได้นำไปตรวจยึดเสื้อผ้าซึ่งอ้างว่าตนเองสวมใส่ในวันก่อเหตุ พันตำรวจเอกศักดิ์ดา จัดทำบันทึก
การตรวจยึดไว้ตามเอกสารหมาย จ.๑๘๖ แผ่นที่ ๕ อันเป็นการที่จำเลยที่ ๑ ยอมรับในทันทีที่ถูก

- ๕๙ -

ควบคุมตัว ซึ่งไม่มีเหตุผลใดที่จำเลยที่ ๑ จะให้การใส่ร้ายตนเองในความผิดที่มีข้อหาร้ายแรง หากจำเลยที่ ๑ ไม่ได้เกี่ยวข้องหรือร่วมรู้เห็นด้วย รายละเอียดที่พันตำรวจเอกศักดาเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ แจ้งว่าทิ้งซิมการ์ดไปก่อนหน้านั้นนั้น ก็มีเหตุผลให้รับฟัง เนื่องจากในขณะที่เข้าควบคุมตัว จำเลยที่ ๓ ในช่วงเช้าของวันเดียวกัน ปรากฏว่ายังมีหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ โทรเข้าไปหา จำเลยที่ ๓ หลายครั้ง แต่ในขณะที่ติดตามจำเลยที่ ๑ นั้น เป็นการติดตามค้นหาจากโทรศัพท์ที่มี หมายเลขเครื่องที่ใช้คู่กับหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ ก็สอดคล้องให้เห็นว่าเหตุที่ไม่พบซิมการ์ด หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งสามารถตรวจยึดได้จากจำเลยที่ ๑ เพราะ จำเลยที่ ๑ ทิ้งซิมการ์ดไปจริง ดังนั้นเมื่อเจ้าพนักงานตำรวจเข้าควบคุมตัวจำเลยที่ ๑ จึงไม่พบ ซิมการ์ด ทั้งนี้จำเลยที่ ๑ ไม่เคยให้การปฏิเสธในรายละเอียดเกี่ยวกับหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ ไว้เลยว่า จำเลยที่ ๑ ไม่ได้เป็นผู้ใช้งานหมายเลขดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นชั้นจับกุม ชั้นซักถามหรือ ชั้นสอบสวน กลับปรากฏข้อเท็จจริงจากการสอบถามข้อมูลจากนางสาวนุรีชะ น้องสะใภ้ของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้แสดงตนเปิดใช้งานหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ภายหลัง จากที่จำเลยที่ ๑ ถูกควบคุมตัวเพียง ๒ วัน ยืนยันว่า แม้นางสาวนุรีชะเป็นผู้จดทะเบียนเปิดการใช้งาน หมายเลขดังกล่าว แต่นางสาวนุรีชะได้นำซิมการ์ดมอบให้กับจำเลยที่ ๑ นับแต่วันที่เปิดใช้งาน ตามบันทึกถ้อยคำเอกสารหมาย จ.๑๖๐ ถ้อยคำของนางสาวนุรีชะที่ให้การโดยที่ไม่ทราบรายละเอียด

- ๖๐ -

ความเป็นมาว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่เกี่ยวกับผู้ก่อเหตุในคดีนี้อย่างไร จึงยังไม่มีมูลเหตุจูงใจที่นางสาวนุรีชะ จะให้การบิดเบือนข้อเท็จจริง เชื่อว่านางสาวนุรีชะให้ถ้อยคำตามจริง แม้นางสาวนุรีชะจะมาเบิกความว่า ได้มอบโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้นายอิบรอเฮงใช้ แล้วนายอิบรอเฮงไปมอบให้จำเลยที่ ๑ อันเป็นการ ชัดแย้งกับถ้อยคำที่เคยให้ไว้ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๐ ก็ไม่ทำให้ถ้อยคำตามเอกสารหมาย จ.๑๖๐ มีน้ำหนักลดน้อยลง เนื่องจากนางสาวนุรีชะเป็นน้องสะใภ้ของจำเลยที่ ๑ มาเบิกความภายหลัง เหตุการณ์เกิดขึ้นนานพอสมควรย่อมมีเวลาที่จะคิดหาหรือเพื่อให้การอันเป็นประโยชน์ต่อจำเลยที่ ๑ จึงเชื่อว่านางสาวนุรีชะเบิกความในชั้นพิเคราะห์บายเบี่ยงข้อเท็จจริงให้เกิดความสับสน อย่งไรก็ดี นอกจากถ้อยคำของนางสาวนุรีชะแล้ว นายอับลูอาซิซ พยานโจทก์ซึ่งเป็นครูสอนศาสนาอยู่ที่ โรงเรียนเจริญธรรมวิทยาเบิกความว่ารู้จักกับจำเลยที่ ๑ เพราะจำเลยที่ ๑ มารับจ้างตัดต้นไม้ ที่โรงเรียน พยานใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๙๙๗๔ ๖๐๔๑ และหมายเลขโทรศัพท์ของพยานจะ ติดบอร์ดโรงเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองติดต่อได้โดยสะดวก พยานเคยโทรติดต่อกับจำเลยที่ ๑ พยานยังได้ ซึ่ภาพจำเลยที่ ๑ ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๙ แผ่นที่ ๔ ยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ คือบุคคลที่พยานโทร ติดต่อด้วย โดยในชั้นสอบสวนพยานให้การว่า จำเลยที่ ๑ โทรไปหาพยาน พยานรับสายแต่ไม่ว่าง พุดคุยเนื่องจากติดประชุม พยานจึงโทรกลับไปหาจำเลยที่ ๑ ข้อเท็จจริงดังกล่าวเมื่อนำไปตรวจสอบ กับข้อมูลการใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๕๕ และ

- ๖๑ -

แผ่นที่ ๕๘ จะพบว่าเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ใช้หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ โทรไปหา พยานเวลา ๑๗.๑๓ นาฬิกา และในวันเดียวกันเวลา ๑๙.๓๔ นาฬิกา พยานโทรติดต่อกลับไปที่ หมายเลขดังกล่าวตรงกันกับที่พยานให้การ แสดงว่าบุคคลที่พยานติดต่อด้วยซึ่งใช้หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ เป็นจำเลยที่ ๑ นอกจากนี้โจทก์ยังมีเอกสารประวัติการทำบัตรประชาชนของ จำเลยที่ ๑ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๓๑๗ ซึ่งปรากฏว่ามีข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ของ จำเลยที่ ๑ ด้วยว่า จำเลยที่ ๑ ใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ เมื่อพิจารณาว่าข้อมูล ในการทำบัตรประจำตัวประชาชนดังกล่าว เป็นข้อมูลส่วนตัวที่ผู้ทำบัตรเท่านั้นจะเป็นผู้แจ้งให้ เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำทราบ จากนั้นเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐจะนำข้อมูลดังกล่าวมาบันทึกแล้ว จัดเก็บลงสารบบเพื่อเป็นฐานข้อมูลของบุคคลนั้น ๆ เมื่อข้อมูลในสารบบปรากฏว่ามีหมายเลข โทรศัพท์ของจำเลยที่ ๑ ด้วย แสดงว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้แจ้งเจ้าหน้าที่เองว่าตนเองใช้โทรศัพท์ หมายเลข ๐๘ ๘๐๒๔ ๖๒๔๖ จากพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบจึงรับฟังได้มั่นคงว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ใช้หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ จริง และฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ โทรติดต่อกับหนึ่งในคนร้ายที่ใช้ หมายเลข ๐๘ ๘๐๒๔ ๖๒๔๖ ในวันเกิดเหตุตั้งที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นด้วย ซึ่งจากข้อมูลการใช้โทรศัพท์ ของจำเลยที่ ๑ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๔๒ และ ๔๓ ที่แสดงให้เห็นตำแหน่งของผู้ใช้ จะเห็นได้ว่า ในวันเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ เคลื่อนที่จากอำเภอจะนะเข้าอำเภอหาดใหญ่และกลับไปอำเภอจะนะ

- ๖๒ -

สอดคล้องสัมพันธ์กับเส้นทางของคนร้ายที่เดินทางจากอำเภอจะนะเข้ามาก่อเหตุในอำเภหาดใหญ่ ตามข้อมูลจากกล้องวงจรปิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ อยู่ในตำแหน่ง ตลาดทุ่งลุง อำเภหาดใหญ่ แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ เคลื่อนที่เข้ามาใกล้ที่เกิดเหตุ ในเวลาก่อนเกิด เหตุไม่นาน ทั้งช่วงเวลา ๑๒.๑๓ นาฬิกา ซึ่งเป็นช่วงเวลาใกล้เคียงเป็นอย่างยิ่งกับเวลาที่จำเลยที่ ๑ อยู่ที่ตลาดทุ่งลุง ยังพบว่าคนร้ายที่ใช้หมายเลข ๐๙ ๘๐๒๔ ๖๒๔๖ อยู่ในตำแหน่งตลาดทุ่งลุงเช่นเดียวกัน ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๓๔ สำหรับจำเลยที่ ๒ นั้น เจ้าพนักงานตำรวจสืบทราบว่าผู้มีชื่อ เป็นเจ้าของรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา และผู้แสดงตนเปิดใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗ เป็นบุคคลเดียวกันคือนางสาวปัทมา ซึ่งปรากฏพยานหลักฐานโจทก์ ในส่วนนี้ว่า ผู้ใช้หมายเลขดังกล่าวมีการใช้งานในวันเกิดเหตุ ขณะที่รถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา เคลื่อนที่ไปในเส้นทางของคนร้าย อันเป็นข้อมูลบ่งชี้ว่าผู้ใช้หมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗ เป็นคนเดียวกับคนขับรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา เจ้าพนักงานตำรวจจึงร่วมกัน ตรวจยึดรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา มาตรวจสอบ ซึ่งแม้จะตรวจยึดได้ ในขณะที่พี่ชายและเพื่อนของพี่ชายของนางสาวปัทมาเป็นผู้ขับขี่ แต่ได้ความจากพยานโจทก์ปาก นายตาเถ๊ะ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านน้ำเค็ม หมู่ที่ ๙ มีบ้านอยู่ห่างจากบ้านของจำเลยที่ ๒ เพียง ๒๐๐ เมตร เป็นพยานเบิกความยืนยันว่า โดยปกติพยานเห็นจำเลยที่ ๒ เป็นคนใช้รถคันดังกล่าวเพียงคนเดียว

- ๖๓ -

ซึ่งที่บ้านของจำเลยที่ ๒ จะพักอาศัยกันเพียง ๒ คนคือจำเลยที่ ๒ และนางสาวปัทมา ภรรยาของจำเลยที่ ๒ เท่านั้น คำพยานปากนี้เป็นผู้ปกครองท้องที่มีหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของชาวบ้านในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ย่อมต้องสอดส่องดูแลและทราบความเป็นไปของคนในหมู่บ้าน ทั้งบ้านของจำเลยที่ ๒ อยู่ไม่ไกลจากบ้านของพยานมากนัก ย่อมต้องมองเห็นกันได้เป็นเรื่องปกติ จึงเชื่อว่าพยานให้ข้อเท็จจริงไปตามที่พบเห็น และยังได้ความจากคำให้การในชั้นสอบสวนของพยานโจทก์ปากพันตำรวจโทศวรรธรณ์ เจ้าพนักงานผู้ร่วมตรวจยึดรถคันดังกล่าวตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข ๒๕๒ ว่า เมื่อพยานสอบถาม จำเลยที่ ๒ รับว่าเป็นผู้ใช้รถคันดังกล่าวเพียงคนเดียว ข้อเท็จจริงดังกล่าวยังไปสอดคล้องตรงกันกับคำเบิกความของนางสาวปัทมาซึ่งเป็นภรรยาของจำเลยที่ ๒ โดยนางสาวปัทมาเบิกความยืนยันว่า รถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา โดยปกติแล้วจำเลยที่ ๒ เป็นคนใช้ แม้จะให้ข้อเท็จจริงต่อไปว่าพี่ชายและเพื่อนของพี่ชายพยานนำรถคันดังกล่าวไปใช้ด้วย แต่ได้ความจากที่พยานเคยให้การในชั้นสอบสวนตามเอกสารหมายเลข ๒๔๑ ว่ารถยนต์กระบะ หมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา เป็นรถของพยานที่ให้จำเลยที่ ๒ ใช้ขับขี่เพียงคนเดียว เนื่องจากพยานขับรถไม่เป็น พยานยังให้การที่เป็นรายละเอียดว่าในวันเกิดเหตุจำเลยที่ ๒ ขับรถยนต์กระบะคันดังกล่าวออกจากบ้านเดินทางไปจังหวัดปัตตานีตั้งแต่เวลาประมาณ ๖.๓๐ นาฬิกา พยานปากนี้เป็นภรรยาของจำเลยที่ ๒ ให้การต่อพนักงานสอบสวนในรายละเอียดตามที่พนักงาน

- ๖๔ -

สอบสวนสอบถามเฉพาะเรื่องรถและหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๒ อันเป็นรายละเอียดปลีกย่อย โดยที่ยังไม่ทันได้คิดหรือทราบวาโทรศัพท์เคลื่อนที่และรถมีความเกี่ยวข้องกับเหตุระเบิดในคดีนี้ อย่างไร จึงเชื่อว่าพยานให้การตามความเป็นจริง ซึ่งไม่ปรากฏว่านางสาวปัทมาได้ให้รายละเอียดว่า นอกจากจำเลยที่ ๒ จะมีบุคคลอื่นใช้งานรถคันดังกล่าวด้วย อย่างไรก็ตามหากรถคันดังกล่าวเป็นรถที่มี คนอื่นใช้งานร่วมกับจำเลยที่ ๒ อยู่ด้วยเป็นปกติ นางสาวปัทมาก็น่าจะให้การเรื่องดังกล่าวตั้งแต่ ชั้นสอบสวน เมื่อนางสาวปัทมาเป็นภรรยาของจำเลยที่ ๒ เบิกความขัดแย้งกับที่เคยให้การในชั้น สอบสวนในลักษณะปกปิดและไม่ยืนยันข้อเท็จจริง คำเบิกความในชั้นพิจารณาจึงไม่อาจรับฟังเป็นจริงได้ ซึ่งหลังจากที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ถูกควบคุมตัวตามพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ.๒๕๔๗ แล้ว เข้าสู่กระบวนการซักถาม ในข้อเท็จจริงนี้โจทก์มีร้อยตรีวีโรจน์ เจ้าหน้าที่ผู้ซักถามประจำกรมทหารพราน ที่ ๔๑ มาเบิกความยืนยันประกอบผลการซักถามว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รับว่าร่วมก่อเหตุในคดีนี้จริง โดยเฉพาะจำเลยที่ ๒ ให้ข้อเท็จจริงที่มีรายละเอียดชัดเจนในการกระทำความผิดว่า ก่อนที่จะก่อเหตุ มีการประชุมวางแผนซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุม ๗ คน ประกอบด้วย จำเลยทั้งสี่ นายนรุทธิน นายมือดีหรือ นายมานิต และนายสุโลมาน ทั้งเจ็ดคนดังกล่าวได้ร่วมกันก่อเหตุคดีนี้ โดยจำเลยที่ ๒ รับว่าเป็นผู้ขับ รถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา รับส่งผู้ก่อเหตุ ทั้งยังนำร้อยตรีวีโรจน์ เจ้าพนักงานตำรวจชุดสืบคดีสำคัญและเจ้าพนักงานตำรวจในท้องที่ไปตรวจยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่

- ๖๕ -

พร้อมชิมการ์ดในสวนยางพาราใกล้กับบ้านของจำเลยที่ ๒ ในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ นอกจากนี้ยังพาไปตรวจยึดเสื้อผ้าที่จำเลยที่ ๒ ใช้สวมใส่วันประชุมวางแผน ตามภาพถ่ายหมาย จ.๒๐๙ แผ่นที่ ๒๓ โดยความในข้อนี้โจทก์ยังมีร้อยตำรวจโทเกียรติคุณ มาเบิกความสนับสนุนว่า ในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ พยานกับพวกควบคุมตัวจำเลยที่ ๒ ไปที่ป่าสวนยางหลังบ้านห่างจากบ้านจำเลยที่ ๒ ประมาณ ๘๐๐ เมตร จำเลยที่ ๒ นำชี้จุดที่ซุกซ่อนโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งจุดดังกล่าวหากมองผ่านก็จะไม่ทราบว่า มีสิ่งของซุกซ่อนอยู่ ตามบันทึกการตรวจค้น/ตรวจยึด/จับกุม เอกสารหมาย จ.๑๘๕ จะเห็นได้ว่าจุดที่พบโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้นฝังอยู่ใต้ต้นไม้ซึ่งหากจำเลยที่ ๒ ไม่เป็นผู้ให้ข้อมูลและนำพาไปด้วยความสมัครใจก็ยากเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าหน้าที่จะค้นพบได้เอง เมื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังกล่าวหมายเลข อีมี ๓๕๗๓๗๗๐๔๗๖๒๐๐๔๓ ซึ่งมีหมายเลขอีมี ๑๔ หลักแรกตรงกันกับหมายเลขอีมีที่ใช้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๒๖ แม้ไม่พบชิมการ์ด แต่นางสาวปัทมาให้การในชั้นสอบสวนว่าหมายเลขดังกล่าวน่าจะเป็นหมายเลขที่เคยใช้แล้วมอบให้จำเลยที่ ๒ แม้ความดังกล่าวนางสาวปัทมาจะยังไม่ยืนยันแบบระบุชัดเจน แต่เมื่อนางสาวปัทมาให้รายละเอียดต่อมารู้ว่า ในช่วงเย็นของวันเกิดเหตุนางสาวปัทมาเห็นจำเลยที่ ๒ ไม่กลับบ้านจึงใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๐๕๔๘ ๑๘๕๓ โทรหาจำเลยที่ ๒ ข้อเท็จจริงดังกล่าวเมื่อนำไปตรวจสอบกับข้อมูลการใช้งานโทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๒๘ อันเป็น

- ๖๖ -

ข้อมูลที่เจ้าพนักงานสืบพบอยู่ก่อนแล้ว ปรากฏว่าในเวลา ๑๗.๑๘ นาฬิกา มีหมายเลข ๐๘ ๐๕๔๘ ๑๘๕๓ ของนางสาวปัทมาโทรเข้าไปที่หมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗ ตรงกันกับที่นางสาวปัทมาให้การว่าได้ โทรหาจำเลยที่ ๒ ช่วงเย็น เช่นนี้แล้วก็ยิ่งทำให้เห็นว่านางสาวปัทมาให้การในชั้นสอบสวนตามความเป็นจริง และจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ใช้หมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗ เมื่อนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาฟัง ประกอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๕๒๕๘ ๗๖๙๗ ของจำเลยที่ ๒ จะเห็นได้ว่า ในวันเกิดเหตุ จำเลยที่ ๒ ใช้โทรศัพท์ในเวลา ๑๑.๑๔ นาฬิกา ขณะที่อยู่ตำแหน่งบ้านคุณายสังข์ อำเภोजะนะ ซึ่งตรงกับตำแหน่งและเวลาที่กล้องวงจรปิดสามารถบันทึกภาพรถยนต์กระบะได้ ตามข้อมูลการใช้โทรศัพท์ เอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๒๖ และภาพจากกล้องวงจรปิดเอกสารหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๕๒ สอดคล้องสัมพันธ์กันให้เห็นว่า จำเลยที่ ๒ เป็นคนขับรถยนต์กระบะตามภาพถ่ายดังกล่าว ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อจำเลยที่ ๒ ขับรถผ่านไป หลังจากนั้นจะปรากฏรถยนต์กระบะประกอบระเบิดขับตาม โดยมีรถจักรยานยนต์ประกอบระเบิดขับทิ้งท้ายในเส้นทางเดียวกัน สอดคล้องกันกับคำรับของจำเลยที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๒ ทำหน้าที่เป็นคนขับรถนำทางรถประกอบระเบิด ในชั้นซักถามที่กรมทหารพรานที่ ๔๑ เมื่อเจ้าหน้าที่นำภาพของผู้ถูกควบคุมในขณะนั้นมาให้จำเลยที่ ๒ ดู ซึ่งจะมีจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๓ นายมะดาโอะ นายอับดุลอาซิช และนายอาเดล จำเลยที่ ๒ ซึ่ไปที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ว่าร่วมก่อเหตุ ส่วนบุคคลอื่นจำเลยที่ ๒ ไม่รู้จัก ตามเอกสารหมาย จ.๒๐๙ แผ่นที่ ๑๗ และ ๑๘ เมื่อไม่ปรากฏว่ามี

- ๖๗ -

เหตุจูงใจใดที่จำเลยที่ ๒ ต้องเลือกชี้เฉพาะจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ จึงเชื่อว่าจำเลยที่ ๒ ชี้ภาพบุคคลไป ตามความเป็นจริง ต่อมาเมื่อจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ถูกส่งตัวไปควบคุมตามพระราชกำหนดการบริหาร ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ ที่ศูนย์พิทักษ์สันติ ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนหน้า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ยังคงให้การรับสารภาพ โดยโจทก์มีดาบตำรวจหญิงเยาวนิตย์และร้อยตำรวจ เอกหญิงกรรณิการ์ ผู้ซักถามจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มาเบิกความยืนยัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าข้อมูลที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้ไว้ต่อเจ้าหน้าที่ซักถามนั้น มีรายละเอียดที่สอดคล้องตรงกัน ทั้งยังไปตรงกันกับข้อมูลที่ จำเลยที่ ๒ ได้ให้ไว้ตั้งแต่แรกที่ถูกควบคุมตัวอยู่ที่กรมทหารพรานที่ ๔๑ ไม่ว่าจะป็นใจความสำคัญ หรือรายละเอียดปลีกย่อยว่า ก่อนที่จะลงมือก่อเหตุ ผู้ร่วมก่อเหตุได้มีการประชุมกันก่อน มีใครเข้า ร่วมประชุมบ้าง มีการเลือกสถานที่ สักรวจเส้นทางจัดหาโทรศัพท์เคลื่อนที่และซิมการ์ดเพื่อใช้ ติดต่อกันเป็นการเฉพาะกิจ โดยเฉพาะในวันเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ทำหน้าที่ขับรถไปส่งจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ที่ศาลาทางเข้าโรงเรียนเจริญธรรมวิทยา ให้จำเลยที่ ๒ ขับรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ซึ่งมีนายสุไลมานมาด้วยมารับจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ที่ศาลาดังกล่าว เพื่อพากันไปรับใช้ คันประกอบระเบิดในพื้นที่อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี จากนั้นจึงพากันขับรถยนต์กระบะและ รถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดเข้าพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ โดยจำเลยที่ ๓ นั่งรถยนต์กระบะคัน ประกอบระเบิดไปกับนายสุไลมาน จำเลยที่ ๒ ขับรถพานายมือดีผู้สั่งการไป จำเลยที่ ๑ ขับ

- ๖๘ -

รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีแดงไปกับจำเลยที่ ๔ ซึ่งขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด ส่วนนาย นูรุดดินทำหน้าที่ขับรถจักรยานยนต์ไปรับนายสุไลมานที่สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ อันเป็นการให้ รายละเอียดว่า ผู้ก่อเหตุแต่ละคนเป็นใคร และมีหน้าตาอย่างไร ขับรถคันใด นอกจากนี้จำเลยที่ ๑ และ ที่ ๒ ยังได้ชี้ยืนยันภาพถ่ายของผู้ร่วมก่อเหตุ และยังได้ชี้ยืนยันภาพถ่ายจากกล้องวงจรปิดด้วยว่า บุคคลที่ปรากฏในภาพเป็นใคร ยิ่งไปกว่านั้นจำเลยที่ ๑ ยังนำชี้สถานที่ต่างๆซึ่งมีอยู่หลายสถานที่ที่ เกี่ยวข้องกับคดีนี้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ประชุมวางแผน จุดที่มีการรับส่งผู้ร่วมก่อเหตุ จุดนัดพบ จำเลยที่ ๒ พานำยึดเสื้อผ้าที่ใช้สวมใส่ในวันก่อเหตุ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๕ ถึง จ.๑๗๑ กระบวนการ ชักถามดังกล่าวแม้ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีญาติเข้าร่วมฟังการชักถามด้วย แต่ปรากฏจาก พยานโจทก์ผู้ชักถามเบิกความอธิบายว่าเป็นเพราะจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่ต้องการให้ญาติรับรู้ เมื่อพิจารณาว่ากระบวนการชักถามดังกล่าวทำโดยเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นที่กรม ทหารพรานที่ ๔๑ หรือศูนย์พิทักษ์สันติกรรมจะมีระเบียบภายในหน่วยงานอันเป็นหลักปฏิบัติต่อผู้ถูก ควบคุม เพื่อมิให้เกิดเป็นคำถามหรือข้อสงสัยว่า ผู้ถูกควบคุมถูกทำร้ายร่างกายให้รับสารภาพหรือไม่ ดังจะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ได้จัดให้มีการตรวจร่างกายของผู้ถูกชักถามทั้งในขณะที่รับเข้าและออกจาก หน่วยงาน ซึ่งการชักถามที่กรมทหารพรานที่ ๔๑ จะมีภาพถ่ายและใบรับรองแพทย์เป็นหลักฐานรวมอยู่ ในรายงานการชักถาม อันเป็นการยืนยันว่าผู้ถูกชักถามไม่ได้ถูกทำร้ายร่างกายให้รับสารภาพในขณะที่

- ๖๙ -

ถูกควบคุมตัวด้วย นอกจากนี้จะเห็นได้ว่านอกจากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ก็ยังมีจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ซึ่งเข้าสู่กรรมวิธีซักถามที่กรมทหารพรานที่ ๔๑ และที่ศูนย์พิทักษ์สันติเช่นกัน แต่จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ให้การปฏิเสธ ยังเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความมีอิสระในการตอบคำถามของผู้ถูกซักถามและบ่งชี้ไปถึงการทำงานของเจ้าหน้าที่ว่าได้ซักถามและบันทึกข้อมูลไปตามที่ผู้ถูกซักถามตอบโดยมิได้มุ่งเน้นแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อเอาผิดกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยในการซักถามที่กรมทหารพรานที่ ๔๑ เจ้าหน้าที่ทหารยังจัดให้นายดอแม็ง โตะอิหม่ามซึ่งเป็นบุคคลภายนอกหน่วยงานมาร่วมเป็นสักขีพยาน นายดอแม็งยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ใช้คำถามที่สุภาพ ตรงไปตรงมา และไม่มีการข่มขู่ผู้ถูกซักถาม เมื่อนายดอแม็งเป็นผู้นำศาสนาซึ่งชาวมุสลิมให้ความเคารพนับถือ และเป็นพยานคนกลางที่มิได้รู้เห็นเกี่ยวข้องกับฝ่ายใดไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐหรือผู้ถูกควบคุมตัว จึงไม่มีเหตุผลใดที่นายดอแม็งจะเบิกความเท็จเพียงเพื่อสนับสนุนให้พยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำดูมีน้ำหนัก คำพยานปากนี้รับฟังได้ และแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินกรรมวิธีซักถามด้วยความโปร่งใส ทั้งยังยอมให้ญาติเข้าร่วมฟังการซักถามได้ในกรณีที่ถูกซักถามร้องขอ ซึ่งผู้ถูกซักถามรายอื่นไม่ว่าจะเป็นนายดับดลต่อละ นายอาเดล นายซาคารียา หรือนายอับดุลอาซิซ ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับเหตุในคดีนี้ แต่เมื่อถูกซักถามแล้วพบว่าไม่เกี่ยวข้องกับการก่อเหตุ เจ้าหน้าที่ก็ได้ปล่อยตัวไป มิได้ควบคุมตัวต่อเพื่อสืบค้นให้ได้ข้อเท็จจริงไปตามที่เจ้าหน้าที่ต้องการ โดยบุคคลดังกล่าวยืนยันว่าไม่ได้ถูกเจ้าหน้าที่ทำร้าย

- ๓๐ -

ร่างกาย และยังปรากฏจากการซักถามนายอัปตลตอละ นายอับลอุอาซิช และนายอาเดล ว่ามีญาติและบุคคลอื่นที่ทั้งสามคนไว้วางใจเข้าร่วมฟังการซักถามด้วย อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามระเบียบขั้นตอนที่ทางหน่วยงานได้วางหลักเกณฑ์ไว้โดยเคร่งครัด ตามระเบียบกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่เอกสารหมาย จ.๒๐๓ และ จ.๒๐๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำเลยที่ ๒ เองได้กรอกข้อความเขียนด้วยลายมือตนเอง ในแบบสอบถาม แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจและยังนำเสนอข้อเสนอนะในระหว่างที่ถูกควบคุมตัวที่ศูนย์พิทักษ์สันติ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๙ แผ่นที่ ๒๑ จึงเชื่อว่า เจ้าหน้าที่ซักถามของกรมทหารพรานที่ ๔๑ และศูนย์พิทักษ์สันติจัดทำรายงานการซักถามไปตามข้อมูลที่ซักถามได้จากจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ และบุคคลอื่นที่ถูกควบคุมตัวมาซักถาม แม้จำเลยที่ ๑ จะให้ข้อมูลต่อบัตรตรวจเหยิงเยาวนิตยในช่วงแรกและช่วงหลังแตกต่างกัน โดยในการซักถามครั้งที่ ๒ ถึงครั้งที่ ๖ จำเลยที่ ๑ ให้ข้อมูลว่านายเฟาซี เป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์คันสีแดง ส่วนจำเลยที่ ๑ เป็นคนขับรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๕ แต่ในการซักถามครั้งที่ ๗ ถึงครั้งที่ ๒๗ จำเลยที่ ๑ ก็ให้ข้อมูลเป็นอย่างเดียวกันมาโดยตลอดว่าจำเลยที่ ๑ ทำหน้าที่ขับขี่รถจักรยานยนต์คันสีแดง เพราะรู้สึกผิดที่ขึ้นนายเฟาซี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อดาบตำรวจเหยิงเยาวนิตยยืนยันว่า ในการให้ข้อมูลครั้งที่ ๒๐ ถึงครั้งที่ ๒๗ จำเลยที่ ๑ แจ้งว่าจะให้ข้อมูลตามความเป็นจริง เมื่อพิจารณารายละเอียดที่

- ๗๑ -

จำเลยที่ ๑ ให้ไว้ในครั้งดังกล่าว จะเห็นได้ว่าจำเลยที่ ๑ ให้รายละเอียดไว้ครบถ้วนและตรงกับความเป็นจริง เพราะการให้ข้อมูลก่อนหน้านั้นจำเลยที่ ๑ ยังปกปิดข้อมูลผู้ร่วมก่อเหตุ ทั้งยังให้ข้อมูลว่าตนใช้รถยนต์นิสสัน สีดำ จำหมายเลขทะเบียนไม่ได้ ซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ตรวจสอบได้ แต่ในการให้ข้อมูลครั้งหลังจำเลยที่ ๑ บอกชัดแจ้งว่าผู้ก่อเหตุมี ๘ คน ประกอบไปด้วยจำเลยทั้งสี่ นายนรุทธิน นายสุไลมาน มีนายซารีซานอัมรี ดือราแมหรือนายมื่อดีเป็นหัวหน้า และนายอิสยาซะห์ ทะแยหรือนายลิยะ เป็นคนทำหน้าที่ตั้งค่าเวลาระเบิดให้กับรถประกอบระเบิดทั้งสองคัน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับซิมการ์ดที่พบบริเวณสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ เพราะเจ้าพนักงานตำรวจยืนยันว่าไม่พบข้อมูลการโทรเข้าไปที่ซิมการ์ดดังกล่าว แสดงว่าคนร้ายใช้วิธีการจุดระเบิดโดยการตั้งเวลา ตรงกันกับความเห็นของผู้ตรวจพิสูจน์ที่ให้ความเห็นไว้ว่าคนร้ายอาจใช้วิธีจุดระเบิดโดยการตั้งค่าเวลาหรือใช้วิธีการโทรเข้าไป และจำเลยที่ ๑ ยังรับว่าใช้รถยนต์ยี่ห้อนิสสันสีขาว หมายเลขทะเบียน ณว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร ของนางสาวนุรีชะ ในการขับไปประชุมวางแผนและขับรถคันดังกล่าวรับส่งผู้ก่อเหตุในวันเกิดเหตุ ข้อเท็จจริงดังกล่าวตรงกันกับกล้องวงจรปิดที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบพบด้วย แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ได้ให้ข้อมูลที่เป็นความจริงดังที่แจ้งไว้ต่อบทการตรวจหาตัวผู้ต้องหาจริง ข้อมูลในการซักถามของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ที่มีรายละเอียดต่าง ๆ ตรงกัน โดยที่ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้มีโอกาสพบและพูดคุยกันระหว่างที่ถูกควบคุมตัว ดังนั้นการจะนัดแนะเพื่อเตรียมการ

- ๗๒ -

ในการให้ข้อมูลย่อไม่มี และไม่มีเหตุผลใดที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จะต้องยอมรับต่อเจ้าหน้าที่ผู้ซักถามว่า
ตนร่วมกระทำความผิดในคดีที่มีข้อหาร้ายแรงหากไม่ได้กระทำความผิดด้วย เพราะจำเลยที่ ๑ และที่ ๒
มีครอบครัว มีคนที่รักและห่วงใยที่จะต้องดูแลซึ่งกันและกัน เช่นนี้แล้วแม้การควบคุมจำเลยที่ ๑ และที่ ๒
ตามพระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พ.ศ.๒๕๕๗ และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน
พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้มีวัตถุประสงค์ในการซักถามจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เพื่อเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ
แต่คำรับสารภาพของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ซักถามซึ่งกระทำการไปตามหน้าที่
มิได้เกิดจากการบังคับ ชูเชิญ หรือบีบบังคับให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รับสารภาพ ข้อมูลที่จำเลยที่ ๑
และที่ ๒ ให้ไว้ในชั้นซักถามที่ประกอบไปด้วยรายละเอียดต่าง ๆ จึงมีเหตุมีผลสามารถนำมารับฟัง
ประกอบพยานหลักฐานอย่างอื่นของโจทก์ได้ ข้อเท็จจริงยังปรากฏต่อมาอีกว่า เมื่อจำเลยที่ ๑ และที่ ๒
ถูกปล่อยตัวจากศูนย์พิทักษ์สันติแล้ว จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตามหมายจับ
ในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ และในวันเดียวกันนั่นเอง พนักงานสอบสวนได้สอบคำให้การจำเลยที่ ๑
และที่ ๒ ทันทิ โดยในการสอบคำให้การก็ได้จัดให้มีทนายความและไต่ะอืหม่ามด้วย เนื่องจากเป็นคดี
ที่มีอัตราโทษสูง จำเลยที่ ๑ ให้การไว้ต่อนายนายเมธี ทนายความและนายดิน
ไต่ะอืหม่ามประจำมัสยิดหาคใหญ่ใน ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้การไว้ต่อนายนายอรณพ ทนายความ
และนายดลเลาะ ที่ปรึกษาไต่ะอืหม่ามประจำมัสยิดหาคใหญ่ใน ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ยังคงให้

- ๗๓ -

การรับสารภาพ โดยมีรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ให้การไว้เป็นจำนวนมากตรงกันกับที่เคยให้ข้อมูลไว้ในชั้น
ซักถามว่ามีเหตุการณ์ใดบ้างเกิดขึ้น การประชุมวางแผน กลุ่มคนร้ายที่ร่วมกันประชุมวางแผนมีใครบ้าง แต่ละ
คนทำหน้าที่อย่างไร มีการสำรวจพื้นที่และเส้นทางในการก่อเหตุ กำหนดยานพาหนะที่ร่วมก่อเหตุว่าจะมี
การรับส่งผู้ก่อเหตุกันอย่างไร รวมถึงการเปิดใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และหมายเลขโทรศัพท์เฉพาะกิจซึ่ง
จะใช้เฉพาะในวันเกิดเหตุ เมื่อพิจารณารายละเอียดที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การในชั้นสอบสวน
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโทรศัพท์หมายเลขเฉพาะกิจว่ามีการจัดซื้อเพื่อใช้สำหรับก่อเหตุโดยเฉพาะ เมื่อดู
ช่วงเวลาที่ยจำเลยที่ ๑ ให้การว่า นายซารีซานอัมรี คือราแม่หรือนายมือตีมอบเงินให้นายนูรุดดินไปซื้อ
โทรศัพท์เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๗ จะเห็นได้ว่าก็สอดคล้องกับข้อมูลที่ตรวจพบว่าหมายเลข
เฉพาะกิจ ๔ หมายเลขมีการเปิดใช้หลังจากนั้นไม่นานในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ส่วนที่ยจำเลยที่ ๑
ให้การว่า ใช้รถยนต์เก๋งยี่ห้อฮอนด้า รุ่นที่ดำ หมายเลขทะเบียน ณว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร เป็นยานพาหนะ
ในการเดินทางไปประชุมวางแผน ก็รับผู้ร่วมก่อเหตุในช่วงเช้าของวันเกิดเหตุ และก่อนวันเกิดเหตุ
ในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ขณะที่จำเลยที่ ๑ อยู่ที่บ้านพัก ที่บ้านห้วยตึงเฒ่า อำเภอสะเดา
นายมือตีโทรศัพท์มาแจ้งให้จำเลยที่ ๑ บอกจำเลยที่ ๔ ให้หารถจักรยานยนต์ ๒ คัน โดยให้นายนูรุดดิน
มารับรถจากจำเลยที่ ๔ ไปหนึ่งคัน จากนั้นจำเลยที่ ๑ จึงขับรถไปรับจำเลยที่ ๓ ไปนอนที่บ้านญาติ
ของจำเลยที่ ๓ แล้วจำเลยที่ ๑ กลับมาที่โรงเรียนเจริญธรรมวิทยา อำเภอจะนะ พบจำเลยที่ ๔

- ๗๔ -

จึงแจ้งให้จำเลยที่ ๑ มอبردจักรยานยนต์พร้อมเสื่อวินมอเตอร์ไซด์ให้นายนุรุดีน จากนั้นจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์นิสสัน ไปงานแต่งงานที่อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี แล้วได้กลับมาอนที่โรงเรียน เจริญธรรมวิทยา จะเห็นได้ว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวมีรายละเอียดและพฤติการณ์ที่สอดคล้องตรงกัน กับข้อมูลที่พันตำรวจโทปิยะฉัตรตรวจสอบพบหลังจากที่ได้ข้อมูลจากจำเลยที่ ๑ ดังจะเห็นได้จากภาพจาก กล้องวงจรปิดเอกสารหมายเลข จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๑๘ และแผ่นที่ ๒๓ ถึง ๒๗ ปรากฏภาพรถยนต์เก๋งยี่ห้อ นิสสัน รุ่นที่ดำ ที่สี่แยกหอนาฬิกา อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ในช่วงเช้าของวันเกิดเหตุ และพบ รถยนต์เก๋งยี่ห้อเดียวกันนี้ หมายเลขทะเบียน ณว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร ดังกล่าวแล่นมุ่งหน้าจาก อำเภอจะนะไปยังสี่แยกคอนยางจังหวัดปัตตานี ในช่วงเย็นวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งทิศทางการเคลื่อนที่ของรถยนต์เก๋งคันดังกล่าวยังมีช่วงเวลาไปสอดคล้องสัมพันธ์กันกับข้อมูลการใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ ที่มีตำแหน่งการใช้จากอำเภอสะเดา อำเภอจะนะ อำเภอหนองจิกและอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี แล้วกลับมาที่อำเภอจะนะ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๔๒ เมื่อได้รับความจากคำให้การในชั้นสอบสวนของนางสาวนุริชะว่า ได้ให้จำเลยที่ ๑ ใช้รถยนต์เก๋ง หมายเลขทะเบียน ณว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร และเบิกความรับว่ารถยนต์เก๋งตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๑๘ และแผ่นที่ ๒๓ ถึง ๒๗ เป็นของตนเอง ก็แสดงให้เห็นว่าผู้ขับรถยนต์เก๋งหมายเลข ทะเบียน ณว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานครที่ปรากฏในภาพเป็นจำเลยที่ ๑ จริง เมื่อข้อเท็จจริงที่จำเลยที่ ๑

- ๗๕ -

ให้การสามารถเชื่อมโยงกับภาพจากกล้องวงจรปิดและข้อมูลการใช้โทรศัพท์ แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ให้การตามรายละเอียดที่เกิดขึ้นจริง นอกจากนี้ข้อเท็จจริงที่จำเลยที่ ๑ ให้การว่า ก่อนถึงเวลาก่อเหตุ ผู้ก่อเหตุเดินทางไปที่ปาย่างทางเข้าบ้านพะตงเพื่อตรวจสอบและตั้งค้ำระเบิดให้รถคันประกอบระเบิด ทั้งสองคัน ปรากฏว่ารถจักรยานยนต์ประกอบระเบิดสายน้ำมันเริ่มรั่ว และรถคันดังกล่าวนำระเบิด ใส่ไว้ในถังน้ำมัน เมื่อนายลิยะตรวจดูการต่อวงจรแล้วได้ใส่น้ำมันที่เตรียมมาไว้ในรถจักรยานยนต์ คันประกอบระเบิด เมื่อตั้งค้ำระเบิดเสร็จ นายลิยะขับรถออกไป ส่วนจำเลยที่ ๓ ลงจากรถของนายสุไลมาน ไปนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของจำเลยที่ ๑ แล้วช่วยถีบรถจักรยานยนต์ของจำเลยที่ ๔ ไปได้ไกล ประมาณ ๕ กิโลเมตร จนถึงใกล้ทางรถไฟบ้านพะตง ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำเลยที่ ๓ จึงกลับไปขึ้นรถของนายสุไลมาน จำเลยที่ ๑ ช่วยถีบรถจักรยานยนต์ของจำเลยที่ ๔ ต่อ ข้อเท็จจริงดังกล่าวก็ไปตรงกันกับภาพเหตุการณ์จากกล้องวงจรปิด ตามภาพถ่ายเอกสารหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๕๔ และที่ ๕๕ ที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อคนร้ายขับรถจักรยานยนต์ผ่านกล้องวงจรปิดที่ร้านขายของชำ บ้านทุ่งจิว ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา คนร้ายมาด้วยกัน ๓ คน แต่เมื่อคนร้ายขับผ่านบ้านควนเนียง ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ปรากฏว่าเหลือเพียง ๒ คน โดยที่ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ได้มีโอกาสดูภาพเคลื่อนไหวจากกล้องวงจรปิดทั้งหมดมาก่อน โดยเฉพาะภาพขณะที่จำเลยที่ ๓ ช่วยถีบรถจักรยานยนต์ดังที่ให้การ ดังนั้นจำเลยที่ ๑ ย่อมไม่ทราบว่าเป็น

- ๓๖ -

ภาพจากกล้องวงจรปิดปรากฏเหตุการณ์ได้บ้าง แต่การที่จำเลยที่ ๑ สามารถให้การอธิบายข้อเท็จจริงดังกล่าวได้อย่างละเอียดจนหมดข้อสงสัยเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลที่อยู่ร่วมในเหตุการณ์จริง จึงสามารถนำเรื่องราวมาบอกเล่าได้ทั้งหมดเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งไม่ว่าจะหยิบยกข้อเท็จจริงส่วนใดที่จำเลยที่ ๑ ให้การ เมื่อนำมาตรวจสอบกับข้อมูลจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และกล้องวงจรปิดก็จะเห็นว่ามีความเชื่อมโยงตรงกันอย่างสมเหตุสมผล ไร้ข้อสงสัยว่าจะเป็นการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมา ส่วนจำเลยที่ ๒ ได้ให้การที่มีข้อเท็จจริงสอดคล้องตรงกันกับจำเลยที่ ๑ อันแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมทำผิดในเหตุการณ์เดียวกัน นอกจากนี้จำเลยที่ ๒ ยังให้การรับและให้รายละเอียดตั้งแต่เริ่มถูกควบคุมจนถึงชั้นสอบสวนเป็นข้อเท็จจริงเดียวกันโดยมาโดยตลอดว่า จำเลยที่ ๒ ร่วมประชุมวางแผน และทำหน้าที่ขับรถรับส่งผู้ร่วมก่อเหตุด้วย เมื่อพิจารณารายละเอียดที่จำเลยที่ ๒ ให้การในชั้นสอบสวนว่าในช่วงเช้าของวันเกิดเหตุ จำเลยที่ ๒ ขับรถยนต์กระบะของตนเองไปรับจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เพื่อไปรับรถคันประกอบระเบิดที่อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี จากนั้นได้ขับกลับมาที่บ้านสวรรค์ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา แล้วขับไปตามถนนสายบ้านขุนนายสังข์ มุ่งหน้าไปทางอำเภอบ้านพรุ เมื่อถึงร้านเซเวนอีเลฟเว่นได้กลับรถไปจอดที่ลานดิน ภายในรถมีนายมือดีอยู่ด้วย จากนั้นนายสุไลมานซึ่งขับรถตามหลังมาจอดรถที่ริมถนนให้จำเลยที่ ๓ ลงจากรถ จำเลยที่ ๓ มาขึ้นรถยนต์กระบะของจำเลยที่ ๒ เมื่อนายสุไลมาน จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ขับรถไปจอด มีการนัดหมายกันว่า

- ๓๗ -

จะไปพบกันที่มัสยิดบ้านลำลอง อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวตรงกันกับทิศทางการเคลื่อนที่ของรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา ตามเอกสารหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๓๒ ถึง ๓๙ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ยังได้ชี้ภาพของผู้ร่วมก่อเหตุที่เกี่ยวข้องทุกคน กับได้นำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพชี้จุดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เหมือนกับที่เคยให้ข้อมูลและนำชี้ไว้ในชั้นซักถาม ซึ่งการนำชี้ของจำเลยที่ ๑ ตามบันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุ เอกสารหมาย จ.๑๒๔ มีนางมารียามารดาของจำเลยที่ ๑ ส่วนจำเลยที่ ๒ มีนางสาวปัทมา ภรรยาของจำเลยที่ ๒ ร่วมเป็นพยาน ตามบันทึกการนำชี้เอกสารหมาย จ.๑๒๓ และ จ.๑๒๔ เมื่อพิจารณาจุดที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ นำชี้ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สถานที่ที่เกี่ยวข้องบางแห่งซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อยู่ด้วยกัน จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ก็จะมีนำชี้สถานที่แห่งเดียวกันเช่นหาดสะกอม ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การเป็นอย่างเดียวกันว่าเป็นที่ประชุมตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๒๓ แผ่นที่ ๑๔ ถึง ๑๖ และภาพถ่ายหมาย จ.๑๒๔ แผ่นที่ ๑๔ ถึง ๑๖ ศาลาหน้าโรงเรียนเจริญธรรมวิทยา ซึ่งเป็นจุดที่จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ นั่งรอจำเลยที่ ๒ ในช่วงเช้าของวันเกิดเหตุ ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๒๓ แผ่นที่ ๑๐ และภาพถ่ายหมาย จ.๑๒๔ แผ่นที่ ๑๗ เมื่อพนักงานสอบสวนพาจำเลยที่ ๑ ไปชี้คนละเวลากับจำเลยที่ ๒ ซึ่งสถานที่ดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นรายละเอียดที่อยู่ในความรู้เห็นเฉพาะของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ทั้งสิ้น แต่ทั้งสองคนนำชี้สถานที่ที่เกี่ยวข้องเหมือนกัน ทั้งนี้ตามภาพถ่ายการนำชี้ที่เกิดเหตุนั้นจะเห็นได้ว่ากระทำโดยเปิดเผยต่อหน้า

- ๗๘ -

สาธารณชนและเป็นการนำชี้สถานที่หลายแห่ง แต่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ก็ยังคงนำชี้ สถานที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รวมไปด้วยกันและยืนยันตรงกันว่าสถานที่ดังกล่าวผู้ร่วมก่อเหตุใช้ทำอะไร พฤติการณ์และ รายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเหล่านี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มิได้ให้การต่อหน้า พนักงานสอบสวนเท่านั้น แต่ยังมีทนายความ โตะอิหม่าม ซึ่งเป็นพยานคนกลางที่มีได้มีส่วนได้ ส่วนเสียกับเจ้าพนักงานของรัฐ และยังมีญาติของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมนำชี้ที่เกิดเหตุด้วย ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ไม่ว่าจะป็นเจ้าพนักงานตำรวจชุดสืบสวน เจ้าหน้าที่ซักถาม และคณะพนักงานสอบสวน ต่างก็จะถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการทำงานของเจ้าหน้าที่ว่ามีได้ทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่บังคับให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ต้องกระทำหรือไม่ กระทำการใด โดยเฉพาะจำเลยที่ ๒ ซึ่งปรากฏว่านางสาวปัทมา ภรรยาของจำเลยที่ ๒ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นผู้มีความรู้และทำงานอยู่องค์กรช่วยเหลือประชาชน หากพบว่าเจ้าพนักงานคนใดปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องหรือกระทำการใดเกินกว่าเหตุ ก็น่าจะดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้จำเลยที่ ๒ ได้รับความเป็นธรรม แต่ไม่ปรากฏว่านางสาวปัทมาได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อเรียกร้องสิทธิให้จำเลยที่ ๒ ไม่ว่าจะป็นการร้องเรียนผ่านสื่อมวลชนหรือร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาในระดับสูง ทั้งๆที่นางสาวปัทมาเบิกความยืนยันว่าจำเลยที่ ๒ ถูกข่มขู่และทำร้ายร่างกาย เมื่อจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ต่างให้ข้อมูลในชั้นซักถามและให้การในชั้นสอบสวนมีรายละเอียดเหมือนกัน

- ๗๙ -

ซึ่งเมื่อพิจารณาว่าการให้ข้อมูลของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ต่อเจ้าหน้าที่ซักถามและพนักงานสอบสวนนั้น เป็นการให้การต่อเจ้าพนักงานคนละชุด ต่างวันและเวลา กัน หากเป็นเรื่องราวที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ คิดขึ้นมาบอกเล่าเองก็ย่อมต้องปรากฏข้อแตกต่างให้เห็นเป็นพิรุณบ้างไม่มากก็น้อย เพราะจะเห็นได้ว่า พฤติการณ์ที่ให้ไว้ทั้งหมดมีทั้งรายละเอียดที่เป็นใจความสำคัญในวันเกิดเหตุว่ามีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นบ้าง และรายละเอียดปลีกย่อยที่เกิดขึ้นก่อนเกิดเหตุหลายครั้ง เนื่องจากมีการประชุมวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมและดูความคืบหน้าในการก่อเหตุ ข้อเท็จจริงจึงมีความสลับซับซ้อน ซึ่งยากแก่การจดจำ แต่กลับปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การเป็นอย่างเดียวกันตั้งแต่ชั้นซักถามจนถึงชั้นสอบสวน โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ถูกขู่เช็ญ ข่มขู่ หรือหลอกลวงเพื่อให้ตอบคำถาม เชื่อว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การรับสารภาพตามความจริงด้วยความสมัครใจ เมื่อนำมารับฟังประกอบพยานเอกสาร และพยานวัตถุไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ รถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา และรถยนต์เก๋ง หมายเลขทะเบียน ฉว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร ที่ตรวจยึดได้จากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งล้วนแล้วแต่ตรงกันกับข้อมูลจากการสืบสวนว่าคนร้ายใช้ในการติดต่อและเป็นพาหนะเดินทางดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น เช่นนี้แล้วพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมา มีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ เป็นคนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์คันสีแดงไปรับคนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด ส่วนจำเลยที่ ๒ เป็นคนร้ายที่ขับรถนำทางและรับกลุ่มคนร้ายที่รวมก่อเหตุกลับ สำหรับจำเลยที่ ๓

- ๘๐ -

ได้รับความจากพยานโจทก์ปากพันตำรวจตรีเกริกชัย ว่า ในช่วงเช้าของวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ หลังจากสืบพบว่าผู้ใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๙ ๑๖๕๗ ๔๔๓๔ อยู่ในพื้นที่บ้านหัวควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จึงได้นำกำลังซึ่งมีทั้งเจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าหน้าที่ทหารและผู้นำท้องถิ่นเข้าตรวจค้นพบจำเลยที่ ๓ กำลังกรีดยางพารา จำเลยที่ ๓ มีท่าทางตกใจ มือไม้สั่นอย่างเห็นได้ชัด จากการตรวจค้นตัวจำเลยที่ ๓ พบโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๙ ๑๖๕๗ ๔๔๓๔ ซึ่งเป็นหมายเลขต้องสงสัย พันตำรวจเอกศักดิ์ดาซึ่งร่วมตรวจค้นด้วย เบิกความสนับสนุนว่า ระหว่างที่จำเลยที่ ๓ อยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ จำเลยที่ ๑ โทรศัพท์เข้าไปหาจำเลยที่ ๓ หลายครั้ง แต่จำเลยที่ ๓ ไม่ได้แจ้งความจริงให้เจ้าหน้าที่ทราบว่าบุคคลที่โทรหาจำเลยที่ ๓ เป็นจำเลยที่ ๑ กลับให้ข้อมูลไปถึงบุคคลอื่นที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งเมื่อเรียกบุคคลดังกล่าวมาซักถามแล้วพบว่าไม่ได้เกี่ยวข้องจึงได้ปล่อยตัวไป และเมื่อตรวจสอบข้อมูลการโทรในโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๙ ๑๖๕๗ ๔๔๓๔ นั้นก็ปรากฏว่ามีการลบรายการโทรอันเป็นพิรุธ ข้อเท็จจริงนี้โจทก์มีเอกสารการใช้โทรศัพท์ที่คัดลอกจากโทรศัพท์เครื่องดังกล่าวตามเอกสารหมาย จ.๑๒๙ แผ่นที่ ๘, ๙ และเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๔ ถึง ๗ เปรียบเทียบกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์จากบริษัทผู้ให้บริการ จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๓๙ แสดงสนับสนุนให้เห็นด้วยว่า จำเลยที่ ๓ จงใจลบข้อมูลการโทรติดต่อในวันเกิดเหตุอันเป็นการติดต่อกันระหว่างจำเลยที่ ๓ กับจำเลยที่ ๑ ซึ่งหากจำเลยที่ ๓ ติดต่อกับจำเลยที่ ๑ ในฐานะคนรู้จักกันที่ติดต่อกันเป็นปกติทั่วไป

- ๘๑ -

ก็ไม่มีเหตุผลและความจำเป็นใดที่จะต้องลบข้อมูลการติดต่อดังกล่าว และแจ้งข้อมูลที่เป็นเท็จ ต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งการที่จำเลยที่ ๓ โทรติดต่อกับจำเลยที่ ๑ นั้นแสดงว่าจำเลยที่ ๓ รู้จักกับ จำเลยที่ ๑ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของจำเลยที่ ๓ ตามเอกสาร หมายเลข จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๓๘ ถึง ๔๐ เฉพาะรายการโทรเข้า ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จะเห็นว่ามีการรับสายทั้งหมด ๘๓ ครั้ง เป็นรายการรับสายจากจำเลยที่ ๑ ถึง ๗๖ ครั้ง แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ กับที่ ๓ มิใช่เพียงคนที่รู้จักกันทั่วไปแต่ต้องมีความสนิทสนมคุ้นเคยกันมากพอสมควร แต่ปรากฏว่าเมื่อจำเลยที่ ๓ พบจำเลยที่ ๑ ครั้งแรกขณะที่ถูกควบคุมตัวอยู่ที่สถานี ตำรวจภูธรสะเดา ได้ความจากพันตำรวจตรีเกริกชัยว่า ทั้งสองคนมีอากัปกิริยาหนึ่ง ซึ่งการที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ไม่ได้พูดคุยหรือทักทายกันเช่นคนที่รู้จักกันเป็นปกติทั่วไป จึงเป็นพฤติการณ์ที่ผิดวิสัย ส่อพิรุธ ทั้งจำเลยที่ ๓ ยังเลือกลบข้อมูลการใช้โทรศัพท์เฉพาะในวันเกิดเหตุในโทรศัพท์เคลื่อนที่ของตนเอง เพื่อมิให้สืบค้นว่าจำเลยที่ ๓ ติดต่อกับบุคคลใดบ้าง แสดงว่าจำเลยที่ ๓ ตั้งใจปกปิดข้อมูลดังกล่าว เมื่อพิจารณาคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๑ ว่าก่อนเกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ ไปรับจำเลยที่ ๓ จากบ้านหัวควน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ไปนอนบ้านญาติของจำเลยที่ ๓ ที่โรงเรียนบ้านสุเหร่า อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา เมื่อถึงช่วงเช้าของวันเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ โทรหาจำเลยที่ ๓ ให้เตรียมตัว เนื่องจากจะไปรับ ข้อเท็จจริงดังกล่าวมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของ

- ๘๒ -

จำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๑ ทั้งวันเวลา และตำแหน่งที่อยู่ของจำเลยที่ ๓ ซึ่งปรากฏว่าจำเลยที่ ๓ โทรหาจำเลยที่ ๑ ตั้งแต่เวลา ๖.๐๑ นาฬิกาถึงเวลา ๖.๑๙ นาฬิกา รวม ๔ ครั้ง ในขณะที่จำเลยที่ ๓ อยู่ที่บ้านสุเหร่า อำเภอจะนะ ตามข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของจำเลยที่ ๓ เอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๓๙ อันเป็นตำแหน่งเดียวกันกับที่จำเลยที่ ๑ ให้การถึงสถานที่ที่จำเลยที่ ๓ อยู่ นอกจากนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การตรงกันว่าจำเลยที่ ๓ ร่วมก่อเหตุด้วย โดยจำเลยที่ ๓ เข้าร่วมประชุมวางแผนในการก่อเหตุครั้งนี้ ทั้งในวันเกิดเหตุจำเลยที่ ๓ เป็นคนที่นั่งมาในรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิด แต่ได้ลงจากรถและไปขึ้นรถยนต์กระบะที่จำเลยที่ ๒ ขับไปจอดรอเพื่อรับผู้ก่อเหตุกลับ และในช่วงที่อยู่ตำบลพะตง จำเลยที่ ๓ มานั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของจำเลยที่ ๑ แล้วช่วยถือรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดที่จำเลยที่ ๔ ขับ คำให้การของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไร้ข้อสงสัยว่าจะให้การไปเพียงเพื่อปรักปรำหรือใส่ร้ายจำเลยที่ ๓ เนื่องจากไม่ปรากฏว่ามีเหตุโกรธเคืองใดกันมาก่อน ข้อเท็จจริงที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การถึงจำเลยที่ ๓ ยังมีความสอดคล้องกับภาพจากกล้องวงจรปิด และข้อมูลการใช้โทรศัพท์อย่างสมเหตุสมผล เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๓ ไม่ว่าจะเป็นการลบข้อมูลการติดต่อ การแจ้งเท็จต่อเจ้าพนักงาน และรายละเอียดที่จำเลยที่ ๓ ให้ต่อเจ้าหน้าที่ซักถาม และพนักงานสอบสวนซึ่งมีลักษณะปกปิดข้อเท็จจริงดังจะเห็นได้ว่าข้อมูลที่จำเลยที่ ๓ แจ้งว่า จำหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ จำได้แต่เพียงว่าบันทึกชื่อจำเลยที่ ๑ ในโทรศัพท์ว่า SAN

- ๘๓ -

แต่จำเลยที่ ๓ ไม่ได้แจ้งว่าชื่อ VO ที่บันทึกไว้เป็นหมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ เป็นหมายเลขของ
จำเลยที่ ๑ ด้วย ทั้งที่หมายเลขดังกล่าวเป็นหมายเลขที่จำเลยที่ ๑ ใช้เป็นหลักในการติดต่อกับจำเลยที่ ๓
และจำเลยที่ ๓ ให้ข้อมูลว่าไม่รู้จักกับจำเลยที่ ๒ แต่ปรากฏว่าในโทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ ๓
มีบันทึกหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๒ ในชื่อว่า "พงค์" ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๑ แผ่นที่ ๑ ถึง ๓ ส่วนที่
จำเลยที่ ๓ ให้การในชั้นสอบสวนว่า เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ พาจำเลยที่ ๓ ไปนอนที่บ้าน
ของนายอารีเพ็ญ ต่อมาในช่วงเช้าของวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ มารับจำเลยที่ ๓ พาไปที่ริมถนน
ตำบลสะกอม ให้จำเลยที่ ๓ ลงจากรถ จำเลยที่ ๓ ไปขึ้นรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นเวฟ ๑๒๕ สีแดง ไปในซอย
บ้านสุวรรณคีมีรถยนต์เก๋งมารับไปที่สถานที่กรีดยาง จำเลยที่ ๓ ลงจากรถเป็นบริเวณปากทางเข้าบ้าน จากนั้นก็
ไม่ได้พบจำเลยที่ ๑ อีกเลย ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๒๖๒ ซึ่งในชั้นซักถามจำเลยที่ ๓ ก็ให้
ข้อมูลทำนองว่าได้นั่งรถบอกเส้นทางกับคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเมื่อทราบว่ามีเหตุระเบิดที่อำเภอหาดใหญ่ จึงนึก
ขึ้นได้ว่าจำเลยที่ ๓ บอกเส้นทางให้กลุ่มคนร้าย ข้อเท็จจริงดังกล่าวแม้จำเลยที่ ๓ จะปฏิเสธและให้
ข้อเท็จจริงไม่ตรงกับรายละเอียดที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้ไว้เรื่องยานพาหนะที่พากันนั่งไป แต่เมื่อ
พิจารณาประกอบเหตุผลว่าหากจำเลยที่ ๓ ไม่ได้ร่วมก่อเหตุกับกลุ่มคนร้ายซึ่งมีจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อยู่
ด้วย ย่อมไม่มีเหตุผลใดที่จำเลยที่ ๑ จะมานำพาจำเลยที่ ๓ ไปเป็นคนนำชี้เส้นทางให้กลุ่มคนร้ายแม้เป็นเพียง
เส้นทางบางช่วง เพราะเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่ต้องมีการวางแผนเป็นขั้นตอนไว้ล่วงหน้าก่อนว่า ใครทำ

- ๘๔ -

หน้าที่ใดบ้างซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบุคคลกันอย่างชัดเจน เพื่อมิให้เกิดข้อผิดพลาดและที่สำคัญต้องปกปิดไม่ให้คนนอกกลุ่มล่วงรู้ความลับเพราะอาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของงานและความไม่ปลอดภัยของกลุ่มผู้ก่อเหตุเอง จากข้อเท็จจริงที่จำเลยที่ ๓ กล่าวอ้างดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ไร้ซึ่งเหตุผลไม่อาจรับฟังได้ ทั้งได้รับความจากพยานโจทก์ปากพันตำรวจเอกกิตติศัพท์ ยืนยันว่าจำเลยที่ ๓ รับสารภาพว่าร่วมก่อเหตุคดีนี้จริง ตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมาย จ.๑๗๖ ในส่วนของจำเลยที่ ๔ โจทก์มีนางสาวปิยนัฐ ซึ่งเป็นพยานแวดล้อมใกล้ชิดกับที่เกิดเหตุเป็นอย่างยิ่งเบิกความว่า พยานเห็นหน้าคนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด เพราะในขณะที่คนร้ายจะขับเลี้ยวเข้าซอยสุทธิสมิทธิ์ คนร้ายขับผ่านพยานและเหยี่ยวหลังหันไปมองทางด้านหลังซึ่งพยานและนางสาวอันศยายืนอยู่ โดยคนร้ายสวมหมวกนิรภัยมีพลาสติกบังลมด้านหน้าแต่ได้เปิดพลาสติกบังลมขึ้นประมาณ ๔๕ องศา ภายหลังเกิดเหตุพยานเดินทางไปให้การต่อพนักงานสอบสวนทันที และให้ข้อมูลเพื่อสเก็ทซ์ภาพคนร้ายตามภาพสเก็ทซ์ หมายเลข จ.๒๑๙ แผ่นที่ ๓ ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจนำภาพถ่ายของชายหลายคนมาให้พยานดู พยานยืนยันภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๒๐ แผ่นที่ ๕ ว่าคล้ายกับชายคนร้ายที่ขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดเนื่องจากปากและจมูกคล้ายกัน ซึ่งข้อเท็จจริงที่พยานเบิกความ จะเห็นได้ว่า มีรายละเอียดตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ซึ่งพยานเห็นเหตุการณ์รถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดจะชนกับรถบรรทุกสินค้า แล้วรถคันประกอบระเบิดเลี้ยวขวาเข้าซอยสุทธิสมิทธิ์ พยานยังได้ไปบอกให้

- ๘๕ -

จำเลยที่ ๑ แจ้งหมายเลขทะเบียนรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดให้คนขับรถบรรทุกสินค้าทราบ นอกจากนี้หลังจากที่พยานเดินทางกลับไปทำงานแล้ว พยานยังตัดสินใจขับรถติดตามรถจักรยานยนต์ที่จำเลยที่ ๑ ขับเนื่องจากเห็นคนขับรถจักรยานยนต์ที่จะชนกับรถยนต์บรรทุกนั่งซ้อนท้ายไปกับจำเลยที่ ๑ ทั้งที่จำเลยที่ ๑ เป็นคนที่พยานบอกให้ไปแจ้งหมายเลขทะเบียนรถให้คนขับรถบรรทุกสินค้าทราบ แต่เมื่อไม่สามารถติดตามได้ทัน พยานจึงกลับไปถ่ายรูปรถจักรยานยนต์ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๒๐ แผ่นที่ ๒ โดยมีนางสาวอัญญาเบิกความสนับสนุน ข้อเท็จจริงดังกล่าวหาใช่ว่าจะเป็นเพียงคำพูดกล่าวอ้างของพยานอย่างเดียว แต่เมื่อดูภาพจากกล้องวงจรปิดหน้าร้านเซเวนอีเลฟเวนที่เกิดเหตุก็จะเห็นได้ว่ามีภาพของพยานและนางสาวอัญญาปรากฏอยู่ที่เบิกความ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๒๐ แผ่นที่ ๓ ส่วนเหตุการณ์ที่รถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดจะขับชนรถยนต์บรรทุกสินค้าก็ปรากฏอยู่ในฮาร์ดดิสก์หมายเลข วจ.๑ สนับสนุนให้เห็นว่าพยานกับนางสาวอัญญาอยู่ในที่เกิดเหตุก่อนเกิดเหตุระเบิด และถ้อยคำที่พยานให้การต่อพนักงานสอบสวนเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง ยิ่งไปกว่านั้นยังมีภาพถ่ายรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดที่จอดทิ้งไว้หน้าร้านเซเวนอีเลฟเวนที่เกิดเหตุด้วย ลักษณะภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๒๐ แผ่นที่ ๒ เป็นการถ่ายเพื่อเจาะจงให้เห็นป้ายทะเบียนรถ ซึ่งภายหลังเกิดเหตุพยานเดินทางไปพร้อมกับนางสาวอัญญาเพื่อจะให้ข้อมูลต่อเจ้าพนักงานตำรวจทันทีถึงเหตุการณ์ที่พยานพบเห็นอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีข้อเท็จจริงเป็นจำนวนมากว่าเกิดเหตุการณ์

- ๘๖ -

อะไรบ้าง พยานให้การถึงรายละเอียดต่างๆก่อนที่เจ้าพนักงานตำรวจจะหาข้อมูลได้จากกล้องวงจรปิด แต่รายละเอียดตรงกันกับภาพเหตุการณ์ที่ปรากฏในกล้อง แสดงให้เห็นว่าพยานเบิกความไปตามที่ตนประสบพบเห็น โดยมีได้เสริมแต่งรายละเอียดส่วนใดส่วนหนึ่งขึ้นมาเอง และพยานเห็นหน้าคนร้าย บางส่วนตามที่พยานให้ข้อมูลจริง โดยมีได้มุ่งใส่ร้ายบุคคลดังกล่าว ดังจะเห็นได้ว่าแม้พยานได้พูดคุยกับ จำเลยที่ ๑ ด้วยแต่เมื่อพยานไม่เห็นใบหน้า พยานก็ไม่ได้ให้รายละเอียดหรือชี้ภาพคนขับรถ จักรยานยนต์คันสีแดงว่าเป็นจำเลยที่ ๑ ส่วนการที่พยานเบิกความว่าไปให้การหลังเกิดเหตุ ๒ วัน แต่บันทึกคำให้การจัดทำในวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ ก็ไม่ทำให้คำให้การในชั้นสอบสวนมีข้อพิรุธสงสัย เพราะพยานยืนยันว่าในวันเกิดเหตุพยานและนางสาวอันศยาเดินทางไป ที่สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ด้วย เมื่อปรากฏว่าพนักงานสอบสวนระบุในบันทึกคำให้การว่า ขณะที่ให้การเกิดเหตุระเบิดที่สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๒๔๕ แสดงว่า พยานได้ไปให้การถึงข้อเท็จจริงที่พบเห็นในวันเกิดเหตุ การที่พยานและนางสาวอันศยาเดินทางไปให้การ ต่อพนักงานสอบสวนหลายครั้งจึงอาจทำให้จดจำรายละเอียดปลีกย่อยผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้าง เพราะพยานมาเบิกความภายหลังเหตุการณ์เกิดขึ้นมานานพอสมควร เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงและ พฤติการณ์ที่พยานเบิกความและให้การเป็นอย่างเดียวกัน จะเห็นได้ว่าพยานปากนางสาวปิยนัฐ เป็นบุคคลประเภทช่างสังเกตและจดจำรายละเอียดต่างๆได้ดี ใสใจและให้ความสำคัญต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

- ๘๗ -

รอบตัว แม้ไม่ใช่เรื่องของตนเอง ดังนั้นที่พยานไปให้ข้อมูลตามภาพสเก็ตช์และได้เลือกภาพของจำเลยที่ ๔ ว่า มีความคล้ายกับชายคนร้ายที่พยานเห็นในวันเกิดเหตุ จึงมีเหตุผลให้เชื่อได้ว่าจำเลยที่ ๔ คล้ายกับคนร้ายที่ซัปรถจักรยานยนต์คันสีน้ำเงิน อย่างไรก็ตามก็เพียงข้อเท็จจริงดังกล่าวก็ยังไม่อาจชี้ชัดอย่างมั่นคงได้ว่าจำเลยที่ ๔ เป็นคนซัปรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด เนื่องจากขณะที่พยานเห็นหน้าคนร้ายนั้น คนร้ายสวมหมวกนิรภัยซึ่งแม้จะเปิดพลาสติกบังลมขึ้น ๔๕ องศา แต่การสวมหมวกนิรภัยไว้ย่อมปิดบังทรงผมและใบหน้าบางส่วน จึงต้องพิจารณาพยานหลักฐานอย่างอื่นประกอบ ซึ่งโจทก์ยังมีนายอับดุลตอลและ พี่ชายของจำเลยที่ ๔ มาเบิกความว่า โทรศัพท์ที่หื้อซั่มซุงสีขาวยหมายเลข ๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ เป็นของจำเลยที่ ๔ และพันตำรวจโทดำรงศักดิ์ เบิกความว่า ขณะเข้าตรวจยึดโทรศัพท์เครื่องดังกล่าว พบญาติของจำเลยที่ ๔ แจ้งว่า ก่อนหน้าที่เจ้าพนักงานตำรวจจะมาถึง จำเลยที่ ๔ นั่งเล่นอยู่แต่ได้วิ่งหนีไปเมื่อเห็นเจ้าพนักงานตำรวจ ซึ่งตรงกันกับที่พยานปากนายอับดุลตอลและการไต่สวนในชั้นสอบสวนตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๒๒๗ โดยพยานให้การไว้เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ นอกจากนี้พยานยังชี้ภาพจำเลยที่ ๔ ยืนยันว่าเป็นเจ้าของโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ ตามเอกสารหมาย จ.๑๑๐ ซึ่งได้จัดทำต่อหน้าภรรยาของพยานซึ่งเป็นพี่สาวของจำเลยที่ ๔ บิดาของพยานและโต๊ะอิหม่ามด้วย ไม่ปรากฏว่าพี่สาวของจำเลยที่ ๔ ซึ่งอยู่ด้วยในขณะที่มีการชี้ภาพและให้ข้อมูลโต้แย้งคัดค้านว่าข้อมูลที่นายอับดุลตอลให้

- ๘๘ -

ไม่ถูกต้องหรือเป็นข้อมูลเท็จ ซึ่งหากจำเลยที่ ๔ ไม่ได้กระทำความผิด ก็ไม่มีเหตุผลใดที่จะต้องวิง
หลบหนีเจ้าพนักงานตำรวจ ประกอบกับหลังจากที่จำเลยที่ ๔ ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุม จำเลยที่ ๔
รับว่าเป็นเจ้าของโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อซัมซุงหมายเลข ๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ ตามบันทึกคำให้การผู้ต้องหา
และบันทึกการชี้ภาพเอกสารหมาย จ.๑๙๒ และ จ.๑๙๖ ซึ่งได้กระทำต่อหน้าทนายความด้วย จึงฟัง
ได้ว่าจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ใช้หมายเลข ๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ เมื่อนำข้อมูลการใช้โทรศัพท์หมายเลข
๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๖๐ ถึง ๖๔ มาพิจารณาแล้วเห็นได้ว่าในวันที่
๕ และวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันก่อนเกิดเหตุและวันเกิดเหตุ นั้น ปรากฏตำแหน่งของผู้ใช้
หมายเลขดังกล่าวว่าอยู่ในประเทศไทยไม่ใช่ประเทศสหพันธรัฐมาเลเซียดังที่จำเลยที่ ๔ นำสืบต่อสู้
และเมื่อนำไปพิจารณาประกอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๘ ๐๘๗๔ ๗๕๔๔ ของจำเลยที่ ๑
ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๔๒ พบว่าทั้งสองหมายเลขมีการติดต่อกันในวันที่ ๕ พฤษภาคม
๒๕๕๗ โดยจำเลยที่ ๑ โทรไปหมายเลข ๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ ของจำเลยที่ ๔ ในเวลา ๑๑.๐๔ นาฬิกา
และเวลา ๑๖.๑๑ นาฬิกา จำเลยที่ ๔ โทรไปหาจำเลยที่ ๑ ในเวลา ๑๓.๔๖ นาฬิกาและเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา
ในวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ โทรศัพท์หาจำเลยที่ ๔ รวม ๑๔ ครั้ง ตั้งแต่เวลา ๗.๑๕ นาฬิกา
๗.๔๓ นาฬิกา ๘.๓๐ นาฬิกา ๙.๒๕ นาฬิกา ๙.๔๔ นาฬิกา ๙.๕๙ นาฬิกา ๑๐.๒๕ นาฬิกา ๑๐.๓๑ นาฬิกา
๑๐.๓๖ นาฬิกา ๑๐.๓๙ นาฬิกา ๑๐.๔๔ นาฬิกา ๑๐.๔๙ นาฬิกา ๑๑.๑๔ นาฬิกา และเวลา ๑๑.๑๙ นาฬิกา

- ๘๙ -

ส่วนจำเลยที่ ๔ โทรศัพทหาจำเลยที่ ๑ ในเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกาในตำแหน่งบ้านลำลอง ซึ่งเป็นตำแหน่งที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รับว่าผู้ก่อเหตุใช้เป็นจุดนัดพบ ซึ่งการที่จำเลยที่ ๑ โทรศัพทหาจำเลยที่ ๔ หลายครั้ง โดยเฉพาะก่อนก่อเหตุอันสอดคล้องกับที่จำเลยที่ ๑ ให้การในชั้นสอบสวนว่า ในขณะที่จำเลยที่ ๑ รอจำเลยที่ ๔ อยู่ที่บ้านสุวรรณค์ ตำบลสะกอม อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ช่วงเวลาประมาณ ๙ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ โทรศัพทสอบถามจำเลยที่ ๔ ว่าอยู่ที่ไหน ยิ่งไปกว่านั้นจำเลยที่ ๔ ยังโทรติดต่อกับหมายเลข ๐๙ ๘๐๕๙ ๙๐๗๖ ซึ่งเป็นหมายเลขของคนร้ายในวันเกิดเหตุหลายครั้ง นอกจากนี้ตามข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของจำเลยที่ ๔ เอกสารหมาย จ.๑๖๔ แผ่นที่ ๖๐ ซึ่งแสดงให้เห็นตำแหน่งของจำเลยที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จะเห็นได้ว่าปกติแล้วจำเลยที่ ๔ จะเดินทางไปมาเฉพาะระหว่างอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี และอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา เท่านั้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับคำของนายอับดุลตอลละ ที่ตอบคำถามค้านนายจำเลยที่ ๔ ว่าจำเลยที่ ๔ มีภรรยาอยู่ที่อำเภอโคกโพธิ์ อันเป็นการสนับสนุนให้เห็นว่าจำเลยที่ ๔ เดินทางไปมาระหว่างบ้านภรรยาและบ้านญาติของจำเลยที่ ๔ แต่เฉพาะในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ช่วงเวลา ๑๓.๔๖ นาฬิกา และวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันก่อนเกิดเหตุและวันเกิดเหตุ ปรากฏว่าจำเลยที่ ๔ อยู่ที่อำเภอจะนะ แล้วเคลื่อนที่ไป อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ไปอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี แล้วกลับมาที่บ้านลำลอง อำเภอนาทวี ในเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา อันเป็นกรณีผิดจาก

- ๙๐ -

วันอื่น ๆ และผิดจากถิ่นที่อยู่ปกติของจำเลยที่ ๔ แต่ทิศทางการเคลื่อนที่ของจำเลยที่ ๔ ในวันที่ ๕ และวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ กลับไปสอดคล้องตรงกันกับเส้นทางของกลุ่มผู้ก่อเหตุและยังสอดคล้องกับรายละเอียดที่จำเลยที่ ๑ ให้การในชั้นสอบสวนว่า วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ ไปนอนกับจำเลยที่ ๑ ที่โรงเรียนเจริญธรรมวิทยา และในวันก่อเหตุจำเลยที่ ๔ เดินทางไปรับรถคันประกอบระเบิดที่จังหวัดปัตตานี เมื่อนำข้อมูลและพฤติการณ์ดังกล่าวของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ มารับฟังประกอบคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งได้ให้การตรงกันว่าจำเลยที่ ๓ ทำหน้าที่นั่งมาในรถยนต์กระบะคันประกอบระเบิดที่นายสุไลมานขับ และช่วยถือรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด แต่จำเลยที่ ๓ ไม่ได้เข้าไปในที่เกิดเหตุด้วย โดยจำเลยที่ ๓ มาขึ้นรถยนต์กระบะของจำเลยที่ ๒ ซึ่งจอดรอรับกลุ่มผู้ก่อเหตุ ส่วนจำเลยที่ ๔ ทำหน้าที่เป็นคนขับรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิด โดยที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่มีโอกาสนัดแนะหรือพูดคุยกันมาก่อนว่าจะซัดทอดหรือพาดพิงบุคคลใดบ้าง เช่นนี้แล้วคำซัดทอดของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แม้จะมีลักษณะเป็นคำซัดทอดของผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน แต่ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายห้ามมิให้รับฟังเสียทีเดียว แต่จะต้องรับฟังด้วยความระมัดระวัง ซึ่งการก่อเหตุที่มีผู้ร่วมก่อเหตุหลายคน มีการวางแผนอย่างแยบยลจะรู้กันเพียงเฉพาะกลุ่มที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเท่านั้น หากไม่ได้รับการเปิดเผยจากผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันแล้ว ย่อมเป็นการยากที่จะนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมาย

- ๙๑ -

เมื่อไม่ปรากฏว่ามีเหตุจูงใจที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จะต้องมาประกันจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ อีกทั้งการที่จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ต้องรับผิดชอบก็มิได้ช่วยให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ พ้นผิดหรือได้รับโทษน้อยลง แต่ประการใด คำให้การของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีเหตุผลรับฟัง และแม้คำให้การดังกล่าวจะเป็นพยานบอกเล่าแต่เป็นคำให้การของบุคคลที่อยู่ร่วมในที่เกิดเหตุโดยจำเลยที่ ๑ ให้การตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในฐานะพยานมีความยาว ๑๓ หน้ากระดาษพิมพ์ ให้การในฐานะผู้ต้องหาเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ มีความยาว ๑๒ หน้ากระดาษพิมพ์ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้การมีความยาว ๗ หน้ากระดาษพิมพ์ โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้ให้การในส่วนของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ มีรายละเอียดตรงกันมาโดยตลอด ซึ่งยากจะปรุงแต่งให้ผิดไปจากความเป็นจริง โดยกล่าวถึงเหตุการณ์ในการกระทำความผิดรวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทั้งยังมีส่วนสอดคล้องเชื่อมโยงกับวัตถุพยานต่าง ๆ เมื่อพิจารณาตามสภาพ ลักษณะแหล่งที่มา และข้อเท็จจริงแวดล้อมประกอบพยานบอกเล่าเหล่านี้แล้ว เชื่อว่าจะพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้ ดังนั้นจึงมีเหตุผลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๒๒๖/๓ วรรคสอง (๑) ที่จะรับฟังคำให้การของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ดังกล่าวมาประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ตรวจยึดได้จากจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของจำเลยทั้งสี่และคนร้าย กับข้อมูลจากกล้องวงจรปิดดังที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๓ และที่ ๔

- ๙๒ -

เป็นคนร้ายที่ร่วมก่อเหตุกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวกด้วย ส่วนที่จำเลยที่ ๑ นำสืบต่อผู้ว่า จำเลยที่ ๑ รับสารภาพในชั้นสอบสวนโดยไม่ทราบว่าเป็นการรับสารภาพ และจำเลยที่ ๒ ถูกเจ้าพนักงานข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายจึงรับสารภาพนั้น เนื่องจากคดีนี้เป็นคดีที่ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก การสืบสวนและสอบสวนทำในรูปคณะกรรมการสืบสวนและคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งล้วนเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่จำนวนมากที่ได้รับการแต่งตั้ง การสอบคำให้การจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ชั้นสอบสวนก็กระทำโดยคณะพนักงานสอบสวนหลายคนและกระทำต่อหน้าทนายความ และโต๊ะอิหม่าม หากมีการกระทำต่อร่างกายและการบังคับขู่เข็ญจริง บุคคลดังกล่าวรวมถึงจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ก็คงมีการร้องเรียนผู้บังคับบัญชาระดับสูง จึงไม่เชื่อว่าจะมีการบังคับขู่เข็ญจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เพราะย่อมไม่เกิดผลดีแก่เจ้าพนักงานตำรวจที่ทำคดีนี้ และที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ นำสืบว่า ในชั้นซักถามถูกเจ้าหน้าที่ทำร้ายและข่มขู่ให้รับสารภาพกับได้ลงลายมือชื่อในรายงานผลการซักถาม โดยไม่ได้อ่านข้อความเนื่องจากถูกทำร้ายร่างกายและเจ้าหน้าที่ไม่ได้อ่านรายงานผลการซักถามให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ฟังก่อนนั้น เห็นว่า ตามรายงานผลการซักถามเบื้องต้นของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๖๕ ถึง จ.๑๗๑ ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กล่าวถึงการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นโดยละเอียดทุกขั้นตอนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อและพิมพ์ลายนิ้วมือลงในเอกสารทุกแผ่น นอกจากนี้ยังมีภาพถ่ายที่เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นถึงสีหน้าและอารมณ์ของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ รวมทั้ง

- ๙๓ -

บรรยากาศในระหว่างการพูดคุยซักถามของเจ้าหน้าที่ผู้ซักถามกับจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ตามเอกสารหมาย จ.๑๖๕ ถึง จ.๑๗๒ และ จ.๒๐๒ อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นกันเองในระหว่างการพูดคุยกัน จึงไม่เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ผู้ซักถามจะบังคับข่มขู่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เพื่อให้การไปตามรายงาน สำหรับสำเนาบันทึกการตรวจค้น/ตรวจยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ ๓ ตามเอกสารหมาย จ.๒๑๒ แผ่นที่ ๔ ซึ่งไม่ปรากฏลายมือชื่อของจำเลยที่ ๓ แต่เอกสารดังกล่าวเป็นเพียงสำเนาเอกสารซึ่งถูกนำไปกรมทหารพรานที่ ๔๑ พร้อมกับจำเลยที่ ๓ มิใช่ต้นฉบับ เมื่อต้นฉบับเอกสารการตรวจยึดตามเอกสารหมาย จ.๑๘๙ มีลายมือชื่อของจำเลยที่ ๓ ที่รับว่าเจ้าหน้าที่ตรวจยึดโทรศัพท์ได้จากตัวจำเลยที่ ๓ จริง แม้จำเลยที่ ๓ จะตอบคำถามติงหนายจำเลยที่ ๓ ว่าไม่ทราบว่าเป็นลายมือชื่อของจำเลยที่ ๓ หรือไม่ แต่เมื่อพิจารณาดูเปรียบเทียบกับลายมือชื่อในบันทึกคำให้การผู้ต้องหาเอกสารหมาย จ.๒๖๒ ซึ่งจำเลยที่ ๓ รับว่าเป็นลายมือชื่อของตนเองจริง ปรากฏว่าเหมือนกัน จึงไม่ทำให้เกิดเป็นข้อพิรุธสงสัยอันจะมีผลเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยได้ ส่วนที่จำเลยทั้งสี่นำสืบปฏิเสธอ้างฐานที่อยู่ แต่ปรากฏจากข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยทั้งสี่ซึ่งจะบ่งบอกถึงสถานที่อยู่ของจำเลยทั้งสี่อย่างชัดเจน ปรากฏว่าจำเลยทั้งสี่ไม่ได้อยู่ในสถานที่ตามที่น่าสืบกล่าวอ้างแต่อย่างใด ยิ่งไปกว่านั้นที่จำเลยทั้งสี่อ้างว่าไม่รู้จักกันก็ล้วนแล้วแต่ขัดแย้งกับที่เคยให้การไว้ในชั้นซักถามและชั้นสอบสวน พยานหลักฐานของจำเลยทั้งสี่ไม่อาจหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้

- ๙๔ -

จากพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมีน้ำหนักรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยทั้งสี่กับพวกร่วมกันนำระเบิดแสวงเครื่องมาประกอบไว้ในรถยนต์กระบะและรถจักรยานยนต์แล้วนำไปจอดทิ้งไว้ในที่เกิดเหตุ เมื่อที่เกิดเหตุเป็นสถานที่ราชการที่จะมีประชาชนมาติดต่อเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน และหน้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่น อันเป็นแหล่งชุมชนที่มีผู้มาซื้อสินค้าและบริการอยู่โดยตลอด ทั้งถนนหน้าร้านดังกล่าวจะมีรถแล่นสัญจรผ่านไปมาและมีบ้านเรือนของประชาชนจำนวนมากตั้งอยู่สองฝั่งถนน ระเบิดแสวงเครื่องเป็นวัตถุระเบิดที่มีรัศมีการทำลายร้ายแรง ทำลายชีวิตมนุษย์และทรัพย์สินได้ในบริเวณกว้าง สะเก็ดระเบิดของระเบิดแสวงเครื่องดังกล่าวอาจถูกประชาชนที่มาติดต่อ ประชาชนที่อยู่อาศัยหรือสัญจรไปมาในบริเวณดังกล่าวได้รับอันตรายแก่กายจนถึงแก่ชีวิตได้ ทั้งทำให้บ้านเรือนและทรัพย์สินของประชาชนในบริเวณดังกล่าวได้รับความเสียหาย จำเลยทั้งสี่จึงมีความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ฐานร่วมกันทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นได้รับความเสียหาย และเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ ฐานร่วมกันมิและใช้วัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับความผิดฐานอั้งยี่ ซ่องโจร ก่อการร้าย ฐานร่วมกันตระเตรียมการสมคบกันเพื่อก่อการร้าย โจทก์มีคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ เข้าร่วมเป็นสมาชิกแนวร่วมขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานีจริง เคยสาบานตัวและรับฟังการบรรยายโดยจำเลยที่ ๑ รับว่า จำเลยทั้งสี่อยู่ในขบวนการเดียวกัน นอกจากนี้โจทก์ยังมีข้อมูลกลุ่มเครือข่าย

- ๙๕ -

ผู้ก่อความไม่สงบตามเอกสารหมายเลข จ.๑๓๕ แผ่นที่ ๔ จ.๑๓๙ แผ่นที่ ๑ ถึง ๔ และแผ่นที่ ๗ กับเอกสารหมายเลข จ.๑๔๐ มาแสดงสนับสนุนว่าจำเลยทั้งสองอยู่ในกลุ่มขบวนการดังกล่าว ซึ่งพฤติการณ์ที่จำเลยทั้งสองทำร่วมกันก่อเหตุร้ายประกอบระเบิดไปวางที่สถานีราชการและแหล่งชุมชน แม้กระทำในเขตอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งมีใช้พื้นที่ในส่วนที่ขบวนการต้องการแบ่งแยกด้วย แต่ก็สอดคล้องกันกับความมุ่งหมายและวิธีการของขบวนการที่มุ่งทำให้เกิดความเสียหาย ลดความน่าเชื่อถือของรัฐบาล ลักษณะการกระทำมีการแบ่งหน้าที่กันทำอย่างชัดเจน มีการประชุมวางแผนสมคบคิดกันมาในการกระทำความผิดดังกล่าวล่วงหน้าเป็นขั้นตอน รวมทั้งวัตถุประสงค์แสวงเครื่องที่จำเลยทั้งสองร่วมกันมีไว้ในครอบครองและใช้ในการกระทำความผิดดังกล่าวล้วนเป็นรูปแบบของขบวนการผู้ก่อการร้ายที่มักใช้วิธีการรุนแรงดังกล่าวเพื่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและชีวิตของประชาชนผู้บริสุทธิ์สร้างความปั่นป่วนให้เกิดความหวาดกลัว การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นความผิดฐานเป็นอั้งยี่ ซ่องโจร เตรียมการเพื่อการก่อการร้ายและร่วมกันก่อการร้ายด้วย

อนึ่ง ขากรณจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้าเวฟหมายเลขตัวรถ เอ็นเอฟ๑๒๕ซี-๐๐๙๗๑๕๙ เลขเครื่องยนต์ เอ็นเอฟ๑๒๕ ซีอี-๐๐๙๗๑๕๙ จำนวน ๑ คัน เหล็กเส้นตัด ๑ ถูง ชิ้นส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๑ ชิ้น ชิ้นส่วนแบตเตอรี่ ๑ ชิ้น แผงวงจรสี่เหลี่ยม ๑ ชิ้น ชิ้นส่วนโลหะทรงกลมมีเกลียว ๑ ถูง ชิ้นส่วนโลหะบรรจุระเบิด ๑ ถูง ชิ้นส่วนขวดพลาสติกสีขาว ๑ ถูง ชิ้นส่วนของคาปาซิเตอร์ ๑ ชิ้น ชิ้นส่วนพลาสติก

- ๙๖ -

สีแดง ๑ ชุด ปลอกแฮนด์รถจักรยานยนต์คันก่อนเหตุ ๑ ชุด ฝาปิดจุกลมยางรถจักรยานยนต์คันก่อนเหตุ
๑ ชุด ชิ้นส่วนกระจกไฟหน้ารถคันก่อนเหตุ ๑ ชุด ป้ายทะเบียนรถคันก่อนเหตุ ๑ ชุด ก้านเบรกมือถึ
รถคันก่อนเหตุ ๑ ชุด สายไฟสวิตช์ปิดเปิดรถคันก่อนเหตุ ๑ ชุด ซึ่งเป็นชิ้นส่วนของวัตทุระเบิดแสงเครื่อง
ที่ใช้ก่อเหตุที่หน้าร้านเซเวนอีเลฟเวน สาขาพลพิชัย ซากรถยนต์กระบะยี่ห้อโตโยต้า วิโก้ หมายเลข
ทะเบียน ผต ๘๑ สข ชิ้นส่วนแบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ฝาหลังแผงวงจร ชิมการ์ดมินิเอ ไอ เอส
(แบบเล็ก) หมายเลขชิม ๘๙๖๖๐๓-๑๔๑๐-๖๗๑๘-๒๕๗๔-๑ เอส๓๔๑ จำนวน ๑ อัน แบตเตอรี่
ขนาด ๙ โวลต์ ๑ ก้อน สายเสียบแบตเตอรี่ ภาชนะหุ้มระเบิด ภาชนะบรรจุระเบิด(ถังแก๊ส) ๑ ถัง
เหล็กเส้นตัด ชิ้นส่วนป้ายทะเบียนรถยนต์ ผค ๒๗๐๓ สงขลา (ทำขึ้นเอง) มือจับประตูรถด้านขวา ๑ อัน
อันเป็นชิ้นส่วนของวัตทุระเบิดแสงเครื่องที่ใช้ก่อเหตุบริเวณลานจอดรถสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่
รถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บร ๑๓๔๐ สงขลา รถยนต์แก๊ง ยี่ห้อนิสสัน หมายเลขทะเบียน
ฉว ๔๑๖๐ กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๙ ๑๖๕๗ ๔๔๓๔ และหมายเลข
๐๙ ๓๗๓๔ ๘๔๓๖ โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีหมายเลขอิมี่ ๒ หมายเลขคือหมายเลข ๓๕๙๖๐๔๐๕๐๗๗๘๕๖๘
และ ๓๕๙๖๐๔๐๕๐๗๗๘๕๗๖ เป็นทรัพย์สินที่จำเลยทั้งสี่กับพวกได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้กระทำความผิด
ให้รับเสีย ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๓(๑) สำหรับชิ้นส่วนหมวกนิรภัย ๑ ชุด ปรากฏตาม
ภาพจากกล้องวงจรปิดหมาย วจ.๑ ว่าหลังจากที่จำเลยที่ ๔ จอดรถแล้วได้ขึ้นรถจักรยานยนต์ซ้อนท้าย

- ๙๗ -

รถของจำเลยที่ ๑ โดยไม่ได้ถอดหมวกนิรภัยวางไว้และตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๔๒ แผ่นที่ ๔ ซึ่งเป็นภาพรถจักรยานยนต์คันประกอบระเบิดก่อนเกิดเหตุระเบิด ไม่ปรากฏว่ามีหมวกนิรภัยอยู่ที่รถคันดังกล่าว ชิ้นส่วนหมวกนิรภัยจึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่คนร้ายได้ใช้ในการกระทำความผิด ส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขอีมี ๓๕๘๓๔๗๐๕๓๖๗๒๔๑๙ ซิมการ์ดหมายเลข ๐๙ ๓๖๐๙ ๖๘๔๐ และซิมการ์ดหมายเลข ๐๘ ๘๓๔๙ ๓๐๙๐ ไม่ปรากฏว่าเป็นทรัพย์สินที่จำเลยทั้งสี่กับพวกได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด จึงไม่อาจริบทรัพย์สินดังกล่าวได้

พิพากษาว่า จำเลยทั้งสี่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๕/๑ (๑), (๓) วรรคแรก, ๑๓๕/๒ (๒), ๒๐๙ วรรคหนึ่ง, ๒๑๐ วรรคสอง, ๒๒๔ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๑, ๒๒๒, ๒๘๙ (๔) ประกอบมาตรา ๘๐, ๓๕๘ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.๒๔๙๐ มาตรา ๕๕, ๗๘ วรรคหนึ่ง วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยทั้งสี่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๑ ฐานเป็นอั้งยี่ จำคุกคนละ ๒ ปี ฐานเป็นช่องโจร จำคุกคนละ ๒ ปี ฐานเตรียมการและสมคบกันเพื่อก่อการร้าย จำคุกคนละ ๔ ปี ฐานร่วมกันก่อการร้าย ฐานร่วมกันทำ มีและใช้วัตถุระเบิดนอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครองตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ฐานใช้วัตถุระเบิด

- ๙๘ -

นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๔) ประกอบด้วยมาตรา ๘๐ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา ๗๘ วรรคสาม ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ฐานร่วมกันทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้โรงเรือนที่คนอยู่อาศัย และทรัพย์สินของผู้อื่นได้รับความเสียหายและเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสและฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ เป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันใช้วัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๔) ประกอบด้วยมาตรา ๘๐ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา ๗๘ วรรคสาม อันเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดเพียงบทเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกจำเลยทั้งสิ้นคนละตลอดชีวิต ถ้อยคำในชั้นซักถามและคำให้การของจำเลยทั้งสิ้นในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบ มาตรา ๕๓ ฐานเป็นอั้งยี่ จำคุกคนละ ๑ ปี ๔ เดือน ฐานเป็นช่องโจร จำคุกคนละ ๑ ปี ๔ เดือน ฐานร่วมกันสะสมกำลังพล ตรีเตรียมการเพื่อการก่อการร้าย จำคุกคนละ ๒ ปี ๘ เดือน ฐานร่วมกันใช้วัตถุระเบิดนอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๔) ประกอบมาตรา ๘๐ จำคุกคนละ ๓๓ ปี ๔ เดือน รวมจำคุกคนละ ๓๗ ปี ๒๐ เดือน ริกของกลาง ชิ้นส่วนหมวกนิรภัย โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขอีมี่ ๓๕๘๓๔๗๐๕๓๖๗๒๔๑๙ ซิมการ์ด

- ๙๙ -

หมายเลข ๐๙ ๓๖๐๙ ๖๘๔๐ และหมายเลข ๐๘ ๘๓๔๙ ๓๐๙๐ ให้คืนแก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้

ให้ยก./

นางสาวเมลานี โล่ห์พัฒนานนท์

นายสากล รัตนคามินี

นายวินิจ แก้วทงศ์